การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง"น้ำผึ้ง"สำหรับผู้เรียนชาวจีน

THE CONSTRUCTION OF SUPPLEMENTARY READING BOOK OF LANGUAGE AND THAI CULTURE ON “HONEY” FOR CHINESE STUDENTS

พลอยปภัส อุปพรพงศ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

gs601130045_1781128118

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง"น้ำผึ้ง"สำหรับผู้เรียนชาวจีน

พลอยปภัส อุปพรพงศ์

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

THE CONSTRUCTION OF SUPPLEMENTARY READING BOOK OF LANGUAGE AND THAI CULTURE ON “HONEY” FOR CHINESE STUDENTS

PLOYPRAPUST UPAPOHNPONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of MASTER OF ARTS

(Thai)

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง"น้ำผึ้ง"สำหรับผู้เรียนชาวจีน

ของ

พลอยปภัส อุปพรพงศ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ชื่อเรื่อง	การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง"น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน
ผู้วิจัย	พลอยปภัส อุปพรพงศ์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ผกาศรี เย็นบุตร

งานวิจัยมีนี้วัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และเพื่อพัฒนาการอ่านด้านภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียนชาวจีน โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีนที่สร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาทั้งหมด 8 บท คือ บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง บทที่ 4 แกะรอยน้ำผึ้งในประเทศไทย บทที่5 น้ำกระสายยา บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องทางด้านรูปแบบ เนื้อหา และภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นก็นำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้เรียนชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" ที่ประกอบด้วยบทอ่าน เกร็ดความรู้เสริม คำศัพท์น่ารู้ กิจกรรมประกอบบทเรียน และแบบทดสอบระหว่างเรียน ที่มีค่าประสิทธิภาพ 76/79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ E1/E2 = 75/75 หมายความว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้มีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย และยังช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้ดีขึ้น

คำสำคัญ : หนังสืออ่านเพิ่มเติม, น้ำผึ้ง, ภาษาและวัฒนธรรม, ผู้เรียนชาวจีน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

Title	THE CONSTRUCTION OF SUPPLEMENTARY READING BOOK OF LANGUAGE AND THAI CULTURE ON “HONEY” FOR CHINESE STUDENTS
Author	PLOYPRAPUST UPAPOHNPONG
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Associate Professor Paghasri Yenbut

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

The purpose of this research is to create additional Thai language and culture books, titled “Honey” for Chinese students to identify the efficiency of additional Thai language and culture books according to the specified criteria of 75/75 and to develop Thai reading skill about language and culture for Chinese students. The researcher also had additional Thai language and culture books, also titled “Honey” that have a total of eight chapters in total: Chapter 1: Bee Nesting, Chapter 2: Honey in Thai idioms, Chapter 3: General Knowledge about honey, Chapter 4: Traces of honey in Thailand, Chapter 5: Aqueous Adjuvant, Chapter 6: Honey in Folk Traditions, Chapter 7: Tradition of Honey Alms, Chapter 8: Legendary Honey. Then, it was examined by three experts in terms of a pattern, content and language. Then, all of the data were improve. After that, the tool was tested with 12 third-year undergraduate Chinese students, majoring in Thai at Guangxi University for Nationalities. The results revealed that additional Thai language and culture books were titled “Honey”. The books consisted of reading chapters, extra tips, interesting vocabulary, lesson activities, and quizzes. The exercise had an efficiency value of 76/79, higher than the specified level, E1/E2 = 75/75, meaning that this additional book has a quality which enriches learners with Thai language and culture knowledge and also helps to improve reading skills.

Keyword : Additional books, Honey, Language and culture, Chinese students

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาช่วยเหลือชี้แนะที่ดีอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง ประธานสอบปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ กรรมการบริหารหลักสูตร ที่ให้คำแนะนำในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยได้มีแนวความคิดที่จะไตร่ตรองปัญหาต่างๆ ได้รอบคอบยิ่งขึ้น จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรม สวนสมุทร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องมือ และยังให้คำแนะนำด้านเนื้อหา ด้านภาษา อีกทั้งยังช่วยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจนงานวิจัยนี้เสร็จอย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีน ครินทรวิโรฒที่ได้อบรมสั่งสอนความรู้ด้านวิชาการให้กับผู้วิจัย ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามที่แต่งตำราให้ผู้วิจัยใช้ค้นคว้า อ้างอิง จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่คอยอบรมสั่งสอนให้รักการอ่านเขียนและเป็นกำลังใจ คอยสนันสนุนและอยู่เคียงข้างจนผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตได้ด้วยดี

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณกัลยาณมิตรร่วมรุ่นปริญญาโทรหัส 60 ทุกคนที่ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นางสาวชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ และนางสาว ศิริพร เรือนสุวรรณ เพื่อนผู้คอยให้ความช่วยเหลือแนะนำ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยในทุกๆ เรื่องด้วยความปรารถนาดีตลอดมา

พลอยปภัส อุปพรพงศ์

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญ ..... ช

สารบัญตาราง ..... ฌ

สารบัญรูปภาพ ..... ญ

บทที่ 1 บทนำ 1

ภูมิหลัง 1

จุดประสงค์ของการวิจัย 5

ความสำคัญของการวิจัย 5

ขอบเขตของการวิจัย 5

คำนิยามศัพท์เฉพาะ 6

บทที่ 2 น้ำผึ้งในวัฒนธรรมไทย และการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนชาวจีน 7

1. ภาษาและวัฒนธรรมกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 7

2. น้ำผึ้งกับภาษาและวัฒนธรรมไทย 12

3. การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม 29

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 39

1.กำหนดกลุ่มเป้าหมาย 39

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 39

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 40

4. วิธีดำเนินการวิจัย 77

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

5. การใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล 79
บทที่ 4 ผลการวิจัย 82
1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 83
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 85
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 107
สรุปผลการวิจัย 107
การอภิปรายผล 110
ข้อเสนอแนะ 112
บรรณานุกรม 113
ภาคผนวก 121
ประวัติผู้เขียน 169

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แหล่งที่มาของน้ำผึ้งเลี้ยง 19

ตาราง 2 แหล่งที่มาของน้ำผึ้งป่า 20

ตาราง 3 แสดงเนื้อหาการแบ่งหมวดหมู่ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม 43

ตาราง 4 **การแสดงผลประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ** 45

ตาราง 5 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษบา บัวสมบูรณ์ 48

ตาราง 6 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรม สวนสมุทร ... 52

ตาราง 7 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข 66

ตาราง 8 แสดงระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลอง 71

ตาราง 9 แสดงคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนในการทดลองของกลุ่มทดลอง 73

ตาราง 10 ตารางแสดงผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง 74

ตาราง 11 แสดงการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาหลังทดลอง 75

ตาราง 12 แสดงระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มเป้าหมาย 78

ตาราง 13 ตารางแสดงการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 12 คน 85

ตาราง 14 ตารางแสดงผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย 97

ตาราง 15 ตารางแสดงประโยชน์ที่ได้รับจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน 104

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 **บรรยากาศการทดลอง** 70

ภาพประกอบ 2 บรรยากาศการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย[1] 82

ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างการเล่าเรื่องแบบนิทานในหนังสืออ่านเพิ่มเติมบทที่ 8 88

ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างการอธิบายคำศัพท์ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 8 89

ภาพประกอบ 5 ตัวอย่างการอธิบายถึงตัวละครเอกในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 8..... 90

ภาพประกอบ 6 ตัวอย่างการอธิบายตัวอักษร ผ ผึ้งในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 1 91

ภาพประกอบ 7 ตัวอย่างการอธิบายการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผึ้งในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 1 92

ภาพประกอบ 8 ตัวอย่างการอธิบายคำศัพท์โดยการใช้รูปภาพในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 6 93

ภาพประกอบ 9 ตัวอย่างบทอ่านเสริมในบทที่ 4 94

ภาพประกอบ 10 แผนที่ประเทศไทยที่ระบุแหล่งน้ำผึ้งหลักในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 4 95

ภาพประกอบ 11 กิจกรรมประกอบทเรียนในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 4 96

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นทักษะหนึ่งทางภาษาที่มีความจำเป็นมากสำหรับการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เพราะการอ่านถือเป็นทักษะสำคัญในการรับสาร (ชาง ชอง แช, 2544, น.155) ผู้เรียนใช้การอ่านเพื่อการแสวงหาความรู้เพื่อการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาสติปัญญา อีกทั้งยังเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อให้มีความรู้และความสามารถที่มากขึ้น และเพื่อให้ทันเหตุการณ์ (ชุติมา สัจจานันท์, 2529, น.8-15) และในด้านการเรียนภาษานั้น การอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงบูรณาการทักษะทางภาษาอื่นๆ ได้ทั้งด้านการฟัง การพูดและการเขียน เพราะผู้อ่านสามารถเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ (Finocchiaro, 1983,น.143) และนอกจากนี้ สนิท สัตโยภาส (2545, น 93-94) ยังกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญทางการศึกษาพัฒนาความคิดยกระดับสติปัญญา และยังเป็นการช่วยให้ได้รับความรู้ไม่เพียงแต่เฉพาะเรื่อง การอ่านยังช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ และการอ่านยังถือว่าเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อีกด้วย จึงถือได้ว่าการอ่านนั้นเป็นแนวทางที่เสริมสร้างสติปัญญาแก่ผู้เรียน จึงควรมีการเสริมทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียน ด้วยการขยายประสบการณ์ผู้เรียนในทักษะการอ่านให้กว้างขวางขึ้น โดยการใช้สื่อหลากหลายประเภทเข้ามาช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นหนังสือที่ไม่ใช่แบบเรียนที่บังคับใช้ในหลักสูตร แต่เป็นหนังสือที่เอาไว้ใช้อ่านเพิ่มเติมเพื่อช่วยขยายประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางขึ้น (ถวัลย์ มาศจรัส 2538, น.20) และการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมมาเป็นสื่อการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนนั้น จะเป็นการช่วยสร้างนิสัยรักการอ่านและการค้นคว้า จะเป็นการช่วยพัฒนาด้านทักษะการอ่านให้ดีขึ้น และยังเป็นการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม รวมถึงคุณธรรมและเพิ่มความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมทางภาษาสำหรับผู้เรียนชาวไทยและชาวต่างประเทศด้วย (ณรงค์ ทองปาน, 2526, น.79-81)

ปัจจุบันสถาบันการศึกษาในประเทศไทยเปิดให้มีการจัดการเรียนการสอนให้ชาวต่างชาติมากขึ้น ซึ่งประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนก็นับว่าเป็นประเทศที่ให้ความร่วมมือทางการศึกษากับประเทศไทยมาเป็นเวลานาน ทั้งในด้านแลกเปลี่ยนบุคลากรทางการศึกษา แลกเปลี่ยนนักศึกษา รวมทั้งด้านการจัดทำหลักสูตรการสอนและสร้างแบบเรียน (อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก, 2556, น.1) และปัจจุบันก็มีผู้เรียนชาวจีนเดินทางเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ทั่วประเทศไทยเป็นจำนวน 17,055 คน กล่าวคือเป็นอันดับ 1 ในจำนวนของผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งหมด (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา : 2560)

ผู้เรียนชาวจีนเหล่านี้ได้เข้ามาศึกษาในหลักสูตรภาษาไทยด้านสาขาวิชาต่างๆ เช่น สาขาวิชาธุรกิจการท่องเที่ยว สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาไทย โดยส่วนใหญ่แล้วผู้เรียนชาวจีนจะเริ่มต้นเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐานเพื่อเป็นการปูพื้นความรู้เกี่ยวกับทักษะด้านต่างๆ เช่น ศึกษาทักษะการพูดเพื่อเอาไว้ถ่ายทอดความรู้ ความต้องการ ความคิดต่างๆ หรืออาจจะศึกษาทักษะการอ่านเพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นการปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากของตนเองออกไปอีกด้วย

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนและผู้เรียนย่อมมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้ ดังนั้น การศึกษาและการทำความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรมจึงมีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สรัลนันท์ ภูมิชิษสานันท์,2559, น.165) กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาชาวต่างชาติได้เรียนภาษาควบคู่ไปกับการเรียนวัฒนธรรมก็จะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการสื่อสารที่มากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถยอมรับสิ่งที่แปลกไปจากตน และยังมีผลต่อความเข้าใจในภาษามากกว่าการเรียนรู้ภาษาเพียงอย่างเดียว (พนิดา สุนทรวิภาค, 2533, น. 66) ซึ่งการสอนวัฒนธรรมให้แก่ชาวต่างชาตินี้ ผู้สอนอาจใช้หนังสือเป็นสื่อในการสอนวัฒนธรรมโดยการแทรกเรื่องวัฒนธรรมเข้าไปในบทเรียนก็ได้ (สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธ์, 2544, น.161)

คนไทยมีวัฒนธรรมเรื่องการใช้น้ำผึ้งมาตั้งแต่สมัยโบราณ ความสนใจเรื่องน้ำผึ้งของคนไทยนั้นก็ได้ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจนในสมัยสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช กล่าวคือในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงมีตัว “ผ” ซึ่งคนไทยอ่านว่า ผ ผึ้ง (ราตรี ธันวารชร, 2541, น.6) อีกทั้งยังมีจารึกเกี่ยวกับฝูงผึ้งบนจารึกวัดศรีชุมว่า “จึงเข้ามาสู่พระเจดีย์พอดังเผิ้งพ่าน เข้ามาสู่รังนั้นแล กูจึงลุกขึ้นอัญชลี” ซึ่งคำว่า เผิ้งพ่าน หมายถึง ผึ้งบินพล่าน (สมาคมประวัติศาสตร์, 2521, น. 20) และในวรรณคดีไทยได้มีการกล่าวถึงน้ำผึ้งไว้เช่นกัน ดังเรื่องรามเกียรติ์ ก็ได้กล่าวถึงน้ำผึ้งในตอนพระรามเดินดง พรานขุขันได้ถวายเนื้อทราย ปลากราย และน้ำผึ้งให้แก่กษัตริย์ทั้งสามคือ พระราม พระลักษณ์ และนางสีดา (พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2555, น.20) และวรรณคดีเรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์จุลพนตอนนายเจตบุตรพรานป่าจัดเสบียงให้ชูชกไปเดินป่าเพื่อเดินทางไปยังเขาวงกต ซึ่งเสบียงนั้นมีน้ำผึ้งและเนื้อย่าง (สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมสมเด็จ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

พระปรมานุชิตชิโนรส, 2533, น.106) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าคนไทยมีการบริโภคน้ำผึ้งกันมาช้านาน

นอกจากคนไทยจะบริโภคน้ำผึ้งเป็นอาหารและเป็นยาบำรุงกำลังแล้ว คนไทยยังมีการใช้น้ำผึ้งเป็นยารักษาโรคอีกด้วย ซึ่งประวัติการใช้น้ำผึ้งในการรักษาโรคนั้นมีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล กล่าวคือ เมื่อพระพุทธเจ้ายุติการบำเพ็ญทุกรกิริยาแล้ว แต่ความสมบูรณ์แห่งพระวรกายยังไม่ฟื้นคงที่ นางสุชาดาได้ทำข้าวมธุปายาสที่มีส่วนผสมของน้ำผึ้ง น้ำอ้อย เนยข้น เนยใสและน้ำมันพืชมาถวาย และเมื่อพระพุทธเจ้าได้เสวยข้าวมธุปายาสแล้วจึงทำให้พระวรกายกลับมาสมบูรณ์แข็งแรงขึ้น (ปัญญานันทภิกขุ, 2536, น.48-49) อีกทั้งในตำราเภสัชกรรมไทยแผนโบราณของวัดมหาธาตุได้กล่าวถึงคุณสมบัติของน้ำผึ้งในการรักษาโรคไว้ว่า “น้ำผึ้งมีรสหวานติดฝาด มีสรรพคุณช่วยบำรุงกำลังและร่างกาย แก้ไอ แก้โรคสะอึก แก้หอบเหนื่อย เป็นยาอายุวัฒนะ” (ประเสริฐ พรหมมณี, 2531, น.137) ซึ่งคล้ายคลึงกับคัมภีร์ยาสมุนไพรของกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ที่กล่าวถึงคุณสมบัติของน้ำผึ้งที่สามารถใช้รักษาโรคต่างๆ ได้อย่างมากมาย เช่น โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคลม โรคไอ โรคริดสีดวงทวาร โรคทางเดินอาหาร แก้อาการช้ำใน ใช้สมานแผล ใช้บำรุงร่างกายและใช้เป็นยาอายุวัฒนะ (ธรรมนิตย์ ชำนาญ, 2552, น.67-303) โดยวิธีการใช้น้ำผึ้งในการรักษาโรคนี้อาจทำได้โดยรับประทานสดๆ หรือนำน้ำผึ้งมาเป็นส่วนผสมของยาลูกกลอน (ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, 2542, น.63) และอีกวิธีคือการใช้น้ำผึ้งผสมกับสมุนไพรตัวอื่นๆมากมาย เช่น ดีงูเหลือม น้ำตาลทราย เมล็ดในมะนาว ฯลฯ ดังปรากฏในคัมภีร์แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ ที่กล่าวถึงตัวอย่างการรักษาโรคซางในเด็กไว้ว่า “การแก้โรคซางฝ้ายที่เกิดขึ้นที่ลิ้น ถ้าจะแก้ให้เอาหางนกยูงเผา 1 เมล็ดในมะนาว 1 ดอกบุญนาค 1 ดีงูเหลือม 1 น้ำตาลทราย 1 และน้ำผึ้ง 1 โดยนำยาทั้ง 6 ส่วนนี้อย่างละเท่าๆ กัน บดให้ละเอียด ปั้นทำเป็นแท่งไว้ และละลายด้วยน้ำมะนาวเมื่อจะรับประทานจะทำให้อาการดีขึ้นฯ” (แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์, 2495, น.379)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า น้ำผึ้งเป็นสิ่งสำคัญในสังคมไทยตั้งแต่ในอดีตมาจนถึงปัจจุบันดังปรากฏในศิลาจารึก วรรณคดี ตำราแพทย์ต่างๆ และในปัจจุบันคนก็นิยมหันมาบริโภคน้ำผึ้งกันมากขึ้น ดังนั้น จึงมีการเลี้ยงผึ้งเป็นอุตสาหกรรม (สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ และ ทรรศนีย์ ไชยวงศ์, 2547, น.171) ซึ่งอุตสาหกรรมการเลี้ยงผึ้งในประเทศไทยก็มีมากมายหลายพื้นที่ เช่น ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดาก็ได้รับซื้อน้ำผึ้งจากแหล่งผลิตดังกล่าวอีกด้วย

โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา เป็นโครงการตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ในการที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยทางเกษตร

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ที่ประเทศไทยมีอยู่เพื่อให้เกิดประโยชน์ และน้ำผึ้งสวนจิตรลดาก็เป็นอีกหนึ่งในผลิตภัณฑ์ของโครงการหลวงส่วนพระองค์สวนจิตรลดานี้ ซึ่งทางโครงการฯ จะรับซื้อน้ำผึ้งที่ดีมีคุณภาพจากเกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำมาผ่านกระบวนการผลิตอาหารตามมาตรฐานสากล เพื่อนำส่งขายตามร้านค้าทั่วประเทศในรูปแบบแยกบรรจุในหลอด ขวด และแกลลอนพลาสติก ซึ่งน้ำผึ้งสวนจิตรลดาชนิดหลอดนั้นจะเป็นสินค้าขายดีที่ได้รับความนิยมทั้งในชาวไทย และชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะชาวจีน เพราะชาวจีนเชื่อมั่นว่าน้ำผึ้งสวนจิตรลดาเป็นน้ำผึ้งแท้ มีรสชาติและคุณภาพดี อีกทั้งยังมีความปลอดภัยสูง (แก้วขวัญ วัชโรทัย, 2542,17-75)

นอกจากที่ชาวจีนจะนิยมเข้ามาศึกษาในประเทศไทยตามที่กล่าวมาในข้างต้นแล้ว ในปัจจุบันก็ยังมีนักท่องเที่ยวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก มีสินค้าไทยหลากหลายประเภทที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมซื้อกลับประเทศ และน้ำผึ้งสวนจิตรลดาก็เป็นสินค้าที่ติดอันดับยอดนิยมที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมซื้อกลับไปประเทศของตนอีกด้วย (SMEleader, 2561, ออนไลน์)

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีการใช้น้ำผึ้งมาตั้งแต่สมัยโบราณ โดยปรากฏหลักฐานว่ามีการใช้น้ำผึ้งเพื่อเป็นเครื่องปรุงรสหวานมาตั้งแต่ในสมัยราชวงศ์ฮั่น (พ.ศ. 337- พ.ศ. 763) โดยมีการนำน้ำผึ้งมากินกับผลไม้ นมเปรี้ยว ขนมเปี๊ยะ ขิงดอง หน่อไม้ เป็นต้น (ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, 2542, น.61) และคนจีนมีความเชื่อว่าน้ำผึ้งเป็นสมุนไพรที่มีสรรพคุณในด้านบำรุงร่างกายและเป็นยารักษาโรค โดยชาวจีนมีคัมภีร์ด้านสมุนไพรที่มีชื่อว่า เปิ่นเฉากังมู่ ที่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของน้ำผึ้งทางด้านการบำรุงร่างกายและการรักษาโรคไว้ว่าน้ำผึ้งสามารถขับร้อน บำรุงกระเพาะอาหารและม้าม ขับพิษ รักษาแผล ลดอาการไอ และแก้ปวดได้ (วิสวัส วัณณาวิบูล,2552, น.23-24)

นอกจากการนำน้ำผึ้งมาปรุงรสหวาน บำรุงร่างกายและรักษาโรคแล้ว ชาวจีนยังจัดให้น้ำผึ้งเป็นสารปรุงแต่งที่มีคุณสมบัติในการช่วยปรับประสานตัวยาในตำรับให้เข้ากัน และในตำราแพทย์แผนจีนยังมีการกล่าวถึงการนำน้ำผึ้งมาเป็นส่วนผสมของการปรุงยาลูกกลอนเช่นเดียวกับการแพทย์แผนไทยด้วย (เย็นจิตร เตชะดำรงสิน, 2551, น. 26 - 42)

จึงถือได้ว่าน้ำผึ้งเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและวิถีวัฒนธรรมของไทยและจีน ซึ่งการใช้น้ำผึ้งของไทยและจีนนั้นได้มีสืบทอดเป็นภูมิปัญญามาตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน โดยลักษณะของการใช้นั้นมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมและต่างก็มีจุดเด่นของตัวเองและมีบางส่วนที่คล้ายคลึงกัน เช่น การนำน้ำผึ้งมาบำรุงร่างกาย รักษาโรค การใช้น้ำผึ้งเป็นส่วนผสมของยาลูกกลอน เป็นต้น ซึ่งการศึกษาวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกันนั้น จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สามารถเปรียบเทียบและนำจุดเด่นของแต่ละ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

วัฒนธรรมไปใช้และปรับประยุกต์ให้เข้ากับวัฒนธรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม (เย็นจิตร เตชะดำรงสิน, 2551, คำนำ)

จากความสำคัญของเรื่องน้ำผึ้งทั้งของไทยและจีน จะเห็นได้ว่า น้ำผึ้งเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในทั้งสองวัฒนธรรม คนจีนจึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำผึ้งในระดับพื้นฐาน และคนจีนยังให้ความสนใจในน้ำผึ้งของไทยอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน โดยนำเรื่องการใช้น้ำผึ้งในวัฒนธรรมไทยมาเป็นเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนชาวจีน และยังเป็นการช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและให้ผู้เรียนชาวจีน และยังเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ อีกต่อไป

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อพัฒนาการอ่านในด้านภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียนชาวจีน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยทำให้ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 เป็นการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่การเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวจีน

ขอบเขตของการวิจัย

1.กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนชาวจีนที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี (Guangxi University For Nationalities) ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกและกำลังศึกษาวิชาเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม จำนวน 12 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสมัครใจ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีดังนี้

2.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง“น้ำผึ้ง”สำหรับผู้เรียนชาวจีน

2.2.แบบทดสอบระหว่างเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง”สำหรับผู้เรียนชาวจีน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

2.3 **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง”สำหรับผู้เรียนชาวจีน**

3. เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจำนวน 8 บทได้แก่

บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง

บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย

บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง

บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย

บทที่ 5 น้ำกระสายยา

บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน

บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน

ซึ่งในแต่ละบทประกอบด้วย (1) เนื้อเรื่อง (2) คำศัพท์ที่สำคัญ (3) รูปภาพ (4) กิจกรรมประกอบบทเรียน (5) แบบทดสอบระหว่างเรียน (6) เกร็ดความรู้เสริม โดยเนื้อหาในแต่ละบทนั้นจะประกอบไปด้วยเนื้อหาด้านภาษาและเนื้อหาด้านวัฒนธรรม

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ที่ประกอบไปด้วยบทอ่าน 8 บท คือ บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง บทที่2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย บทที่ 5 น้ำกระสายยา บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน ซึ่งหลังบทเรียนแต่ละบทจะมีกิจกรรมประกอบบทเรียนและมีแบบทดสอบท้ายบท และในตอนท้ายของเล่มจะมีแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อ

ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง ภาษาและวัฒนธรรมที่กล่าวถึงน้ำผึ้ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 หมวดหมู่คือ 1) วัฒนธรรมสาขาศิลปะ เป็นเรื่องของการใช้ภาษา 2) วัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ เป็นเรื่องของอาหาร การใช้ยา การประกอบอาชีพ 3) วัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ เป็นเรื่องของประวัติศาสตร์ ตำนาน และประเพณีต่างๆ

ผู้เรียนชาวจีน หมายถึง นักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยกวางสี

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทที่ 2
น้ำผึ้งในวัฒนธรรมไทย
และการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนชาวจีน

ในการเรียนภาษาไทยของชาวต่างประเทศนั้นจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมไทยควบคู่ไปด้วย เพราะภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน ผู้วิจัยจึงสนใจนำเรื่องน้ำผึ้งมาใช้เป็นแนวทางเพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนชาวจีน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยอีกด้วย **ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับน้ำผึ้งเพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย หัวข้อในการศึกษามีดังนี้**

1.ภาษาและวัฒนธรรมกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2.น้ำผึ้งกับภาษาและวัฒนธรรมไทย
3.ความรู้เกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

1. ภาษาและวัฒนธรรมกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก ในการสื่อสารภาษาในแต่ละครั้ง เมื่อชนชาติเจ้าของภาษาได้กล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งในภาษาตน ในบริบทของภาษานั้นย่อมจะแฝงความหมายของวัฒนธรรม ทัศนคติ และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นไว้ด้วยเสมอ (บุญยงค์ เกศเทศ, 2547, น.5) จึงกล่าวได้ว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถศึกษาเรื่องวัฒนธรรมผ่านทางภาษาได้ ในการศึกษาเรื่องภาษากับวัฒนธรรมการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการศึกษาไว้ 4 ประเด็น คือ ความหมายของวัฒนธรรม ประเภทของวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ของภาษากับวัฒนธรรม และการสอนวัฒนธรรมแก่ชาวต่างชาติ

1.1 ความหมายของวัฒนธรรม

สิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นๆ เพราะมนุษย์มีวิถีชีวิตที่ต่างไปจากสัตว์ กล่าวคือ มนุษย์มีการใช้ภาษา มนุษย์มีการประกอบอาชีพ มีการสร้างที่อยู่อาศัย มีการประดิษฐ์สิ่งของ ตลอดจนมีการสร้างแบบแผนในการดำเนินการชีวิต สิ่งต่างๆ เหล่านี้เรียกว่าวัฒนธรรม

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

วัฒนธรรม มีรากศัพท์มาจากภาษาบาลีและสันสกฤษ คือคำว่า วฑฺฒน ในภาษาบาลี ซึ่งหมายถึงความเจริญงอกงาม และคำว่า ธรฺม ในภาษาสันสกฤต ที่หมายถึง ความดี (พวงผกา คุโรวาท, 2539, น.37) เมื่อนำคำทั้งสองมารวมกันจึงมีความหมายว่า ความดีเป็นเหตุให้มีความเจริญงอกงาม ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมนั้น ไม่ใช่สิ่งที่มีลักษณะคงเดิม จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นให้เหมาะสมแก่เวลาอยู่เสมอ (ประกอบ มีโคตรทอง, 2551, น.3)

คำว่า “วัฒนธรรม” เป็นคำที่พลตรี พระเจ้าวรวงค์เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ได้ทรงบัญญัติขึ้นในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2485 โดยให้ความหมายว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เจริญงอกงาม ต้องมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความกลมเกลียวอยู่ภายใต้ศีลธรรมอันดีของปวงชน (จำนงค์ ทองประเสริฐ, 2547, น.3-4)

กล่าวโดยสรุปคือ วัฒนธรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ภาษา เครื่องมือเครื่องใช้ ขนบธรรมเนียมแบบแผนต่างๆ ที่สังคมยอมรับและต้องแสดงถึงศีลธรรมอันดีของประชาชนด้วย

1.2 ประเภทของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมมีหลายประเภท สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติแบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 5 สาขาตามที่องค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโก้กำหนดไว้ (ประกอบ มีโคตรทอง, 2551, น.13-14) โดยแบ่งเป็น

1. วัฒนธรรมสาขาศิลปะ ได้แก่ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับภาษา วรรณคดี ดนตรี นาฏศิลป์ จิตรกรรมภาพวาด ประติมากรรมงานปั้นแกะสลัก และสถาปัตยกรรมการก่อสร้างต่างๆ

2. วัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ ได้แก่ วัฒนธรรมด้านอาหารและยา การประกอบอาชีพ การแต่งงานและครอบครัว

3. วัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับประเพณี ศาสนา ค่านิยม โบราณคดี ตำนานเรื่องเล่า ประวัติศาสตร์ กฎหมาย การปกครอง เป็นต้น

4. วัฒนธรรมสาขางานฝีมือ ได้แก่ วัฒนธรรมในด้านงานฝีมือต่างๆ เช่น การเย็บปัก แกะสลัก จักสาน ทอผ้า จัดดอกไม้ การทำเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น

5. วัฒนธรรมสาขากีฬาและนันทนการ ได้แก่ กีฬาต่างๆ เช่น มวยไทย ฟันดาบ กระบี่กระบอง และรวมไปถึงการละเล่นพื้นบ้านต่างๆด้วย

1.3 ความสัมพันธ์ของภาษาและวัฒนธรรม

ภาษาจัดเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน ซึ่งประจักษ์ ประภาพิทยากร (2539, น.5)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของภาษากับวัฒนธรรมไว้ว่า ภาษาและวัฒนธรรมนั้นมีความสัมพันธ์กัน เพราะภาษาเป็นวัฒนธรรมที่มีการเรียนรู้ มีความเจริญงอกงาม และยังถือว่าภาษานั้นเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมในสาขาต่างๆ ถ้าไม่มีภาษาก็จะไม่สามารถสืบทอดวัฒนธรรมได้ เพราะไม่สามารถสื่อความหมายกันให้เข้าใจได้ชัดเจน และในการเรียนภาษาหากมีการเรียนวัฒนธรรมควบคู่กันไปก็จะทำให้การเรียนภาษาประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร วรรณวิไลย (2527, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการสอนเสริมและไม่สอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนไม่เสริมวัฒนธรรม มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่ผ่านการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะมีการเรียนรู้ภาษาที่ดีกว่า เพราะการเรียนวัฒนธรรมจะทำให้รู้และเข้าใจในบริบทของภาษา เช่นเดียวกับซาจิโกะ ซาไก (2542, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่นที่เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4,5, และ 6 โดยใช้วัฒนธรรมเป็นสื่อการสอน ผลการวิจัยปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนวัฒนธรรมสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแปลว่า ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่เรียนวัฒนธรรมสามารถทำความเข้าใจในบทอ่านได้ดีขึ้นกว่าที่ไม่ได้เรียน

ไพบูลย์ ช่างเรียน (2532, น 13) กล่าวว่า มนุษย์ใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความหมายและถ่ายทอดวัฒนธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ ไวแสง (2535, น.266) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเซียมซี ที่ว่าภาษาที่ปรากฏอยู่ในใบเซียมซีได้แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมในด้านต่างๆ เช่น ด้านค่านิยม ความเชื่อ คำเตือน ปรัชญาที่เป็นคำสอนไว้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับที่วราคม ทีสุกะ (2534, น.56) กล่าวว่า ภาษาจัดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารทางวัฒนธรรม ภาษาช่วยสืบสานความทรงจำ ช่วยรักษาเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ให้คงอยู่ และยังเป็นสื่อจินตนาการถึงสถานการณ์ได้อย่างเด่นชัด

สรุปได้ว่า ภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ภาษาช่วยสะท้อนวัฒนธรรมให้ปรากฏเด่นชัดขึ้น เป็นเครื่องมือที่ใช้ศึกษาวัฒนธรรมในด้านต่างๆ กล่าวได้ว่าวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดลักษณะของภาษา ส่วนภาษาก็เป็นตัวช่วยสะท้อนวัฒนธรรมให้ปรากฏเด่นชัดขึ้น

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

1.4 การสอนวัฒนธรรมแก่ชาวต่างชาติ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการบันทึกและถ่ายทอดวัฒนธรรมทั้งแบบที่เป็นลายลักษณ์อักษรและที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้น การเรียนภาษาจึงเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมควบคู่กันไป การสอนวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับชาวต่างชาติ เพราะผู้เรียนภาษาที่เป็นชาวต่างประเทศจะได้รับความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับการเรียนรู้ทางภาษา ทำให้สามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมตามบริบทและสถานการณ์

1.2.1 ประโยชน์ของการสอนวัฒนธรรมให้ชาวต่างประเทศ

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2552, น.16-19) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนวัฒนธรรมให้แก่ชาวต่างชาติไว้ดังนี้

1. จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง เพราะผู้เรียนได้เข้าใจในวัฒนธรรมไทย เช่น เข้าใจในประเพณี ความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมต่างๆ ของคนไทยแล้ว ก็จะทำให้เข้าใจถึงวิธีคิด คำพูด รวมไปจนถึงการกระทำต่างๆ ของคนไทยด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ เจริญรัมย์ (2558, บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่อง หนังสืออ่านประกอบการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติเรื่องมงคลนามกับความเชื่อของคนไทย ผลการวิจัยสรุปว่าการเรียนวัฒนธรรมผ่านทางสื่อดังกล่าวนี้ช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้ถึงความเชื่อของคนไทยที่เกี่ยวกับการใช้ชื่อมงคลมากขึ้น

2. ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานในการเรียน เพราะการเรียนวัฒนธรรมนั้นจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมของตน ถือว่าเปิดโลกทัศน์ให้แก่ผู้เรียนด้วย

3. เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย เพราะเมื่อผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้วัฒนธรรมไทยแล้วย่อมจะเข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมมากขึ้น และจะส่งผลให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความรู้สึกไปในทางที่ดีต่อกัน

1.2.2 วิธีการสอนวัฒนธรรมไทยในการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2552, น.17-24) ได้อธิบายถึงวิธีการสอนวัฒนธรรมให้แก่ชาวต่างชาติไว้ว่า ผู้สอนสามารถแทรกการสอนวัฒนธรรมในการเรียนการสอนได้ 2 วิธีใหญ่ๆ คือ

1. แทรกวัฒนธรรมในการสอนสนทนาระดับพื้นฐาน เช่น การทักทาย การแนะนำตัว การซื้อสินค้า การกล่าวชมและการรับคำชม

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

2. แทรกวัฒนธรรมในบทเรียนอ่านและเขียนระดับกลางและระดับสูง โดยเนื้อหาบทอ่านที่จะนำมาสอนควรเป็นเรื่องที่สามารถสะท้อนวัฒนธรรมไทยได้ เช่น เรื่องที่อยู่อาศัย ครอบครัว มรดกทางวัฒนธรรม มารยาทในสังคมไทย การสื่อสารคมนาคม ฤดูกาล เป็นต้น

ตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแทรกวัฒนธรรมในบทอ่านสำหรับชาวต่างชาติ

สิริพัฒน์ ชลคีรี (2559, น.36-37) สร้างแบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรมเรื่องน้ำ:วิถีคนวิถีไทย สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ ซึ่งในแบบเรียนนี้ได้มีการสอดแทรกวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวกับน้ำในแง่มุมต่างๆ เช่น น้ำกับวิถีชีวิต น้ำกับความเชื่อ น้ำกับประเพณีไทย น้ำกับสำนวนไทย เป็นต้น ซึ่งการแทรกเรื่องวัฒนธรรมเข้าไปในบทอ่านเรื่องน้ำส่งผลให้ชาวต่างชาติที่เรียนแบบเรียนนี้ได้พัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปกับการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

กิตติยา กิตติมงคล (2551, น.4) สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย เรื่องประเพณีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ กรุงเทพมหานคร โดยในหนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้เป็นบทอ่านสำหรับสอนชาวต่างชาติที่มีได้กล่าวถึงประเพณีต่างๆของไทยเอาไว้ เช่นประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีผีตาโขน ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีบวช ประเพณีตักบาตรเทโว เป็นต้น

เจียง ยู (2560, บทคัดย่อ) สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว เรื่อง “มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวไทย” สำหรับนักศึกษาชาวจีน หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้เป็นหนังสือที่สอดแทรกวัฒนธรรมไทยในเรื่องความรู้และความเข้าใจในมารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ในประเทศไทย เช่น มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวแหล่งโบราณสถาน ท่องเที่ยวทะเล ท่องเที่ยวถนนคนเดิน เป็นต้น

และนอกจากจะแทรกวัฒนธรรมไว้ในการเรียนการสอนแล้วอาจใช้สื่อการสอนเพื่อสอนวัฒนธรรมประกอบด้วยก็ได้ ดังที่สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธ์ (2544, น.161) กล่าวว่าผู้สอนสามารถใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ ในการสอนวัฒนธรรม เช่น การใช้สื่อภาพยนตร์โทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิงหง ซูว (2558, น.25) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีน กรณีศึกษานักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ซึ่งละครโทรทัศน์ที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ละครชุดสุภาพบุรุษจุฑาเทพ ผลการวิจัยพบว่า ละครเรื่องดังกล่าวมีเนื้อหาที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมไทยใน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่งกาย ภาษา อาหาร ดนตรี สถาปัตยกรรม ค่านิยม และนิสัยของตัวละคร โดยละครโทรทัศน์ชุดนี้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่รับชมนั้นเกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย และเกิดทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรม เช่น เข้าใจวัฒนธรรมไทยเพิ่มขึ้น สนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น อยากสัมผัสวัฒนธรรมไทยด้วย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตนเอง และเกิดการเปรียบเทียบวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมของตนซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นทัศนคติที่เป็นเชิงบวกที่มีต่อวัฒนธรรมไทย จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าการใช้สื่อเพื่อสอนวัฒนธรรมส่งผลให้ผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติเรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมแก่ชาวต่างประเทศ ควรให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมไปพร้อมกับเรียนรู้ทักษะทางภาษา และควรจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้รับบรรยากาศทางวัฒนธรรม กล่าวคือ มีการใช้รูปภาพ ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย การจำลองบรรยากาศทางวัฒนธรรม เช่น การจัดกิจกรรมต่างๆ และไม่ควรเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียในแต่ละวัฒนธรรม แต่ผู้สอนควรชี้ให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนวัฒนธรรมเพื่อเป็นการเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการเรียนวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2552, น.24)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปว่าผู้เรียนชาวต่างประเทศควรมีความรู้ในด้านวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการเรียนภาษา เพราะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ในการสอนวัฒนธรรมให้แก่ชาวต่างชาตินั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การจัดกิจกรรมทัศนศึกษา การแทรกวัฒนธรรมในบทเรียน การใช้สื่อการสอน เป็นต้น แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการสอนวัฒนธรรมคือผู้สอนควรเปรียบเทียบให้เห็นความเหมือนหรือความต่างของแต่ละวัฒนธรรม ทั้งนี้เพื่อผู้เรียนชาวต่างชาติจะได้เข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมมากขึ้น และยังเป็นการให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

2. น้ำผึ้งกับภาษาและวัฒนธรรมไทย

“ผ” เป็นพยัญชนะตัวที่ 28 ในพยัญชนะไทยโดยมีการบัญญัติใช้รูปตัวผึ้งเป็นสัญลักษณ์ จึงเรียกว่า “ผ ผึ้ง” ผึ้งมีคำไวพจน์อยู่หลายคำ เช่น “ภมร” แปลว่าผึ้งหรือแมลงภู่ “ภุมริน” หรือ “ภมริน”ก็แปลได้ว่าผึ้งด้วยเช่นกัน ถ้าเป็นผึ้งตัวเมียก็จะเรียกว่า “ภุมรี” หรือ “ภมรี” นอกจากนี้ยังมีการเรียกชื่อเรียกผึ้งตามการกระทำของผึ้งอีกด้วย คือเรียกว่า “มธุกร” หรือ “มธุกรี ”แปลว่า ผู้ทำน้ำหวาน (พิรพัฒน์ แก้วแสน, 2550, น 183)

ผึ้งจัดเป็นแมลงชนิดหนึ่งอาศัยอยู่รวมกันเป็นฝูง โดยส่วนใหญ่ผึ้งจะออกหาอาหารจากเกสรดอกไม้แล้วมาทำเป็นน้ำหวานซึ่งเรียกกันว่าน้ำผึ้ง ซึ่งน้ำผึ้งเป็นสารให้ความหวานจากธรรมชาติที่เก่าแก่ที่สุดในโลก มนุษย์มีประวัติการใช้น้ำผึ้งมายาวนานหลายพันปี (ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์, 2542, น.51) และสำหรับในประเทศไทยนั้นความสนใจในเรื่องผึ้งและน้ำผึ้งของคนไทยมีมาเนิ่นนาน ดังตัวอย่างในหลักฐานจากศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงมหาราชได้มีตัวอักษร ผ (ราตรี

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ธันวารชร, 2541, น.6) นอกจากนี้คนไทยยังมีการใช้สำนวนต่างๆ ที่เกี่ยวกับน้ำผึ้ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 97) อีกทั้งคนไทยมีวัฒนธรรมประเพณีที่เกี่ยวกับน้ำผึ้งมากมาย เช่น การใช้น้ำผึ้งในการทำกระสายยา ใช้น้ำผึ้งเป็นส่วนผสมที่สำคัญในการปรุงยาแผนไทย (สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ, 2528, น.5) และยังมีประเพณีที่เกี่ยวกับน้ำผึ้ง เช่น ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง (เจริญ ตันมหาพราน, 2538, น.100) และยังมีตำนานเรื่องเล่าที่เกี่ยวกับน้ำผึ้งในวัดพนัญเชิงอีกด้วย (ส พลายน้อย, 2556, น.109-125) และในเรื่องน้ำผึ้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง และนำเสนอออกเป็น 6 ประเด็น คือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง น้ำผึ้งในสำนวน ประเภทของน้ำผึ้งและแหล่งน้ำผึ้งที่สำคัญในประเทศไทย การใช้น้ำผึ้งตามภูมิปัญญาไทย น้ำผึ้งกับประเพณีไทย และน้ำผึ้งในตำนานประวัติศาสตร์ไทย

2.1 น้ำผึ้งในสำนวนไทย

ภาษาแต่ละภาษาย่อมมีความงดงามเป็นของตัวเอง และความงดงามอีกประการหนึ่งของภาษาไทยคือ ภาษาไทยมีสำนวน สุภาษิต คำพังเพย คำที่ใช้เปรียบเทียบ ซึ่งคำเหล่านี้ที่จะช่วยให้สิ่งที่พูดหรือเขียนออกไปมีความหลากหลาย สละสลวย และยังช่วยเป็นคติสอนใจในเรื่องต่างๆ ได้

2.1.1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสำนวนไทย

คำว่า สำนวน ตามพจนานุกรมได้ให้ความหมายไว้ว่า โวหาร ทำนองคำพูด ถ้อยคำที่เรียบเรียง ถ้อยคำที่ไม่ถูกไวยากรณ์ แต่รับใช้เป็นภาษาที่ถูกต้อง ภาษาที่ปรากฏในสำนวนจะเป็นการแสดงถ้อยคำออกมาเป็นข้อความพิเศษเฉพาะภาษาหนึ่งๆ ที่ใช้พูดจาสื่อสารกันโดยมีความหมายที่กว้างและลึกซึ้ง และคำแปลของสำนวนไม่สามารถแปลความหมายของคำตรงตามเป็นตัวอักษร แต่แปลความหมายในเชิงอุปมาอุปไมยเปรียบเทียบ ซึ่งคำว่าสำนวนในที่นี้หมายความรวมถึงคำคมสุภาษิต คำพังเพย คำกล่าวและโวหารต่างๆด้วย (ประเทือง คล้ายสุบรรณ, 2529, น.2)

การศึกษาสำนวนนั้นมีประโยชน์มากมาย ดังที่สวัสดิ์ ประทุมราช (ม.ป.พ, น.4-5) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในการศึกษาสำนวนโวหารไว้ดังนี้ คือ

1. ทำให้ได้ใช้ภาษาเขียนความเรียงต่างๆ ได้ดีขึ้น
2. ทำให้ได้คติสอนใจในด้านต่างๆ
3. ทำให้ทราบถึงความเป็นอยู่ของสังคมในสมัยที่เกิดสำนวนโวหารนั้นว่ามีความเป็นอยู่อย่างไร
4. เป็นการรักษาวัฒนธรรมทางภาษาอันเป็นมรดกที่ล้ำค่าไว้ให้สืบไป

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ดังนั้น การใช้สำนวนสุภาษิตต่างๆ ควรใช้นำไปใช้ได้ถูกกับบริบท สถานการณ์และความหมาย เพราะสำนวนภาษาเป็นสิ่งทำให้ภาษามีความสละสลวยและการใช้สำนวนโวหารเป็นการเพิ่มคุณค่าทางภาษาอีกด้วย

2.1.2 สำนวนไทยที่เกี่ยวกับน้ำผึ้ง

สำนวนไทยนั้นมีมูลเหตุที่เกิดมาจากหลายทางด้วยกัน เช่น เกิดจากธรรมชาติ เกิดจากการกระทำ หรือเกิดจากสัตว์ เป็นต้น ในที่นี้จะขอกล่าวถึงสำนวนที่เกิดจากสัตว์ คือ ผึ้ง ดังนี้

1.ผึ้ง หมายถึง ความขยันขันแข็ง ความอุตสาหะ (ชัยวัฒน์ สีแก้ว, 2537, น. 130)

ยกตัวอย่าง จงอย่าขี้เกียจเหมือนแมลงวัน แต่จงขยันเหมือนผึ้ง (พระราชธรรมนิเทศ, 2552, น.1) หมายความว่าแมลงวันเป็นสัตว์ที่เกียจคร้าน ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ไม่รู้จักหาอาหาร ชอบตอมของเน่าเหม็น ซึ่งตรงข้ามกับผึ้ง ผึ้งเป็นสัตว์ที่มีความอดทน ขยัน มีความเพียรพยายามบินไปหาเกสรดอกไม้เพื่อมาทำรัง

2.ผึ้ง หมายถึง ผู้ชาย (บุญยงค์ เกศเทศ, 2547, น.53)

ยกตัวอย่าง เหล่าผึ้งงานบินว่อนตอมดอกไม้ในสวน หมายถึง กลุ่มผู้ชายมารุมเกี้ยว พาราสีผู้หญิง (ในทางวรรณคดีจะมีการเปรียบผึ้งแทนผู้ชาย และดอกไม้แทนผู้หญิง)

3.น้ำผึ้งขม หมายถึง ความรักที่หวานชื่นกลับกลายเป็นความเกลียดชัง (เอกรัตน์ อุดมพร, 2547, น.153)

ยกตัวอย่าง สามีภรรยาคู่นั้นดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์กันไปไม่นานก็ต้องหันมาดื่มน้ำผึ้งขมแทนแล้ว

4.น้ำผึ้งหยดเดียว หมายถึง สิ่งเล็กน้อยก็ทำให้เกิดเป็นเรื่องใหญ่ได้ (เอกรัตน์ อุดมพร, 2547, น.153)

ยกตัวอย่าง เรื่องแค่นี้อย่าให้กลายเป็นน้ำผึ้งหยดเดียวเลย เพราะจะเสียหายไปทุกฝ่าย

5.น้ำผึ้งเดือนห้า หมายถึง คนที่มีเสียงหวานไพเราะ (เอกรัตน์ อุดมพร, 2547, น.153)

ยกตัวอย่าง_นักร้องสาวคนนี้เสียงไพเราะเหมือนน้ำผึ้งเดือนห้า

6.น้ำผึ้งพระจันทร์ หมายถึง การมีความสุขร่วมฉันท์สามีภรรยา (เอกรัตน์ อุดมพร, 2547, น.153)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ยกตัวอย่าง สามีชวนภรรยาของตนไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ที่ต่างประเทศหลังจากพิธีแต่งงาน

7.อ่อนเป็นขี้ผึ้งลนไฟ หมายถึง อ่อนคล้อยไปตามที่ถูกชักจูง (กองเทพ เคลือบพณิชกุล, 2527, น.119)

ยกตัวอย่าง เพียงคำพูดของเขาไม่กี่คำ เธอก็ใจอ่อนทันทีเหมือนขี้ผึ้งลนไฟ

8.บ่นพึมพำเหมือนหมีกินผึ้ง หมายถึง อาการของคนที่บ่นไปเรื่อย (กองเทพ เคลือบพณิชกุล, 2527, น.123)

ยกตัวอย่าง คุณแม่บ่นเป็นหมีกินผึ้งเมื่อกลับมาบ้านแล้วพบว่าลูกชายของตนทำบ้านสกปรก

จะเห็นได้ว่าสำนวนสุภาษิตของไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า เพราะเป็นการสะท้อนได้เห็นถึงความคิด ความเชื่อ ค่านิยมของคนไทยที่สั่งสมมาตั้งแต่ในอดีต จึงสมควรให้มีการศึกษาเพื่อที่จะได้เรียนรู้ถึงความเป็นไทย และยังเป็นการช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านภาษาทางอ้อมด้วย

2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง

น้ำผึ้งคือน้ำหวานที่ผึ้งงานเก็บมาจากต่อมน้ำหวานของดอกไม้ โดยผึ้งจะกลืนน้ำหวานลงสู่กระเพาะน้ำหวาน ในกระเพาะน้ำหวานของผึ้งนั้นจะมีเอนไซม์ช่วยย่อยน้ำหวานจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีและทางกายภาพบางประการ จากนั้นผึ้งจะคายน้ำหวานออกมาเก็บไว้ในหลอดรวงผึ้ง และน้ำผึ้งในรวงนั้นจะมีการระเหยน้ำออกไปจนน้ำผึ้งมีปริมาณที่เข้มข้นขึ้นจนได้ระดับที่เหมาะสมกับการเก็บรักษา หลังจากนั้นผึ้งงานก็จะปิดฝาหลอดรวง ก็จะได้น้ำผึ้งที่เรียกว่า "น้ำผึ้งสุก" ซึ่งเป็นน้ำผึ้งที่ได้มาตรฐาน คือมีน้ำอยู่ไม่เกินร้อยละ 20-21 แต่ถ้าหากเก็บน้ำผึ้งในฤดูที่มีน้ำมากไม่มีการระเหยน้ำออกมาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ก็อาจทำให้เกิดกระบวนการหมัก ส่งผลให้น้ำผึ้งมีรสเปรี้ยวและเกิดแก๊สขึ้น คนโบราณจึงนิยมใช้น้ำผึ้งเดือนห้า คือเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน เพราะในเดือนดังกล่าวเป็นเดือนที่มีปริมาณน้ำน้อยและมีดอกไม้หลายชนิดบาน (สุภาภรณ์ ปิติพร, 2552 น.18)

2.2.1 วงจรชีวิตและสังคมผึ้ง

ผึ้งเป็นสัตว์สังคมที่อยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งสิริวัฒน์ วงษ์ศิริ (2528, น.28-29) ได้กล่าวถึงวงจรชีวิตและสังคมผึ้งไว้ว่า ผึ้งในรังหนึ่งๆ จะใช้ชีวิตไปอย่างโดยมีระเบียบ ในรังผึ้งนั้นจะมีระบบสังคมโดยมีผึ้งนางพญา ผึ้งตัวผู้ และผึ้งงาน ซึ่งผึ้งแต่ละชนิดจะมีบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ **ผึ้งนางพญา** ผึ้งชนิดนี้มีเพียงตัวเดียวในรัง จะมีหน้าที่ควบคุมความ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เป็นอยู่ของผึ้งภายในรัง และมีหน้าที่สำคัญคือการวางไข่ เพื่อสร้างประชากรในรังให้เพิ่มขึ้น **ผึ้งตัวผู้** มีหน้าที่ผสมพันธุ์เพียงอย่างเดียว หลังจากผึ้งตัวผู้ผสมพันธุ์กับผึ้งนางพญาแล้วก็จะตายทันที ผึ้งตัวผู้ไม่สามารถหาอาหารเองได้ จะต้องรับอาหารจากผึ้งงานเท่านั้น **ผึ้งงาน** เป็นผึ้งชนิดนี้มีหน้าที่หลักในการทำงาน เช่น ทำความสะอาดรัง เลี้ยงดูป้อนอาหารให้ผึ้งตัวอ่อน สร้างและซ่อมแซมรัง เฝ้ารัง สร้างนมผึ้ง และหาอาหาร

จะเห็นได้ว่า ชีวิตและสังคมของผึ้งจะมีการแบ่งวรรณะ ซึ่งแต่ละวรรณะจะมีการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงาน ผึ้งจึงสามารถสร้างรัง สะสมอาหาร จนแปรสภาพออกมาเป็นน้ำผึ้งได้มากมาย

2.2.2 **ชนิดของผึ้ง**

ผึ้งมีอยู่หลายชนิด และแต่ละประเทศก็มีผึ้งที่มีสายพันธุ์ที่แตกต่างจากกัน ซึ่ง หลวง บุเรศรบำรุงการ (2524, น.56-57) และสิริวัฒน์ วงษ์ศิริ (2530, น.8-12) ได้กล่าวถึงชนิดของผึ้งในประเทศไทยไว้ว่า ในประเทศไทยนั้นมีผึ้งอยู่ 4 ชนิด คือ คือ ผึ้งมิ้ม ผึ้งโพรง ผึ้งพันธุ์ และผึ้งหลวง

ผึ้งมิ้ม เป็นผึ้งที่มีขนาดตัวและรังเล็กที่สุด บางคนเรียกว่า “ผึ้งแมลงวัน” พบอยู่ทั่วไป ชอบตอมขนมหวาน ผึ้งมิ้มชอบทำรังตามกอไผ่หรือพุ่มไม้เตี้ยๆ น้ำผึ้งของผึ้งมิ้มจะมีรสหวานและลักษณะใส

ผึ้งโพรง มีขนาดตัวใหญ่กว่าผึ้งมิ้ม ลำตัวมีสีน้ำตาลสลับกับสีเหลืองเป็นปล้องที่ท้อง ผึ้งโพรงจะสร้างรังในโพรงไม้ ในอาคารบ้านเรือนและที่มิดชิดและมืด ผึ้งชนิดนี้ให้น้ำผึ้งในฤดูกาลที่ดอกเงาะ ดอกทุเรียน และดอกมะพร้าวบาน จึงสามารถเก็บน้ำผึ้งได้หลายครั้ง น้ำผึ้งจากผึ้งโพรงมีรสหวานหอมชวนบริโภค

ผึ้งพันธุ์ ผึ้งชนิดนี้ขนาดลำตัวใหญ่กว่าผึ้งโพรงแต่ตัวเล็กกว่าผึ้งหลวง เป็นผึ้งที่คนไทยนำมาเลี้ยงจากต่างประเทศ ลักษณะของรังจะทำรังห้อยลงมาขนานกันอยู่ตามโพรงไม้ซอกหินหรือตามอาคารที่ปิดมิดชิด ต่อมาได้มีการนำผึ้งพันธุ์มาเลี้ยงเป็นอุตสาหกรรมทั่วโลก เนื่องจากเป็นผึ้งที่มีขนาดรังเหมาะสมกับนำมาประยุกต์เลี้ยงในหีบ และสามารถสะสมเก็บน้ำผึ้งในปริมาณมากที่สุด

ผึ้งหลวง มีขนาดตัวใหญ่ที่สุดในบรรดาผึ้งทั้งหมด มักพบอยู่ในป่าหรือตามชนบททั่วไป มักทำรังบนต้นไม้สูง ภายนอกอาคารบ้านเรือนหรือตามวัด ผึ้งหลวงเป็นผึ้งที่ดุและต่อยเจ็บปวดกว่าผึ้งทุกชนิด ผึ้งหลวงจะให้น้ำผึ้งที่ดีที่สุดในเดือนเมษายน (น้ำผึ้งเดือนห้า) ผึ้งหลวงมี

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ลักษณะรังที่ใหญ่จึงทำให้ได้น้ำผึ้งปริมาณมาก มีคุณภาพเข้มข้น และมีรสหวานชวนบริโภคมีคุณภาพดีกว่าผึ้งชนิดอื่น

กล่าวโดยสรุปคือ ผึ้งในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 4 ชนิดคือ ผึ้งมิ้ม ผึ้งโพรง ผึ้งพันธุ์ และผึ้งหลวง ซึ่งแต่ละชนิดก็มีขนาดลำตัว ลักษณะการทำรัง และความสามารถในการผลิตน้ำผึ้งและการให้ปริมาณที่แตกต่างกัน

2.2.3 วิธีการสังเกตน้ำผึ้งแท้

น้ำผึ้งแท้มีคุณสมบัติทางยาและมีคุณค่าทางโภชนาการมากมาย เนื่องจากน้ำผึ้งเป็นของหายากจึงมีราคาแพงเมื่อเทียบกับน้ำตาล จึงส่งผลให้ปัจจุบันน้ำผึ้งปลอมออกมาจำหน่ายอย่างมากมาย ดังนั้น ผู้บริโภคควรเรียนรู้วิธีในการพิสูจน์น้ำผึ้งว่าน้ำผึ้งที่ซื้อมานั้นเป็นของแท้หรือไม่ซึ่งกองบรรณาธิการหมอชาวบ้าน (2546, น.17-24) ได้ให้หลักเกณฑ์และวิธีการสังเกตน้ำผึ้งแท้ไว้หลายวิธี ดังนี้

1. หยดน้ำผึ้งลงบนกระดาษทิชชู ถ้าเป็นของปลอม หยดน้ำผึ้งจะขยายตัวเป็นวงกว้าง

2. เติมน้ำผึ้ง 2 ช้อนชา ลงในน้ำชาจีนครึ่งแก้วแล้วคนให้เข้ากัน ถ้าน้ำชาเปลี่ยนเป็นสีดำคล้ำ ก็จะเป็นน้ำผึ้งปลอม เพราะถ้าเป็นน้ำผึ้งแท้ น้ำชาต้องไม่เปลี่ยนสี

3. หยดน้ำผึ้งลงในน้ำ ถ้าเป็นน้ำผึ้งแท้จะต้องกองเป็นก้อนก่อนที่จะละลาย

4. เมื่อใช้ไม้จิ้มน้ำผึ้งขึ้นมา น้ำผึ้งแท้จะหยดไหลเป็นสายบางๆ ไม่ขาดสายและจะพับกองเป็นชั้นๆ ก่อนที่จะรวมเป็นเนื้อเดียวกัน

5. ถ้าเก็บในที่อุณหภูมิต่ำ น้ำผึ้งจะมีผลึกน้ำตาลกลูโคสตกเป็นเกล็ดเล็กๆ

6. มดจะไม่ขึ้นน้ำผึ้งแท้

7. เทน้ำผึ้งลงบนฝ่ามือ หากล้างออกง่ายไม่เหนียวเหนอะหนะ แสดงว่าเป็นน้ำผึ้งแท้

8. หยดน้ำผึ้งที่นิ้วและคลึงไปมา ถ้าเป็นน้ำผึ้งแท้จะไม่แห้งและยังลื่นอยู่ตลอด แต่ถ้าเป็นน้ำผึ้งปลอมปน น้ำผึ้งจะตกผลึกและเหนียว

9. จุ่มไม้ขีดไฟลงในน้ำผึ้ง ถ้าจุดไฟติดแสดงว่าเป็นน้ำผึ้งแท้

น้ำผึ้งคือน้ำหวานที่ผึ้งเก็บมาจากต่อมน้ำหวานของดอกไม้ ซึ่งน้ำผึ้งแต่ละชนิดก็มีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับชนิดของผึ้ง และวัตถุดิบหรือชนิดของเกสรดอกไม้ที่ผึ้งได้ไป ซึ่งน้ำผึ้งแท้นั้นมีคุณสมบัติทางยาและคุณค่าทางโภชนาการมากมาย ผู้ซื้อควรรู้จักวิธีการสังเกตน้ำผึ้งแท้เพื่อที่จะได้รับประโยชน์จากการบริโภคน้ำผึ้งที่มากที่สุด

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

2.3 ประเภทของน้ำผึ้งและแหล่งน้ำผึ้งที่สำคัญในประเทศไทย

2.3.1 ประเภทของน้ำผึ้ง

น้ำผึ้งนั้นมีหลายประเภทและคุณภาพของน้ำผึ้งที่ได้มานั้นย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุดิบหรือชนิดของเกสรดอกไม้ที่ผึ้งได้ไป รวมถึงแหล่งของพืชและพื้นดินนั้นๆ ที่ผึ้งเจริญเติบโตอยู่ จึงทำให้สามารถระบุชนิดของน้ำผึ้งตามชนิดของพืชที่เป็นอาหารได้ เช่น น้ำผึ้งจากดอกลิ้นจี่ น้ำผึ้งจากดอกเงาะ น้ำผึ้งจากดอกลำไย น้ำผึ้งจากต้นสาบเสือ เป็นต้น (กองกีฏและสัตววิทยา, 2547, น.39-41) และอัญชลี สวาสดิ์ธรรม (2549, น.2) ก็ได้แยกชนิดของน้ำผึ้งตามลักษณะของผึ้งได้ 2 ชนิด คือ

น้ำผึ้งเลี้ยง หมายถึง น้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งพันธุ์ที่นำมาเลี้ยง ซึ่งลักษณะของน้ำผึ้งเลี้ยงนั้นจะมีลักษณะเฉพาะของน้ำหวานของพืชที่ผึ้งไปเก็บมา ดังนั้นผู้บริโภคจึงสามารถเลือกลักษณะของน้ำผึ้งตามชนิดของพืชที่ต้องการได้ น้ำผึ้งที่มาจากผึ้งพันธุ์ที่เลี้ยงจึงเป็นน้ำผึ้งที่มีคุณภาพดี เพราะเป็นน้ำผึ้งผ่านการบ่มในลังมาเป็นอย่างดี กล่าวคือ น้ำผึ้งนั้นจะมีความชื้นต่ำและมีการเก็บที่สะอาด ตลอดจนไม่มีเกสรดอกไม้มาเจือปน

น้ำผึ้งป่า หมายถึง น้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งพื้นเมืองต่างๆ เช่น ผึ้งหลวง ผึ้งโพรง และผึ้งมิ้มซึ่งผู้ที่เก็บน้ำผึ้งจะทำการล่ารังผึ้งประมาณเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน เพราะน้ำผึ้งในเดือนนี้จะมีความชื้นต่ำ โดยนำน้ำผึ้งที่ได้มาคั้นด้วยวิธีการการบีบด้วยมือเปล่า ลักษณะบางประการของน้ำผึ้งป่า คือ เป็นน้ำผึ้งที่ไม่ค่อยสะอาด เพราะในระหว่างการบีบคั้นอาจมีเกสรดอกไม้ ซากตัวผึ้ง ตัวหนอนปะปนรวมมากับน้ำผึ้ง

2.3.2 แหล่งน้ำผึ้งที่สำคัญในประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภูมิศาสตร์ สภาวะอากาศ และอุณหภูมิความชื้นที่เหมาะสม และเป็นแหล่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ ดังนั้นประเทศไทยจึงมีพืชพรรณมากมายที่เป็นแหล่งอาหารของผึ้ง ซึ่งในประเทศไทยก็มีแหล่งน้ำผึ้งที่สำคัญมากมายหลายจังหวัด โดยสามารถแบ่งแหล่งที่มาของน้ำผึ้งป่าได้ตามชนิดของผึ้ง และแบ่งที่มาของน้ำผึ้งเลี้ยงได้ตามประเภทของพืชที่ผึ้งใช้เป็นอาหาร สรุปได้ดังนี้ (กองกีฏและสัตววิทยา, 2547, น.39-40)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 1 แหล่งที่มาของน้ำผึ้งเลี้ยง

แหล่งน้ำผึ้งตามชนิดพืช	ชนิดผึ้ง	พื้นที่เลี้ยงผึ้ง	ฤดูกาลเก็บน้ำหวาน
น้ำผึ้งลำไย	ผึ้งพันธุ์	เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง	ก.พ – เม.ย
น้ำผึ้งลิ้นจี่	ผึ้งพันธุ์	เชียงใหม่ เชียงราย สมุทรสงคราม	ม.ค – มี.ค
น้ำผึ้งเงาะ	ผึ้งพันธุ์	จันทบุรี ตราด ชุมพร สุราษฎร์ธานี	ม.ค – ก.พ
น้ำผึ้งนุ่น	ผึ้งพันธุ์	ขอนแก่น นครราชสีมา ตาก	ธ.ค – ม.ค
น้ำผึ้งทานตะวัน	ผึ้งพันธุ์	นครสวรรค์ ลพบุรี สระบุรี	พ.ย – ธ.ค
น้ำผึ้งสาบเสือ	ผึ้งพันธุ์	เชียงใหม่	พ.ย – ธ.ค
น้ำผึ้งยางพารา	ผึ้งพันธุ์	จันทบุรี สงขลา สุราษฎร์ธานี	มี.ค – เม.ย
น้ำผึ้งผสม	ผึ้งพันธุ์	ทุกจังหวัด	ตลอดปี

ข้อสังเกต หลักในการตั้งชื่อน้ำผึ้งแต่ละชนิดนั้น จะยึดว่าพบเกสรดอกไม้ชนิดใดในน้ำผึ้ง ก็จะตั้งชื่อน้ำผึ้งตามเกสรหลักที่พบ เช่น น้ำผึ้งลำไย ก็จะพบเกสรดอกลำไยเป็นหลัก ในกรณีที่ไม่พบเกสรหลักแต่พบเกสรจากดอกไม้หลายๆชนิด จะเรียกว่า น้ำผึ้งผสม (กองกีฏและสัตววิทยา, 2547, น.39-40)

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 2 แหล่งที่มาของน้ำผึ้งป่า

ชนิดผึ้ง	แหล่งน้ำผึ้ง	พื้นที่ของผึ้ง	ฤดูกาลเก็บน้ำหวาน
น้ำผึ้งหลวง	น้ำหวานจากพืชหลายชนิด	เชียงใหม่ ลำปาง ตาก เพชรบุรี แม่ฮ่องสอน เพชรบุรี	ก.พ – มี.ค
น้ำผึ้งโพรง	น้ำหวานจากพืชหลายชนิด โดยเฉพาะ น้ำผึ้งจาก มะพร้าว	สมุทรสงคราม นครสวรรค์ ลพบุรี นครปฐม ศรีษะเกษ	ก.พ – มี.ค
น้ำผึ้งมิ้ม	น้ำหวานจากพืชหลายชนิด	พบได้ทุกแหล่ง	ตลอดปี

เมื่อน้ำผึ้งแต่ละชนิดนั้นมีที่มาที่ต่างกัน ดังนั้น ย่อมให้รสชาติและคุณประโยชน์ที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งงานวิจัยของ อัญชลี สวาสดิ์ธรรม และคณะ (2549,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยตรวจสอบคุณภาพและประเมินประสิทธิภาพของของนำผึ้งลำไย น้ำผึ้งลิ้นจี่ น้ำผึ้งสาบเสือในการนำมาผลิตครีมน้ำผึ้ง ผลการวิจัยสรุปว่า น้ำผึ้งครีมสาบเสือมีคุณสมบัติเหมาะกับการนำมาทำครีมน้ำผึ้งมากที่สุด เพราะน้ำผึ้งสาบเสือสามารถเก็บในอุณหภูมิที่สูงได้และยังสามารถเก็บได้ในระยะเวลาที่ยาวนาน

จะเห็นได้ว่าน้ำผึ้งที่มีอยู่ในประเทศไทยนั้นมีแหล่งที่มาที่แตกต่างกัน ซึ่งน้ำผึ้งแต่ละชนิดย่อมมีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการผู้บริโภคว่าจะเลือกใช้น้ำผึ้งที่มาจากแหล่งใดเพื่อให้ปลอดภัยและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการใช้งานที่มากที่สุด

2.3.3 **ผลิตภัณฑ์น้ำผึ้งที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย : น้ำผึ้งสวนจิตรลดา**

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ 9) ได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์สร้างโครงการอันหลากหลายใน “โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา” เพื่อเป็นโรงงานตัวอย่างและพระราชทานโอกาสให้บุคคลทั่วไปที่สนใจสามารถเข้ามาดูกิจการได้ทุกเมื่อ เพื่อนำไปปฏิบัติตามรอยเศรษฐกิจพอเพียง

2.3.3.1 **ประวัติความเป็นมาของโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา**

โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา กำเนิดจากการที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ 9) เสด็จพระราชดำเนินไป

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ทรงเยี่ยมพสกนิกรในพื้นที่ต่างๆ ด้วยทรงปรารถนาที่จะเห็นประชาชนอยู่ดีมีสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งถือว่าเป็นอาชีพหลักของประเทศไทย พระองค์จึงมีพระราชดำริจัดตั้งโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดาขึ้นในปี พ.ศ 2504 (จุฬาพิช มณีวงค์, 2550, น.20) โดยวัตถุประสงค์ของโครงการนี้คือ เป็นโครงการศึกษาทดลอง เป็นโครงการตัวอย่างให้ผู้ที่สนใจเข้ามาทำการศึกษาเพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้รับกลับไปดำเนินการต่อและยังเป็นโครงการที่ไม่หวังผลกำไรตอบแทน โครงการนี้ถือว่าเป็นโครงการที่ยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรอย่างยั่งยืนให้เกษตรกรสามารถพึ่งตัวเองไปพร้อมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (แก้วขวัญ วัชโรทัย, 2542, น.10)

สำหรับรูปแบบของโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดานั้น แก้วขวัญ วัชโรทัย (2542, น.10-11) ได้แบ่งรูปแบบออกเป็นสองรูปแบบ คือ

1) แบบไม่ใช่ธุรกิจ กล่าวคือเป็นโครงการที่ได้รับความสนับสนุนจากราชการหลายหน่วยงาน เพราะฉะนั้นจึงไม่มีรายรับหรือรายจ่ายประจำ เช่น การเลี้ยงและขยายปลาหมอเทศ การเลี้ยงโคนม การเลี้ยงขยายพันธุ์ปลานิล เป็นต้น

2) สองแบบกึ่งธุรกิจ เป็นโครงการที่มีรายรับรายจ่าย แต่ไม่มีผลกำไร แต่จะนำรายได้มาขยายงาน โครงการแบบกึ่งธุรกิจ เช่น โรงโคนม โรงผลิตน้ำผลไม้ โรงนมผงสวนดุสิต โรงน้ำผึ้งสวนจิตรลดา เป็นต้น

2.3.3.2 น้ำผึ้งสวนจิตรลดา

โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดาได้ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงผึ้ง โดยการรับซื้อน้ำผึ้งและขี้ผึ้งโดยนำน้ำผึ้งที่รับซื้อมาทำการบรรจุขวดและจัดหาตลาดจำหน่าย ในส่วนของขี้ผึ้งก็นำมาผลิตเทียนสีผึ้ง โครงการส่วนพระองค์ฯ ได้รับซื้อขี้ผึ้งและน้ำผึ้งจากสหกรณ์ผู้เลี้ยงผึ้งภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่และจากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย โดยโครงการนี้จะเน้นผึ้งที่ให้น้ำผึ้งตามธรรมชาติ ได้แก่ ผึ้งโพรง ผึ้งมิ้มและผึ้งหลวง และนอกจากนี้ยังมีผึ้งเลี้ยงที่สามารถให้น้ำผึ้งที่มีคุณภาพทัดเทียมกับน้ำผึ้งธรรมชาติอีกด้วย (แก้วขวัญ วัชโรทัย, 2542, น.10-11)

สรุปได้ว่า โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา จัดสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน เพื่อศึกษา ทดลองและวิจัยหาวิธีแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงานทางด้านการเกษตรต่างๆ เช่น การเลี้ยงโคนม การเพาะพันธุ์ปลานิล โรงน้ำผึ้ง และอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งผลการศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแบบอย่างในการนำไปปฏิบัติตาม นอกจากนี้ยังเป็นการดำเนินการโดยไม่มุ่งหวังผลตอบแทนอีกด้วย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

2.4 การใช้น้ำผึ้งตามภูมิปัญญาไทย

น้ำผึ้งมีสรรพคุณต่อร่างกายมากมาย โดยเป็นทั้งอาหาร ยาอายุวัฒนะ เป็นยาเสริมสร้างพลัง และยังใช้เป็นยาบำรุงและรักษาโรคทั้งภายในและภายนอก (หลวงบุเรศบำรุงการ,2534, น.4) คนไทยในสมัยโบราณนิยมบริโภคน้ำผึ้งเป็นยามากกว่าอาหาร ตามตำราเภสัชกรรมไทยแผนโบราณ ของสมาคมแพทย์แผนโบราณ วัดมหาธาตุ ได้กล่าวถึงน้ำผึ้งในด้านการรักษาโรคไว้ว่า น้ำผึ้ง เป็นยาที่มีรสหวานติดฝาดน้อย มีสรรพคุณ บำรุงกำลัง บำรุงร่างกาย แก้สะอึก แก้ไอ แก้หอบเหนื่อย เป็นยาอายุวัฒนะ (ประเสริฐ พรหมมณี, 2531,น.137) โดยบางครั้งเราอาจรับประทานน้ำผึ้งเปล่าๆ หรือจะใช้น้ำผึ้งผสมปั้นเป็นยาลูกกลอนก็ได้ เพราะความเหนียวของน้ำผึ้งจะช่วยคลุกเค้าให้ตัวยาปั้นติดกันง่าย และความหวานจากน้ำตาลที่อยู่ในน้ำผึ้งมีคุณสมบัติช่วยให้ร่างกายสามารถดูดซึมตัวยาได้ดี ในทางแพทย์แผนไทยจึงเรียกน้ำผึ้งว่าเป็นน้ำกระสายยา (กองบรรณาธิการเกษตรกรรมธรรมชาติ, 2547, น.27)

2.4.1 ประโยชน์ของน้ำผึ้งในด้านการรักษาโรค

น้ำผึ้งมีคุณสมบัติในเรื่องการรักษาโรคได้อย่างมากมาย คัมภีร์ยาสมุนไพรไทยของกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ได้กล่าวถึงสรรพคุณของน้ำผึ้งทางด้านรักษาโรคไว้ทั้งรักษาโรคทั้งภายในและภายนอก โดยการรักษาโรคภายใน เช่น โรคไอ โรคบิด โรคท้องร่วง โรคอาเจียน โรคเบาหวาน โรคหัวใจ อาการสะอึก อาการช้ำใน โดยการรักษาอาการข้างต้นทำได้โดยการรับประทานน้ำผึ้งสดๆ หรือใช้น้ำผึ้งมาผสมกับสมุนไพรชนิดต่างๆ เช่น ยาดำ ขี้เหล็ก ใบฝรั่ง โดยวิธีการปั้นเป็นยาลูกกลอนแล้วรับประทาน (ธรรมนิตย์ ชำนาญ,2552, น.66-294) และสำหรับการรักษาโรคภายนอกนั้นแตามตำราเภสัชกรรมไทยแผนโบราณ ของสมาคมแพทย์แผนโบราณ วัดมหาธาตุ ได้กล่าวไว้ว่าน้ำผึ้งสามารถใช้รักษาแผลสดได้ด้วย (ธรรมนิตย์ ชำนาญ, 2552,น.225)

ศิรินันท์ ตรีมงคลทิพย์ และ อรทัย สารกุล (2547, น.3-4) ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาภูมิปัญญาไทยกับการใช้น้ำผึ้งเพื่อสุขภาพ พบว่าในปัจจุบันยังมีการใช้น้ำผึ้งเป็นส่วนประกอบในตำรับยา ใช้เป็นอาหารเสริมและบำรุงสุขภาพและใช้เป็นส่วนประกอบในการเสริมความงามอีกด้วย

2.4.2 ประโยชน์ของน้ำผึ้งในด้านการบำรุงร่างกาย

น้ำผึ้งเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติที่มีคุณสมบัติเป็นยาบำรุงร่างกาย ซึ่งคัมภีร์ยาสมุนไพรไทยของกรมหลวงเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ได้กล่าวถึงสรรพคุณของน้ำผึ้งทางด้านการบำรุงร่างกายและเป็นยาอายุวัฒนะไว้หลายขนาน โดยการนำน้ำผึ้งมาผสมกับสมุนไพรชนิดต่างๆ แล้วปั้นเป็นลูกกลอนใช้กินทุกวันจะช่วยให้ร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยดี เจริญอาหาร เลือดลมเดินสะดวก อายุยืน ไม่แก่เร็ว กระชุ่มกระชวย เป็นต้น (ธรรมนิตย์ ชำนาญ, 2552, น.301-311)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ทราบได้ว่า น้ำผึ้งนั้นมีคุณสมบัติในการรักษาโรคต่างๆทั้งภายในและภายนอก เช่น แก้ไอ แก้โรคทางเดินอาหาร รักษาเบาหวาน แก้โรคหัวใจ ช่วยรักษาแผลสด เป็นต้น และนอกจากนี้ น้ำผึ้งยังสามารถใช้ผสมกับสมุนไพรชนิดอื่นๆ เพื่อนำมาเป็นยาบำรุงร่างกายได้อีกด้วย

2.5 น้ำผึ้งกับประเพณีไทย

พระยาอนุมานราชธน (2539, น.25) ได้ให้ความหมายของประเพณีไว้ว่า ประเพณี คือ ความประพฤติที่กลุ่มชนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ในที่แห่งหนึ่งถือเป็นแบบแผนกันมาอย่างเดียวกันและสืบต่อกันมานาน และประเพณีเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีอยู่ในธรรมชาติโดยตรง แต่เป็นสิ่งที่สังคมหรือคนในส่วนรวมร่วมกันสร้างใหม่ขึ้น แล้วถ่ายทอดให้แก่กันได้ด้วยลักษณะและวิธีการที่ต่างกัน ประเพณีนั้นจัดเป็นวัฒนธรรมแขนงหนึ่งที่แสดงถึงวิถีชีวิตของคนไทยทั้งในอดีตและปัจจุบันว่ามีความเป็นมาอย่างไร (บรรเทิง พาพิจิตร,2549, น.4) ตัวอย่างประเพณีที่เกี่ยวกับน้ำผึ้ง เช่น ประเพณีทำขวัญผึ้ง ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง เป็นต้น

2.5.1 ประเพณีการทำขวัญผึ้ง

2.5.1.1 ความเป็นมาของประเพณีการทำขวัญผึ้ง

ประเพณีการทำขวัญผึ้ง มีความเป็นมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี สืบเนื่องมาจากในอดีตชายไทยที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี มีความจำเป็นที่จะต้องเป็นไพร่หลวง โดยไพร่หลวงนี้จะต้องเข้ารับราชการปีละ 6 เดือน โดยเข้าเดือนเว้นเดือนสลับกันไป หรือที่เรียกว่า “เข้าเดือนออกเดือน” ต่อมาสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ได้มีจำนวนไพร่หลวงเกินความต้องการ จึงได้มีกฎให้ลดหย่อนให้ไพร่หลวงไม่ต้องการรับราชการก็ได้ แต่ต้องส่งส่วยให้กับหัวเมืองแทนการใช้แรงงานในการรับราชการ และตำบลศรีคีรีมาศ เป็นตำบลที่มีพื้นที่อาศัยอยู่บริเวณเชิงเขาหลวง ซึ่งอุดมไปด้วยป่าไม้และรังผึ้งมากมาย ตำบลศรีคีรีมาศจึงถูกกำหนดให้มีการส่งส่วยน้ำผึ้งแทนแรงงาน จนมาถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการยกเลิกการส่งส่วยน้ำผึ้ง ดังนั้นการส่งส่วยน้ำผึ้งจึงเป็นผลให้เกิดมีประเพณีการทำขวัญผึ้งเพื่อให้ผึ้งมาทำรังตามต้นไม้มากๆ ต่อมาประเพณีนี้ได้เลือนหายไป (ประจักษ์ สายแสง, 2530, น.602-613)

2.5.1.2 รายละเอียดของประเพณีการทำขวัญผึ้ง

ประเพณีการทำขวัญผึ้งเป็นประเพณีพื้นบ้านที่เก่าแก่ประเพณีหนึ่งของไทย ซึ่งประเพณีนี้จะจัดทำขึ้นในวันขึ้น 3 ค่ำ เดือน 3 ที่หมู่บ้านโชกกระบาท อำเภอศรีคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย แต่ประเพณีนี้ได้เลือนหายไปจากสังคมไทยเป็นระยะเวลาเกือบ 40 ปี ต่อมาในวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2526 ศูนย์ศึกษาและวิจัยวัฒนธรรมพื้นบ้านมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยา

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เขตพิษณุโลก (ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยนเรศวร) ได้ฟื้นฟูประเพณีการทำขวัญผึ้งขึ้นตำบลศรีคีรีมาศ อำเภอศรีคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัยขึ้นอีกครั้ง

การเตรียมการจัดทำพิธีทำขวัญผึ้งจะกระทำขึ้นในวันก่อนวันทำพิธี 1วัน โดยชาวบ้านจะช่วยกันจัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ อาหารและรังผึ้งปลอมเอาไว้ตั้งแต่กลางคืน โดยวิธีการทำรังผึ้งปลอมคือการทำขนมกินงา โดยเริ่มจากนำข้าวเหนียวมาล้างให้สะอาดและแช่น้ำไว้จนข้าวเหนียวขึ้นจากนั้นจึงนำข้าวเหนียวไปนึ่งให้สุก เมื่อข้าวเหนียวสุกให้ เทข้าวเหนียวที่กำลังร้อนใส่ครกและผสมเกลือเล็กน้อยโขลกให้เหลว แล้วจึงค่อยนำงาที่คั่วลงไปผสมลงไปในครกด้วยกันจนน้ำมันงาออกและจะทำให้ข้าวเหนียวไม่ติดครก เมื่อโขลกข้าวเหนียวได้ที่แล้ว นำข้าวเหนียวที่ผสมงาไปนวดในกระด้งให้เหนียวและผสมงาอีกครั้งหนึ่งจนข้าวเหนียวมีสีดำ จากนั้นให้นำข้าวเหนียวนั้นมาปั้นทำเป็นรังผึ้งขนาดต่างๆ ติดกิ่งไม้เอาไว้เพื่อเตรียมเอาไว้แขวนที่ต้นไม้ในป่า

ในเช้าของวันขึ้น 3 ค่ำเดือน 3 ชาวบ้านจะพากันเดินไปยังบริเวณที่ประกอบพิธีในป่า โดยป่านั้นจะเป็นป่าที่อยู่ไกลออกไปจากหมู่บ้าน คือบริเวณเขาหลวงที่มีต้นว่านขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งต้นว่านนั้นเป็นแหล่งเกิดน้ำผึ้งดอกว่านขึ้นและบริเวณที่จะทำพิธีนั้นต้องมีรังผึ้งขนาดใหญ่และยาว ประมาณ 1 ศอกซึ่งเป็นผึ้งหลวง และในพิธีเมื่อชาวบ้านติดรังผึ้งก็จะพูดคุยกันด้วยเสียงดังประมาณมาณว่าบริเวณนี้รังผึ้งมาก ส่วนชาวบ้านอีกกลุ่มหนึ่งก็จะเอาผ้าสามสีที่ประดับด้วยเหรียญเงินและเงินเหรียญทอง หรือเรียกว่าพวงเงินพวงทองมาพันรอบต้นไม้ใหญ่ 9 รอบ ตรงหน้าต้นไม้ใหญ่จะสร้างศาลตีนเดียวขนาดใหญ่ มีที่วางเครื่องเซ่นสังเวยได้แก่ บายศรี 1 ปาก หัวหมู 1 หัว ตีนหมู 8 ตีน หางหมู 1 หาง ไก่ต้ม 1 ตัว เหล้าป่า ขนมต้มแดง ขนมต้มขาว ข้าวสุกจากปากหม้อ ผักหญ้า ปลายำไข่ต้ม มะพร้าวอ่อน 1 ผล หมากพลูอย่างละ 3 คำ ธูป 3 ดอก เทียน 3 เล่ม เครื่องเซ่นเหล่านี้จะแบ่งไปตามศาลตีนเดียวทั้งหมด 8 ศาล เมื่อมีการเริ่มพิธีจะมีการจุดธูปเทียนที่ศาลใหญ่และศาลทั้ง 8 ทิศผู้ทำพิธีจะทำน้ำมนต์เพื่อปัดเสนียดจัญไร แล้วพรมน้ำมนต์ที่เครื่องสังเวยและคนในบริเวณนั้น หลังจากนั้นก็จะไหว้พระรัตนตรัย ทำธรณีสาร (กล่าวคาถาชุมนุมเทวดาและสวดบทบูชาพระรัตนตรัย) เพื่อให้เทวดามารับเครื่องเซ่นสังเวย ร้องคำบทสวดทำขวัญและบทเชิญนางไม้ และร้องเชิญพ่อผึ้ง แม่ผึ้งให้ชวนบริวารมาทำรัง จากนั้นก็จะมีชาวบ้านชายหญิงแต่งตัวสมมติเป็นพ่อผึ้งแม่ผึ้ง และชวนกันมาทำรังที่ต้นไม้นี้ โดยจะเข้ามาทางประตูแปดทิศและที่ประตูแปดทิศจะมีชาวบ้านที่สมมติเป็นเทวดาผู้เฝ้าประตูคอยซักถาม เมื่อทำครบทั้ง 8 ทิศแล้ว เป็นอันว่าเสร็จพิธีบูชา

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

หลังจากนั้นชาวบ้านที่มาร่วมพิธีจะเล่นขโมยรังผึ้ง จะมีชาวบ้านที่เล่นเป็นตำรวจคอยจับขโมย หากขโมยถูกจับก็ลงโทษด้วยการให้ดื่มเหล้า เมื่อสิ้นสุดการละเล่นแล้ว จะมีการสมมติการตีรังผึ้งจากต้นไม้ที่ใช้ประกอบพิธี จึงเป็นการเสร็จพิธีการทำขวัญผึ้งอย่างสมบูรณ์

ประเพณีการทำขวัญผึ้งนี้เป็นประเพณีโบราณและได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนไทยในสมัยก่อน เช่นในด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ อาหารการกิน และยังแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตมนุษย์กับธรรมชาติ การพึ่งพาอาศัยธรรมชาติของมนุษย์เพื่อการดำรงชีพ และยังแสดงให้เห็นว่าในอดีตนั้นป่าเมืองไทยมีความอุดมสมบูรณ์ ประเพณีการทำขวัญผึ้งจึงเป็นประเพณีที่แสดงถึงสภาพสังคมสภาพแวดล้อมวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตของคนไทยในสมัยโบราณให้เห็นอย่างเด่นชัด (ประจักษ์ สายแสง, 2530, น.602-613)

2.5.2 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

2.5.2.1 ความเป็นมาของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งเกิดขึ้นในสมัยที่เจ้าชายสิทธัตถะทรงเลิกบำเพ็ญทุกรกิริยาแล้ว แต่พระพลานามัยยังไม่ฟื้นคืนดังเดิม วันหนึ่งนางสุชาดานำข้าวมธุปายาส (ข้าวที่หุงด้วยน้ำนมเจือน้ำผึ้ง) มาถวาย ก็ปรากฏว่าพระวรกายฟื้นฟูกลับมาอย่างรวดเร็ว มีพระปรีชาญาณจนตรัสรู้ได้ในที่สุด และยังมีคราวหนึ่งในช่วงเดือนสิบ เหตุเกิดจากที่พระภิกษุร่างกายเปียกชุ่มด้วยน้ำฝน และต้องเหยียบย่ำโคลนตม เป็นเหตุให้เกิดอาพาธอาเจียนหลายรูป ร่างกายซูบผอม พระพุทธเจ้าจึงทรงอนุญาตให้พระภิกษุฉันน้ำผึ้ง น้ำอ้อย เนยข้น เนยใส และน้ำมันงาได้ในยามวิกาล โดยถือเป็นยารักษาโรคและบำรุงร่างกาย ด้วยเหตุนี้การตักบาตรน้ำผึ้งจึงเป็นการถวายเภสัชทานเพื่อบำรุงสุขภาพภิกษุสงฆ์ และมีการได้ปฏิบัติสืบต่อกันและยึดถือปฏิบัติเป็นประเพณีเรื่อยมา (เจริญ ตันมหาพราน, 2538, น.100)

2.5.2.2 รายละเอียดของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 ก่อนวันพิธีตักบาตรน้ำผึ้ง ชาวบ้านจะเตรียมทำข้าวต้มโดยใช้ข้าวเหนียวไปผัดกับกะทิเพื่อไปทำบุญ โดยแต่ละบ้านจะทำข้าวต้มไม่เหมือนกัน เช่น ข้าวต้มลูกโยน ข้าวต้มคลุก ข้าวต้มมัด ข้าวต้มลูกโยนมีลักษณะลูกกลมห่อด้วยยอดจาก จะทิ้งหางยาว ข้าวต้มคลุกมีลักษณะลูกใหญ่และยาวห่อด้วยยอดจากเวลาทานต้องหั่นเป็นชิ้นคลุกด้วยน้ำตาลทราย เกลือ และมะพร้าวขูด ข้าวต้มมัดหรือข้าวต้มผัดมีลักษณะยาว ข้างในใส่ถั่วดำและกล้วย ห่อด้วยใบตองหรือใบจากก็ได้โดยนำมาประกบคู่แล้วมัดด้วยยอดจากฉีกครึ่ง เมื่อถึงช่วงเย็นของวันที่ทำข้าวต้มมัดหรือข้าวต้มผัด ชาวบ้านจะให้ลูกหลานนำข้าวต้มนั้นไปส่งตามบ้านผู้ใหญ่ที่นับถือ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

นอกจากพุทธศาสนิกชน จะนำอาหารและข้าวต้มมัดหรือข้าวต้มลูกโยนไปทำบุญที่วัดกันตามปกติแล้ว จะนำน้ำผึ้งแท้บริสุทธิ์ พร้อมด้วยน้ำตาลทรายกับผ้าแดงผืนเล็กติดตัวไปด้วย โดยจะตักหรือรินน้ำผึ้งใส่ในบาตรจำนวน 32 ใบ ที่เป็นสัญลักษณ์แทนอาการของมนุษย์ปกติ โดยต้องเป็นน้ำผึ้งเดือนห้าแท้ ไม่ควรเป็นน้ำผึ้งผสม เพราะจะทำให้น้ำผึ้งบริสุทธิ์เสื่อมคุณภาพ ส่วนน้ำตาลจะใส่ลงในฝาบาตร และผ้าแดงจะวางไว้หลังบาตร โดยประวัติของผ้าแดงในการตักบาตรน้ำผึ้งมีเรื่องเล่าว่า ในอดีตมีที่หญิงทอผ้าคนหนึ่ง ได้พบพ่อค้าหนุ่มกำลังตักบาตรน้ำผึ้ง แต่น้ำผึ้งเพียงน้อยนิดกลับทวีปริมาณจนล้นบาตร นางจึงนำสไบแพรของนางซับน้ำผึ้งนั้นไว้ พร้อมตั้งจิตอธิษฐานขอให้ผลบุญนี้ช่วยให้ชาติหน้านางได้เกิดเป็นพระมเหสีของพระราชา ขณะที่พ่อค้าหนุ่มขอให้ตนเองได้เป็นกษัตริย์ ในที่สุด พ่อค้าหนุ่มก็ได้เกิดเป็นพระเจ้าอโศกมหาราชและหญิงทอผ้าก็ได้เป็นพระอัครมเหสีของพระองค์ (เจริญ ตันมหาพราน, 2538, น.100)

สรุปได้ว่า กิจกรรมงานประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง จะกระทำกันในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 ของทุกปี ประเพณีนี้เป็นประเพณีที่สืบเนื่องมาแต่ครั้งสมัยพุทธกาล การถวายน้ำผึ้งถือว่าเป็นการถวายยารักษาโรค หนึ่งใน 5 อย่าง คือ น้ำผึ้ง น้ำอ้อย น้ำตาลสด เนยใส และน้ำมันพืช เพื่อให้พระภิกษุได้พิจารณาเป็นยารักษาโรค จึงถือว่า น้ำผึ้งเป็นยาที่สามารถนำมาบริโภคบำรุงชีวิตให้แข็งแรงและยืดยาวโดยปราศจากโรคภัย เพราะน้ำผึ้งเป็นสิ่งมีคุณค่ามาแต่โบราณ ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งจึงถือกำเนิดขึ้นมาเป็นตำนานและความเชื่อตราบจนปัจจุบัน

2.6 **น้ำผึ้งในตำนานประวัติศาสตร์ไทย**

ตำนาน คือ เรื่องเล่าที่เกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสังคมที่ผู้คนให้ความเคารพยำเกรง ซึ่งมักจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตและถูกเล่าจนแตกต่างไปในปัจจุบัน เพราะส่วนใหญ่ตำนานนั้นจะเป็นการถ่ายทอดจากปากต่อปากมาก่อนที่จะเริ่มมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร จึงทำให้เนื้อเรื่องสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้จนมีหลายสำนวนแม้จะเป็นเรื่องเดียวกันก็ตาม โดยทั่วไปตำนานจะมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยอาจอ้างถึงสถานที่จริงเกี่ยวข้องกับ ประวัติศาสตร์และอาจเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติแต่ก็ได้รับการยอมรับและเชื่อว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง และลักษณะการถ่ายทอดไม่ได้มุ่งที่ความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นหลัก แต่มีหน้าที่ทางสังคม ความเชื่อ ทางจิตวิทยาเป็นเครื่องมือในเรื่องความเชื่อสำหรับการอยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในชุมชน (วลัยลักษณ์ ทรงศิริ, 2544, น.4-5) เช่น ตำนานเรื่องพระเจ้าสายน้ำผึ้งและพระนางสร้อยดอกหมากแห่งวัดพนัญเชิง จ.อยุธยา

2.6.1. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและวัดพนัญเชิง**

จังหวัดอยุธยาหรือมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอยุธยานี้จัดเป็นเมืองเก่าแก่ของประเทศไทยที่สร้างเมื่อปี พ.ศ. 1893 ในสมัยของโดยพระ

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

เจ้าอู่ทองหรือสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 จังหวัดพระนครศรีอยุธยานี้ตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทย มีภูมิประเทศเป็นที่ลุ่ม ไม่มีภูเขา มีแม่น้ำสายใหญ่คือแม่น้ำป่าสัก แม่น้ำลพบุรีและแม่น้ำเจ้าพระยาไหลมาบรรจบกันในลักษณะล้อมรอบพื้นแผ่นดินเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยานี้มีแหล่งที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหลายที่และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักกันดีคือวัดพนัญเชิญ (ธวัชชัย ปทุมล่องทอง, 2542, น.93)

วัดพนัญเชิงวรวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นโทชนิดวรวิหารแบบมหานิกาย เป็นวัดที่ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าใครเป็นผู้สร้าง แต่วัดนี้มีมาก่อนการสร้างกรุงศรีอยุธยา ในวิหารของวัดเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปขนาดใหญ่ ซึ่งตามพงศาวดารกล่าวว่าพระพุทธรูปนี้ถูกสร้างเมื่อปีพุทธศักราช 1876 ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 เมื่อมีการบูรณะปฏิสังขรณ์ พระพุทธรูปองค์นี้จึงได้รับพระราชทานนามว่า “พระพุทธไตรรัตนนายก” (ชาวบ้านนิยมเรียกว่าหลวงพ่อโต ชาวจีนนิยมเรียกว่าซำปอกง ซึ่งแปลว่า ผู้คุ้มครองการเดินทางทางทะเล) ในวัดพนัญเชิงนี้มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ มากมาย นอกจากหลวงพ่อโตแล้วยังมีพระพุทธรูปทองคำในพระอุโบสถ และตำหนักเจ้าแม่สร้อยดอกหมากที่มีตำนานเล่าขานมาหลายร้อยปี (พงไพร, 2553, น.48-54)

2.6.2. น้ำผึ้งในตำนานของวัดพนัญเชิง

ในวัดพนัญเชิงมีอาคารเก๋งจีนขนาดเล็กที่เรียกกันว่า “ศาลเจ้าแม่สร้อยดอกหมาก” ซึ่งศาลนี้ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือเป็นอย่างมาก สำหรับเรื่องราวของพระนางสร้อยดอกหมากนั้นอิงอยู่กับตำนานซึ่งอยู่ในพงศาวดารเหนือที่กล่าวกันว่า เมื่อครั้งก่อนที่พระเจ้าอู่ทองจะทรงสถาปนากรุงศรีอยุธยา ประเทศไทยในช่วงเวลาที่ขาดกษัตริย์ปกครองอยู่ระยะหนึ่ง เหล่าอำมาตย์ ข้าราชบริพาร และชีพรามณ์ทั้งหลาย จึงลงความเห็นว่า ต้องทำพิธีเสี่ยงเรือสุวรรณหงส์เอกชัย เพื่อเสาะหาผู้มีบุญวาสนามาเป็นพระเจ้าแผ่นดินโดยให้เรือแล่นไปตามแม่น้ำ

เมื่อเรือมาถึงยังตำบลแห่งหนึ่งริมฝั่งแม่น้ำ มีกลุ่มเด็กเลี้ยงโคเล่นกันอยู่ เรือก็จอดสนิทนิ่งไม่ยอมเคลื่อนที่ แม้ว่าเหล่าฝีพายจะพยายามสักแค่ไหนก็ตาม เมื่อเหล่าอำมาตย์เห็นเช่นนั้น จึงเดินเข้าไปในกลุ่มเด็กเลี้ยงโคและพบกับเด็กชายคนหนึ่งท่าทางฉลาดหลักแหลม จึงคิดว่าเด็กผู้นี้คงเป็นผู้มีบุญญาธิการปแจึงได้รับตัวเด็กคนนั้นมาเป็นพระเจ้าแผ่นดินปกครองประเทศหลังได้ขึ้นเป็นกษัตริย์สยามประเทศแล้ว มีเหตุการณ์ครั้งหนึ่งที่สร้างความน่าอัศจรรย์ และเป็นที่มาของพระนาม "พระเจ้าสายน้ำผึ้ง" ก็คือเมื่อพระองค์ทรงโปรดให้ยกขบวนพยุหยาตราไปทางชลมารคพร้อมกับเหล่าเสนาบดี เมื่อเรือล่องมาถึงวัดปากคลอง ซึ่งเป็นเวลาน้ำขึ้น จึงตรัสสั่งให้จอดเรือพระที่นั่งอยู่หน้าวัด และทรงทอดพระเนตรเห็นรังผึ้งใต้ช่อฟ้าหน้าโบสถ์ พระองค์จึงดำริว่าถ้าตัวพระองค์ได้ปกครองอาณาประชาราษฎร์นี้ ก็ขอให้น้ำผึ้งหยดลงมาเพื่อยกเอาเรือขึ้นไป

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ประทับที่กำแพงแก้ว และเมื่อตรัสจบน้ำผึ้งก็หยดลงมาเป็นจำนวนมากจนสามารถยกเอาเรือพระที่นั่งนั้นขึ้นไปถึงที่ทันที จนเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่สายตาของเหล่าเสนาบดี และพระองค์จึงเสด็จขึ้นไปนมัสการพระพุทธปฏิมากร เสร็จแล้วจึงเสด็จลงเรือพระที่นั่ง จากนั้นเรือพระที่นั่งก็ถอยลงมาตามเดิมได้เอง บรรดาภิกษุสงฆ์และเหล่าเสนาบดีจึงพากันถวายพระพรชัยและถวายพระนามว่า "พระเจ้าสายน้ำผึ้ง"

ครั้นถึงเวลาน้ำลงพระเจ้าสายน้ำผึ้ง ก็รับสั่งให้เหล่าเสนาบดีกลับไปที่พระนคร ส่วนพระองค์จะเสด็จโดยเรือเพียงลำพังเพื่อเดินทางไปตามสถานที่ต่าง ๆ จนกระทั่งถึงกรุงจีน เมื่อชาวจีนเห็นว่าว่าทรงเดินทางเพียงพระองค์เดียวท่ามกลางทะเลใหญ่ แต่ยังสามารถรอดชีวิตมาได้นั้นเป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก จึงนำความขึ้นทูลว่าพระเจ้าแผ่นดินจีน ว่าพระเจ้าแผ่นดินไทยองค์นี้มีบุญญาธิการมาก

ด้านพระเจ้ากรุงจีนเมื่อได้ฟังดังนั้น จึงอยากทดสอบว่าพระเจ้าสายน้ำผึ้งจะมีบุญญาธิการจริงหรือไม่ โดยรับสั่งให้เสนาบดีไปทูลเชิญพระเจ้าสายน้ำผึ้งประทับที่อ่าวนาค ซึ่งเป็นที่ที่มีอันตรายมาก และให้ทหารไปสอดแนมดูว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นหรือไม่ แต่ผลปรากฏว่านอกจากจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นแล้ว ยังมีเสียงดุริยางค์ดนตรีเป็นที่ครึกครื้น เมื่อความทราบถึงพระเจ้ากรุงจีน พระองค์จึงมีรับสั่งให้จัดขบวนแห่ออกไปรับพระเจ้าสายน้ำผึ้งเข้ามาภายในพระราชวัง พร้อมทั้งให้ราชาภิเษกกับพระนางสร้อยดอกหมาก ธิดาบุญธรรมของพระองค์ ขึ้นเป็นพระมเหสีของพระเจ้าสายน้ำผึ้งด้วยเมื่อกลับถึงที่เมืองสยาม พระเจ้าสายน้ำผึ้งจึงมีรับสั่งให้พระนางสร้อยดอกหมากคอยพระองค์อยู่ในเรือ เพราะพระองค์ต้องการเสด็จเข้าพระราชวังเพื่อจัดเตรียมขบวนเกียรติยศออกมาต้อนรับพระนางสร้อยดอกหมาก เมื่อขบวนเกียรติยศมาถึงพระเจ้าสายน้ำผึ้งกลับไม่ได้เสด็จมาต้อนรับด้วยพระนางสร้อยดอกหมากด้วยพระองค์เอง พระนางสร้อยดอกหมากจึงไม่ยอมเสด็จขึ้นจากเรือ และรอจนกระทั่งรุ่งเช้า พระนางสร้อยดอกหมากจึงกลั้นพระทัยตายทันที ทำให้พระเจ้าสายน้ำผึ้งทรงเสียพระทัยเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าสายน้ำผึ้ง จึงโปรดเกล้าให้อัญเชิญพระศพของพระนางสร้อยดอกหมากขึ้นมาพระราชทานเพลิงพระศพ ท่ามกลางความอาลัยรักของประชาชนชาวจีนและชาวไทย และทรงให้สร้างวัดขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงพระนางสร้อยดอกหมาก โดยตั้งชื่อวัดนี้ว่า "วัดพระนางเชิญ" และเรียกเพี้ยนเป็น "วัดพนัญเชิง" จนถึงในปัจจุบัน (ส พลายน้อย, 2556, น.109-125)

กล่าวโดยสรุป ตำนานนั้นคือเรื่องเล่าเปรียบได้เหมือนเครื่องมือที่ช่วยถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ รวมถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นของคนในยุคอดีต

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

3. การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ในปัจจุบัน หนังสือสำหรับใช้ในการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ หนังสือเรียน กล่าวคือ เป็นหนังสือประเภทที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียนโดยในหนังสือจะมีเนื้อหาสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร และอีกประเภทหนึ่ง คือ หนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสือประเภทนี้ไม่ได้เป็นหนังสือเรียน แต่เป็นหนังสือที่กระทรวงอนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนได้ เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นต้น และในด้านหนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม จุดมุ่งหมายและประโยชน์ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม และหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

3.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2526, น.21-22) ได้อธิบายความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้นเป็นหนังสือที่มีสาระอ้างอิงหลักสูตรที่ไว้ใช้อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และถวัลย์ มาศจรัส (2538, น.11) ได้ให้ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม คือ หนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากหลักสูตร หนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้จะมีแนวการเขียนที่ให้ประโยชน์ โดยรูปแบบในการเขียนจะแบบสารคดี และแบบบันเทิงปะปนกัน แต่เน้นไปในด้านการให้ความรู้ เพราะการให้ความรู้ถือเป็นจุดประสงค์สำคัญของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น จะมีเนื้อหาสาระที่ให้ประโยชน์ทางด้านความคิด เพิ่มความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ และยังมีส่วนช่วยในการเพิ่มทักษะการอ่านในแบบต่างๆ ได้อีกด้วย ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ยศวดี สุทธหลวง (2556, บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่อง ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสูงขึ้นหลังจากได้ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติ

สรุปได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อส่งเสริมการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามความตามความสนใจ และตามความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล

3.2 จุดมุ่งหมายและประโยชน์ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง ที่แตกต่างไปจากหนังสือเรียน โดยหนังสือนี้จะมุ่งเน้นไปทางด้านสาระและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในด้านต่างๆ ซึ่งณรงค์ ทองปาน (2526, น.72) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

หลายประการ เช่น เพื่อส่งเสริมให้มีนิสัยรักการอ่าน เพื่อเป็นการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงามของสังคม และเพื่อเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเสริมสร้างจินตนาการ อีกทั้งยังเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความสนุกสนานและจรรโลงใจ และจินตนา ใบกาซูยี (2542, น.143-144) ได้กล่าวถึงบทบาทบทบาทหน้าที่และประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้นมีประโยชน์หลายประการ ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมความรู้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวโยงกับหลักการหรือทฤษฎีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่จะก่อให้เกิดความรู้ เพิ่มพูนทักษะ ส่งเสริมความคิด ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านในหลายๆ ด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริยา วสุนันต์ (2560, บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมวรรณคดีไทยเพื่อการท่องเที่ยว เรื่องรามเกียรติ์ สำหรับชาวต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ ช่วยเสริมสร้างความรู้ให้แก่ชาวต่างประเทศในเรื่องรามเกียรติ์ ที่มีความสัมพันธ์กับสำนวนภาษา และการท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องอิทธิพลจากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ที่มีต่อวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

2. ส่งเสริมสติปัญญา ประโยชน์อีกประการหนึ่งของหนังสืออ่านเพิ่มเติม คือ ผู้อ่านจะได้พัฒนาทักษะในด้านต่างๆ เช่น ด้านการสังเกต ตีความ จับใจความ เปรียบเทียบ การใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า จำแนกแจกแจงเรื่องต่างๆ ตลอดจนสามารถนำความรู้และทักษะเหล่านั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

วนันต์ทา เลิศวิไลนริศ (2550, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษเรื่องเทศกาลน่ารู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มดังกล่าว ช่วยพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน จึงส่งผลให้หลังจากเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสูงขึ้นกว่าเดิม

3. ส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสม หนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้นอกจากจะเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้และส่งเสริมสติปัญญาแล้ว ยังควรสอดแทรกแนวความคิดที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดเจตคติที่เหมาะสมในการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ตามแนวทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมส่วนรวม ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ เยาวลักษณ์ เกษประทุม (2555, บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาด้านสิ่งแวดล้อมและชีวิต เพื่อความเข้าใจและตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมและการอยู่ร่วมกันในสังคม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิ่งแวดล้อมและยัง

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและวิถีทางในด้านการดำรงชีวิตร่วมกันร่วมกันในสังคมเพิ่มมากขึ้น

4. ส่งเสริมความเข้าใจ หนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้นควรมีเนื้อหาในลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้ กล่าวคือ มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ทางด้านภาษาของผู้อ่าน ตลอดจนมีการใช้เทคนิคหรือวิธีส่งเสริมความเข้าใจอื่นๆ เช่น ภาพประกอบ แผนภูมิ ตาราง คำถาม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัมฤทธิ์ ทองสิมา 2556, น.46-53) ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องชุมชนศาลาตึกสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่1 โดยหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้มีเนื้อหาอธิบายเกี่ยวกับเรื่องชุมชนในท้องถิ่นและยังมีภาพประกอบที่สวยงามโดยใช้ภาพที่ถ่ายจากแหล่งจริง อีกทั้งยังมีการจัดทำคำศัพท์ท้ายบทในรูปแบบซีดีบันทึกเสียงโดยเจ้าของภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกวิธี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในชุมชนศาลาตึกสูงขึ้นจากระดับพื้นความรู้เดิมอยู่ในระดับมาก

5. ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีลักษณะที่น่าสนใจ และทำให้ผู้อ่านมีความกระตือรือร้นจะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้เขียนควรนำเสนอเรื่องราวที่ดึงดูดความสนใจ โดยการเขียนนั้นอาจมีการสอดแทรกคำถามต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกตื่นตัวอยู่เสมอ ตลอดจนมีการแนะนำหนังสืออื่นๆ เพื่อให้ผู้อ่านไปศึกษาด้วยตัวเอง เพื่อให้เกิดความรู้ที่กว้างขวางลึกซึ้งตามความสนใจของผู้อ่าน

นวลฉวี ไตรยะวงศ์ (2547,บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง เรื่องท้องถิ่นโคราชสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตัวเองนี้มีความน่าสนใจ นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสื่อดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากใช้สื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้

กล่าวโดยสรุปคือ อ่านเพิ่มเติมนั้นสร้างเพื่อประโยชน์หลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและสติปัญญา ส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสม และยังช่วยส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองอีกประการหนึ่ง อีกทั้งยังมีจุดมุ่งหมายในด้านส่งเสริมให้มีนิสัยรักการอ่าน เสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ และยังเป็นการจรรโลงใจผู้อ่าน และสร้างความสนุกสนาน และเพลิดเพลินได้อีกด้วย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

3.3 การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้จัดทำควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม รวมไปถึงรูปแบบการเขียนในลักษณะต่างๆ ตลอดจนถึงขั้นตอนการทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อที่จะได้จะหนังสือที่มีมาตรฐานตามหลักวิชาการและใช้เป็นแบบอ่านที่ดีได้

3.3.1 องค์ประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสือจัดเป็นสื่อที่รวบรวมของข้อมูลประเภทตัวอักษรและรูปภาพที่ลงในแผ่นกระดาษหรือวัสดุชนิดใดชนิดหนึ่งที่รวมเข้าด้วยกัน หนังสือจัดเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลความรู้ที่สำคัญ และหนังสือแต่ละชนิดนั้นจะต้องมีองค์ประกอบของหนังสือที่แตกต่างกัน ซึ่ง ถวัลย์ มาศจรัส(2538, น.77-80) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

1. เนื้อหา หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีรูปแบบการเขียนที่มาจากเรื่องที่เป็นเรื่องจริง เพราะหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นงานเขียนที่มุ่งแสดงข้อมูลเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่านโดยมีเนื้อหาสาระและเรื่องราวที่สามารถพิสูจน์ได้ และเนื้อหานั้นต้องให้แง่คิดต่อผู้อ่านประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

2. ภาษา รูปแบบภาษาที่ใช้ จะใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน มีต้องเป็นคำสุภาพ ไม่นำภาษาสแลงเข้ามาปะปน ใช้ภาษาที่มีในระดับเดียวกันในงานเขียน ไม่มีการตัดหรือลดทอนรูปประโยค การใชภาษาจะต้องความเคร่งครัด มีมาตรฐาน น้ำเสียงของคำจะต้องเป็นกลาง มีลักษณะเคร่งขรึม ไม่ตลกขบขัน การใช้ภาษาจะไม่แสดงออกถึงความรุนแรง และควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่ยืดเยื้อ ไม่กะทัดรัด

3. ภาพประกอบ การมีภาพประกอบในหนังสือจะช่วยเสริมเนื้อหาใช้ชัดเจนขึ้น และเพื่อให้งานเขียนมีความสมบูรณ์และน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ภาพถ่ายที่ดีควรเป็นเรื่องเดียวกันกับเนื้อหา เพื่อเสริมเนื้อหาเด่นชัดยิ่งขึ้น โดยภาพถ่ายนี้อาจถ่ายมาจากแหล่งข้อมูลโดยตรง หรือคัดลอกมาจากภาพในอดีตที่เกี่ยวกับเนื้อหาก็ได้ โดยมุมการถ่ายภาพนั้นมีหลายมุม เพื่อความแปลกตา หรือเป็นการเน้นความสำคัญของสิ่งที่ปรากฏในรูปภาพ และควรมีคำบรรยายภาพที่ถูกต้องและชัดเจนด้วย

3.3.2 รูปแบบการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม

รูปแบบในการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมอาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย ความถนัดของผู้เขียน และเนื้อหาสาระของหนังสือ ตลอดจนวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน ซึ่งสมพร จารุนัฏ (2540, น.8-9) ได้จำแนกประเภทของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ 5 รูปแบบ คือ รูปแบบอธิบาย รูปแบบพรรณนา รูปแบบบรรยาย รูปแบบนิยายหรือนิทาน และรูปแบบคำประพันธ์ ทั้งนี้รูปแบบของการเขียนแต่ละประเภทนั้นขึ้นอยู่กับผู้อ่าน จุดมุ่งหมาย และ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เนื้อหาของสิ่งที่จะนำมาเขียน เป็นต้น ส่วนใหญ่หนังสือที่มุ่งเสนอด้านความรู้ ความคิด หลักการ และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมักจะนำเนื้อหาในรูปแบบอธิบายความมากกว่ารูปแบบอื่น และโดยทั่วไปแล้ว หนังสือเล่มหนึ่งมักจะเสนอเนื้อหามากกว่ารูปแบบเดียว

3.3.3 ขั้นตอนการทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ในการที่จะเขียนหนังสือเล่มหนึ่งนั้น จะต้องมีการลำดับความคิด วางแผน และกำหนดโครงสร้างรูปแบบทางกายภาพของหนังสือ โดยต้องคำนึงถึงการจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ของหนังสือ เพื่อให้หนังสือมีรูปร่างและได้สัดส่วนเหมาะสม สวยงาม เป็นระเบียบ น่าสนใจ และให้อ่านง่าย ตลอดจนต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดทำหนังสือด้วย ซึ่งธีระชัย ปูรณโชติ (2532, น.9) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการทำหนังสือเอาไว้ 5 ขั้นตอน คือ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่จะเขียน เขียนโครงเรื่อง ทำบทสคริปต์ ทำดัมมี่ และจัดทำรูปเล่ม ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่การเขียน โดยการศึกษาจากการอ่านหนังสือที่เคยได้รับรางวัลต่างๆ เพื่อดูแนวการเขียนและวิธีการจัดทำ ตลอดจนหาความรู้จากตำราและเอกสารต่างๆ หรือเข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการเขียนหนังสือ

2. เขียนหัวข้อรายละเอียดของเนื้อเรื่องย่อ โดยทำเป็นโครงเรื่องพร้อมกับตั้งชื่อเรื่องและอาจลองนำไปให้ผู้อื่นอ่านและวิจารณ์เพื่อนำมาพิจารณาแก้ไขและปรับปรุง

3. ทำบทสคริปต์ ขั้นตอนนี้จะเป็นการอธิบายเนื้อเรื่องและรูปภาพโดยภาพรวม ซึ่งอาจเขียนสรุปคร่าวๆว่าแต่ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้ายหนังสือจะมีข้อมูล คำบรรยาย ภาพประกอบอะไรบ้าง

4. ทำดัมมี่ จะเป็นการจำลองหนังสือที่เราจัดทำขึ้น โดยนำรายละเอียดของบทสคริปต์มาเขียนระบุภาพประกอบตั้งแต่หน้าแรกถึงหน้าสุดท้าย

5. จัดทำรูปเล่ม คือ การทำหนังสือจริงๆ ได้แก่ การจัดวางตัวอักษร การวางภาพ รวมทั้งการวางหน้า โดยทำจากดัมมี่

จินตนา ใบกาซูยี (2542, น.17-27) ได้กล่าวถึงรูปเล่มของหนังสือว่า หนังสือที่ดีควรมีขนาดกะทัดรัด สามารถถือได้สะดวก ไม่กว้างหรือยาวหรือเล็กเกินไป อีกทั้งการกำหนดรูปเล่มยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับราคาของหนังสือ เพราะรูปเล่มที่ไม่ได้มาตรฐานกับการตัดกระดาษของโรงพิมพ์ก็จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์มากขึ้น ขนาดรูปเล่มที่นิยมจัดทำกัน คือ ขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ค ขนาดสิบหกหน้ายก และขนาดสิบแปดหน้ายก และส่วนประกอบของหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้นประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

1. ส่วนหน้าของหนังสือ ประกอบด้วย หน้าปก ปกด้านใน ใบรองปก หน้าปกใน หน้าลิขสิทธิ์ หน้าคำนำ และหน้าสารบัญ

2. ส่วนเนื้อหาของหนังสือ ในกรณีหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหามากจะต้องมีการแบ่งบทออกเป็นบทๆ ซึ่งหน้าแรกของเนื้อหามักอยู่ด้านขวามือโดยจัดเรียงลำดับตั้งแต่ 1 จนถึงหน้าสุดท้าย

3. ส่วนท้ายของหนังสือ ส่วนประกอบของส่วนท้ายของหนังสือ ได้แก่ หน้าบรรณานุกรม หน้าอธิบายศัพท์ ดัชนีเรื่อง ดัชนีภาพ ปกหลัง ซึ่งปกหลังอาจอาจจะมีภาพประกอบเป็นส่วนหนึ่งของปกหน้าเพื่อเป็นการเพิ่มความน่าสนใจ หรืออาจปล่อยปกหลังทิ้งว่างไว้ก็ได้ (จินตนา ใบกาซูยี, 2542, น.204-213)

สรุปว่าหลักการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น ต้องพิจารณาให้ครอบคลุมรายละเอียดการสร้างหนังสือในทุกๆ ด้าน เพื่อให้หนังสือนั้นมีคุณภาพและสามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และเพื่อเป็นการช่วยส่งเสริมการค้นคว้าด้านวิชาการ ด้านการเรียนรู้ รวมทั้งยังเป็นสื่อในการพัฒนาการเรียนการสอนที่ดีได้อีกด้วย

3.4 **หลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าของหนังสืออ่านเพิ่มเติม**

การประเมินค่าเป็นการตัดสินความถูกต้อง ชัดเจน ความน่าเชื่อถือว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยการประเมินค่านี้อาจพิจารณาจากเนื้อหา กลวิธีการใช้ภาษา ตลอดจนวิธีการนำเสนอ ดังนั้น การประเมินค่าจึงต้องทำอย่างรอบคอบ มีเหตุผล และจะต้องมีข้อมูล หลักเกณฑ์ในการประเมินค่าที่น่าเชื่อถือ ซึ่งนารีรัตน์ อยู่กิจติชัย (2520, น.38) ได้ให้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์และประเมินค่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ 2 ด้าน คือ พิจารณาจากด้านรูปเล่มและพิจารณาจากด้านเนื้อเรื่อง ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. พิจารณาด้านรูปเล่ม กล่าวคือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีต้องรูปเล่มต้องมีขนาดพอเหมาะ เพื่อให้สามารถหยิบอ่านและเปิดอ่านสะดวก และตัวพิมพ์ต้องที่สามารถอ่านได้ชัดเจน หมึกไม่เลอะตามขอบตัวพิมพ์หรือตามหน้ากระดาษ กระดาษที่ใช้ต้องความหนาพอประมาณ ควรเป็นกระดาษฟอกขาวหรือกระดาษปอนด์ และคุณภาพในการพิมพ์ต้องดี มีการตรวจสอบการสะกดคำ รวมไปถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง บริเวณภาพประกอบ ควรจัดวางบริเวณให้เหมาะสม หน้าปกและชื่อเรื่องควรดึงดูดความสนใจโดยปกอาจมีภาพสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีการใช้สีที่เหมาะสม มีการเย็บเล่มที่ทนทานเพื่อกระดาษในเล่มไม่หลุดหรือฉีกขาดง่าย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

2. พิจารณาด้านเนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องที่ดีนั้นต้องช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน ช่วยเพิ่มเติมความรู้ให้กว้างขวางขึ้น อีกทั้งเนื้อเรื่องก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านในหลายๆ ด้าน เนื้อเรื่องควรมีความทันสมัยกับสภาพเหตุการณ์ในปัจจุบัน และวิธีการนำเสนอเรื่องต้องมีความดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจ มีเนื้อเรื่องที่ชวนอ่าน การเรียงลำดับเรื่องต้องเป็นขั้นเป็นตอน และควรมีการให้ข้อคิด คติสอนใจ เพื่อเป็นการปลูกฝังค่านิยมอันดีงามให้แก่ผู้อ่านอีกด้วย

และหทัย ตันหยง (2529, น.91-95) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์และประเมินคุณค่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

1. ประเมินคุณค่าจากโครงเรื่อง โครงเรื่องที่ดีควรถ่ายทอดสิ่งที่ดีและเหมาะสม เช่น ถ่ายทอดเรื่องราวจากเค้าโครงเดิมแล้วนำมาปรับปรุงแต่ง หรือจะถ่ายทอดจากประสบการณ์ตรงที่ผู้เขียนได้พบเจอมา หรืออาจจะเป็นเรื่องราวประทับใจที่เกิดขึ้นในชีวิต แรงบันดาลใจต่างๆ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. ประเมินคุณค่าจากสาระแนวคิดซึ่งเป็นแก่นแท้ของเรื่องนั้นๆ โดยแก่นของเรื่องต้องมีการระบุชัดเจนว่าเป็นเรื่องอะไร เกี่ยวกับใคร และมีแนวคิดอย่างไร สาระแนวคิดในหนังสือควรมีลักษณะตรงไปตรงมา มุ่งเน้นเพียงความคิดเดียว ไม่ซับซ้อนจนเกินไป และต้องมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาผู้อ่านในด้านจิตพิสัย พุทธิพิสัย และด้านทักษะพิสัย

สรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินคุณค่าของหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น ต้องพิจารณาจากด้านเนื้อหา ด้านลีลาการเขียน และด้านลักษณะรูปเล่ม กล่าวคือในด้านเนื้อหา ควรมีความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัย และตรงกับความสนใจของผู้อ่าน เนื้อเรื่องควรส่งเสริมทั้งด้านความรู้และด้านจินตนาการ ในด้านลีลาการเขียน ควรใช้ภาษาที่ง่าย ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย เขียนได้ถูกต้อง การนำเสนอเรื่องต้องมีความน่าสนใจและเร้าใจผู้อ่านตั้งแต่ต้นจนจบ และในด้านลักษณะรูปเล่ม ควรมีภาพประกอบ ซึ่งภาพประกอบนี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในข้อความที่เขียนมากขึ้น ตัวพิมพ์ควรมีความชัดเจน ขนาดตัวอักษรพอเหมาะ รูปเล่มต้องมีความคงทน แข็งแรง เหมาะกับการใช้งาน

3.5 การหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ในการผลิตสื่อการสอนนั้น ก่อนที่จะนำไปใช้จริงจะต้องมีการนำสื่อที่ผลิตมาแล้วไปทดสอบประสิทธิภาพว่า สื่อนั้นมีคุณภาพหรือไม่ และมีมากน้อยเพียงใด (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2556, น.7) และไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533, น.127) ได้ให้ความหมายของการหาประสิทธิภาพไว้ว่า การหาประสิทธิภาพเป็นการพิจารณาถึงคุณภาพของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ตรวจสอบ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

และหาข้อผิดพลาด เพื่อเป็นการประกันคุณภาพสื่อ โดยการนำสื่อนั้นมาทดลองกับกลุ่มทดลองที่กำหนดไว้และทำการปรับปรุงแก้ไขจนสื่อมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กาหนด

3.5.1 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเป็นการกำหนดระดับประสิทธิภาพของสื่อการสอนว่าจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่ผู้ผลิตสื่อนั้นพึงพอใจ ซึ่งชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น.8) กล่าวว่า การที่จะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อการสอนนั้นว่าสื่อใดจะมีคุณภาพหรือมีปริมาณที่จะรับได้ จะต้องมีการตั้งเกณฑ์ไว้ในครั้งแรกเพียงครั้งเดียว เพื่อจะปรับปรุงคุณภาพของสื่อให้ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพทางการศึกษา อยู่ในระดับที่มีคุณค่าที่จะนำไปใช้เป็นสื่อการสอนและคุ้มแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพนั้นทำได้ด้วยวิธีการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ

1) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือการประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่าขั้นตอนนี้ว่า ขั้นตอนกระบวนการ ที่เกิดจากการทำกิจกรรม ทำโครงการ รายงานต่างๆ โดยขั้นตอนนี้จะมีการกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 = Efficiency of Process (ประสิทธิภาพของกระบวนการ)

2) ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย คือประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน โดยประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับที่พอใจ ซึ่งจะกำหนดให้ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด คือ E1/E2 หมายความว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่างเช่น ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง เมื่อผู้เรียนได้เรียนจากสื่อแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดได้ผลเฉลี่ย 80% และผู้เรียนทำแบบทดสอบประเมินหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80% โดยผู้สอนจะเป็นคนพิจารณาการกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ว่าจะให้มีค่าเท่าใด ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าวอาจพิจารณาพิสัยของการเรียนที่แบ่งเป็นวิทยพิสัย (หรือพุทธิพิสัย) จิตพิสัย และทักษพิสัย โดยการแบ่งเกณฑ์นั้นอาจจำแนกโดยใช้เนื้อหา เช่น สื่อการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจหรือความจำจะตั้งไว้ในเกณฑ์ 90/90 85/85 80/80 ส่วนเนื้อหาในด้านจิตพิสัยและทักษพิสัย ที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝน ไม่สามารถทำในช่วงเวลาขณะที่เรียนได้ จึงตั้งไว้ในเกณฑ์ 80/80 และไม่ควรให้ต่ำกว่า 75/75

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

สรุปว่าการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ คือ การกำหนดระดับประสิทธิภาพของสื่อการสอนให้อยู่ในระดับพึงพอใจของผู้ผลิตสื่อ โดยวิธีการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์

3.5.2 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

เมื่อผลิตสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนและกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพแล้วก็จะต้องนำสื่อดังกล่าวไปหาประสิทธิภาพ ซึ่งชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น.14) กล่าวถึงขั้นตอนการหาประสิทธิภาพโดยการคำนวนไว้คือ

สูตรที่ 1 เป็นสูตรที่ใช้ในการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ

$$E1 = \frac{(\sum X/N) \times 100}{A}$$

สูตรที่ 2 เป็นสูตรที่ใช้ในการหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ

$$E2 = \frac{(\sum F/N) \times 100}{B}$$

ซึ่งความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ มีดังนี้

E1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละ

E2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละ

ΣX หมายถึง คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน

ΣF หมายถึง คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนทั้งหมด

สรุปคือ ประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะสิ่งที่ว่าสื่อการสอนนั้นมีคุณภาพมากน้อยพียงใด โดยจะกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและผลเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนโดยจะปรากฏในรูปแบบของ E1/ E2 หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น.19) ซึ่งประสิทธิภาพของกระบวนการ จะ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เป็นการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องของผู้เรียน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้ายโดยจะพิจารณาจากการสอบหลังเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประโยชน์หลายด้าน กล่าวคือ ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ช่วยฝึกทักษะการอ่าน เป็นการส่งเสริมการค้นคว้า พร้อมทั้งปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และหนังสืออ่านเพิ่มเติมส่วนใหญ่ยังไม่มีแนวศึกษาในเชิงภาษาและวัฒนธรรมและสร้างมาเพื่อสอนชาวต่างประเทศ อีกทั้งคนไทยยังมีวัฒนธรรมในการใช้น้ำผึ้งที่น่าศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเข้าใจ และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับน้ำผึ้งไปใช้ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำผึ้งในภาษาและวัฒนธรรมไทย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. การใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

1.กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนชาวจีนในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยและกำลังศึกษาวิชาเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม จำนวน 12 คน ที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี (Guangxi University For Nationalities) ที่ประเทศจีน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสมัครใจ ด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สมัครใจในการทดลองอ่านและทำแบบฝึกวัดผลสัมฤทธิ์ในหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ประกอบด้วยเนื้อหา 8 บท ได้แก่

บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง
บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย
บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง
บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย
บทที่ 5 น้ำกระสายยา
บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน
บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน

2.2 แบบทดสอบระหว่างเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนทั้งหมด 8 บท บทละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 80 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

แบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ ใช้เกณฑ์การออกแบบทดสอบ โดยยึดหลักวิธีการจำแนกความรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, et al.1956) ในด้านพุทธิพิสัย กล่าวคือวัดจากความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ซึ่งในแบบทดสอบนี้จะเน้นด้านความรู้และความเข้าใจประมาณร้อยละ 70 ด้านการนำไปใช้และการวิเคราะห์จะมีประมาณร้อยละ 20 และด้านการสังเคราะห์และประเมินค่าจะเฉลี่ยประมาณร้อยละ 10

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม และการประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

3.1. ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ขั้นตอนการสำรวจและสัมภาษณ์ เริ่มจากผู้วิจัยหาข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าไทยที่ขายดีในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนจากแหล่งข้อมูลจากโซเชียลมีเดีย เช่น เว็บไซต์ร้านค้าของฝากสำหรับชาวต่างชาติ เว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลการจัดอันดับสินค้าขายดี พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนให้ความสนใจในสินค้าไทยหลายชนิด และน้ำผึ้งจะเป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมซื้อมาก ซึ่งติดอันดับ 1 ใน10 ของร้านค้าของฝากทุกร้าน (สำรวจปี 2563) หลังจากนั้นผู้วิจัยสัมภาษณ์และลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากร้านค้าของฝากตามแหล่งที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมไปท่องเที่ยว เช่น ตลาดนัดรถไฟรัชดา ประตูน้ำ เยาวราช เป็นต้น พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมซื้อน้ำผึ้งไทย เพราะนักท่องเที่ยวชาวจีนเชื่อมั่นว่าน้ำผึ้งไทยเป็นน้ำผึ้งแท้และมีคุณภาพดี โดยมีวัตถุประสงค์ของการซื้อน้ำผึ้งก็คือเพื่อเอาไว้รักษาและบำรุงร่างกาย

3.1.2 ขั้นตอนการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับน้ำผึ้ง ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับน้ำผึ้ง ได้แก่

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

3.1.2.1 หนังสือพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี 2556 ซึ่งได้ศึกษาข้อมูลเรื่อง คำศัพท์ สำนวน ความเปรียบที่เกี่ยวกับน้ำผึ้ง

3.1.2.2 หนังสือเรื่องน้ำผึ้งและประโยชน์ของแมลงผึ้ง ปี 2524 โดย หลวงบุเรศรบำรุงการ ซึ่งในหนังสือได้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับน้ำผึ้งในเรื่องต่างๆ เช่น ประวัติความเป็นมาของการใช้น้ำผึ้ง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง ประโยชน์ของน้ำผึ้งในเรื่องต่างๆ เช่น ในด้านการรักษาโรค ใช้เป็นเครื่องปรุงยาใช้ในการบำรุงร่างกาย การใช้ด้านความงาม น้ำผึ้งกับศาสนาพุทธ น้ำผึ้งในวรรณคดีไทย เป็นต้น

3.1.2.3 หนังสือเรื่องหลักการเลี้ยงผึ้งและขยายพันธุ์ผึ้งในประเทศไทย ปี 2528 โดยสิริวัฒน์ วงษ์ศิริ ซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึง ชีววิทยาของผึ้ง วิธีการเลี้ยงผึ้ง การเก็บน้ำผึ้งในช่วงเวลาต่างๆ และผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ได้จากผึ้ง

3.1.2.4 หนังสือเรื่องเล่าชาวกรุงเก่า ปี 2556 ของ ส.พลายน้อย ซึ่งในหนังสือได้กล่าวถึงตำนานเรื่องเล่าต่างๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น ตำนานรักระหว่างเจ้าชายสายน้ำผึ้งกับแม่สร้อยดอกหมาก เป็นต้น

3.1.3 ขั้นตอนการเลือกเนื้อหาเพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์และศึกษาข้อมูลข้างต้น และคัดเลือกประเด็นที่เกี่ยวกับน้ำผึ้งที่น่าสนใจออกมา 3 ประเด็นหลักๆ โดยแบ่งแยกประเด็นเรื่องตามสาขาของวัฒนธรรมตามที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด คือ 1) วัฒนธรรมสาขาศิลปะ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาษา 2) วัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ จะเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับอาหาร ยา และการประกอบอาชีพต่างๆ 3) วัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับขนบประเพณีประวัติศาสตร์ (คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2551 น.13-14) หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำเนื้อหาที่ได้จากข้างต้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจและคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมเพื่อสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมซึ่งมีเนื้อหาทั้งหมด 8 บท ดังนี้

บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง
บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย
บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง
บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย
บทที่ 5 น้ำกระสายยา
บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน
บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน

จากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 8 บทที่ได้กล่าวมาในข้างต้น สามารถแบ่งแยกประเด็นเนื้อหาและแหล่งข้อมูลที่สำหรับใช้ในการค้นคว้าได้ดังนี้

บทที่ 1 เรื่อง ผ ผึ้งทำรัง และบทที่ 2 เรื่องน้ำผึ้งในสำนวน ซึ่งเป็นเรื่องของภาษาจะจัดอยู่ในประเด็นวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ผู้วิจัยได้ใช้หนังสือพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานมาใช้เป็นแหล่งค้นคว้าในการสร้างเครื่องมือ

บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งที่สำคัญในประเทศไทย และบทที่ 5 น้ำกระสายยา เป็นเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมด้าน อาหาร ยา และการประกอบอาชีพ จะจัดอยู่ในวัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ ผู้วิจัยได้ใช้หนังสือเรื่องน้ำผึ้งและประโยชน์ของแมลงผึ้ง โดย หลวงบุเรศรบำรุงการ และหนังสือเรื่องหลักการเลี้ยงผึ้งและขยายพันธุ์ผึ้งในประเทศไทย ซึ่งแต่งโดย สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน และบทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ซึ่งเป็นเรื่องของประเพณี จะจัดอยู่ในหมวดหมู่ของวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ และผู้วิจัยได้ใช้หนังสือเรื่องน้ำผึ้งและประโยชน์ของแมลงผึ้ง โดย หลวงบุเรศรบำรุงการ มาใช้เป็นหนังสือหลักในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ซึ่งจัดอยู่ในหมวดหมู่ของวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ผู้วิจัยใช้หนังสือเรื่องเล่าชาวกรุงเก่า ของ ส.พลายน้อย มาใช้ศึกษาค้นคว้าและเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 3 แสดงเนื้อหาการแบ่งหมวดหมู่ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หมวดหมู่สาขาวัฒนธรรม	ประเด็นของวัฒนธรรม	เนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติม
วัฒนธรรมสาขาศิลปะ	วัฒนธรรมด้านการใช้ภาษา	บทที่1 เรื่อง ผ ผึ้งทำรัง
		บทที่ 2 เรื่องน้ำผึ้งในสำนวน
วัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์	วัฒนธรรมด้านอาหาร ยา และการประกอบอาชีพ	บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง
	วัฒนธรรมด้านการประกอบอาชีพ	บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งที่สำคัญในประเทศไทย
	วัฒนธรรมด้านยา	บทที่ 5 น้ำกระสายยา
วัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์	วัฒนธรรมด้านประเพณี	บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน
		บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง
	วัฒนธรรมด้านประวัติศาสตร์	บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน

3.1.4 ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากเอกสาร งานวิจัย และหนังสือต่างๆ เพื่อใช้เป็นคู่มือที่สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม รวมถึงเกณฑ์การประเมินคุณค่าของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในด้านเนื้อหา ด้านภาษา ด้านการนำเสนอ ด้านการออกแบบทดสอบ และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ เมื่อศึกษาแล้วผู้วิจัยจึงสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 8 บท ซึ่งแต่ละบทประกอบด้วย เนื้อเรื่อง คำศัพท์ที่สำคัญ รูปภาพ กิจกรรมประกอบบทเรียน แบบทดสอบระหว่างบท เกร็ดความรู้เสริม โดยเกร็ดความรู้เสริมนี้เป็นการแทรกเรื่องน้ำผึ้งในวัฒนธรรมจีนเพิ่มเข้าไปในบทเรียนแต่ละบทอีกด้วย เพื่อให้ผู้เรียนชาวจีนเรียนรู้เปรียบเทียบและเข้าใจในความเหมือนและความแตกต่างในวัฒนธรรมไทยและจีนมากขึ้น

3.1.5 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ การสร้างแบบทดสอบนี้จะยึดหลักการออกแบบทดสอบการจำแนกการเรียนรู้ในด้านพุทธิพิสัย ทั้ง 5 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่าตามทฤษฎีของบลูม (Bloom,etal.1956) โดยแบ่งการสร้างแบบทดสอบเป็น 2 ประเภทคือ

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

3.1.5.1 แบบทดสอบระหว่างเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง “น้ำผึ้ง” ทั้งหมด 8 บท บทละ 10 ข้อ รวม 80 ข้อ เป็นปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก

3.1.5.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ทั้งหมด 50 ข้อ เป็นปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.2. การประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การหาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีขั้นตอนต่อไปนี้

3.2.1 นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ เพื่อ ตรวจสอบคุณภาพแล้วนำไปแก้ไขปรับปรุง

3.2.2 นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่แก้ไขแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบ ในด้านความถูกต้องในด้านต่างๆ กล่าวคือ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านการจัดรูปเล่ม ด้านการจัดภาพประกอบ และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ และแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ซึ่งผู้เชียวชาญทั้ง 3 ท่านได้แก่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษบา บัวสมบูรณ์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรม สวนสมุทร สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ก่อนจะดำเนินการส่งผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยต้องสร้างแบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบสอบถาม 5 ระดับตามแนวคิด Rating scale (พิสณุ ฟองศรี, 2554 น.202) ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 4	หมายถึง	หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับดี
คะแนน 3	หมายถึง	หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

คะแนน 2 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับควรปรับปรุง

คะแนน 1 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

นำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 - 5.00 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 - 4.50 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 - 3.50 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 - 2.50 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.50 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

เกณฑ์ในการยอมรับว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีคุณภาพหรือไม่ ผู้วิจัยกำหนดให้ต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป เมื่อผู้วิจัยสร้างเสร็จแล้วจึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและทำการแก้ไข หลังจากนั้นก็ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

3.2.3 นำผลการประเมินจากผู้เชียวชาญทั้ง 3 ท่าน มาประมวลผล ดังนี้

ตาราง 4 **การแสดงผลประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ**

รายการประเมินคุณภาพ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
1.ด้านเนื้อหา	5	4	5	4.67	ดีมาก
1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	ดี
1.2 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	5	4	4	4.33	ดี
1.3 เนื้อหามีความยาวเหมาะสมกับการเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม	5	4	4	4.33	ดี
1.4 มีการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4.33	ดี

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการประเมินคุณภาพ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
1.5 เนื้อหาช่วยส่งเสริมความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย	5	4	5	4.67	ดีมาก
2. ด้านภาษา					
2.1 การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน	5	4	4	4.33	ดี
2.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	5	4	4	4.33	ดี
2.3 ภาษาที่ใช้สามารถอ่านเข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	ดีมาก
3. ด้านการนำเสนอ					
3.1 รูปเล่มมีขนาดเหมาะสม	5	4	4	4.33	ดี
3.2 หน้าปกดึงดูดความสนใจ และสื่อความหมายสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4.33	ดี
3.3 การจัดวางหน้าหนังสือเป็นระเบียบ	5	5	4	4.67	ดีมาก
3.4 ตัวอักษรมีขนาดที่เหมาะสม ชัดเจน	5	5	5	5.00	ดีมาก
3.5 ภาพประกอบถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	ดีมาก

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการประเมินคุณภาพ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
4. ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
4.1 แบบทดสอบมีจำนวนเหมาะสม ไม่มากหรือไม่น้อยจนเกินไป	5	4	4	4.33	ดี
4.2 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	ดีมาก
4.3 แบบทดสอบมีความหลากหลาย	5	5	5	5.00	ดีมาก
4.4 แบบทดสอบเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน	5	5	4	4.67	ดีมาก
4.5 แบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหา	5	5	5	5.00	ดีมาก
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
5.1 ช่วยพัฒนาด้านการอ่านภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน	5	5	5	5.00	ดีมาก

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการประเมินคุณภาพ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
5.2 ให้ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย	5	4	5	4.67	ดีมาก
5.3 ผู้เรียนสามารถนำความรู้และความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5	5	5	5.00	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	5.00	4.42	4.47	4.63	ดีมาก

จากตาราง 1 คะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการประเมินคุณภาพอยู่ที่ 4.63 ซึ่งอยู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 - 5.00 ซึ่งหมายถึงหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และผู้วิจัยได้นำคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านดังนี้

ตาราง 5 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษบา บัวสมบูรณ์

หน้า	**ก่อนแก้ไข**	**ข้อเสนอแนะ**	**สิ่งที่แก้ไข**
9 คำศัพท์น่ารู้	ปล้อง คำอ่านคือ ป้อง	ให้แก้ไขคำอ่านเป็น ปฺล้อง	ปล้อง คำอ่านคือ ปฺล้อง
	ปกคลุม คำอ่านคือ ปก-คลุม	ให้แก้ไขคำอ่านเป็น ปก-คฺลุม	ปกคลุม คำอ่านคือ ปก-คฺลุม

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 5 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
11 หนังสืออ้างอิง	ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.	ให้อ้างอิงฉบับราชบัณฑิตยสถานปีที่ใหม่ล่าสุด	ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.
27 หนังสืออ้างอิง	ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.	ให้อ้างอิงพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานปีที่อัพเดทล่าสุด	ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.
29 กิจกรรมประกอบบทเรียน	ฉันทานน้ำผึ้งทุกวัน	ให้เปลี่ยนจากคำว่า “ทาน” เป็นคำว่า “ดื่ม” หรือคำว่า “กิน” ก็ได้	ฉันกินน้ำผึ้งทุกวัน
	ดาวทำอาหารไม่อร่อย จึงโดนลูกค้าตำหนิ จึงตัดสินใจลาออกจากงาน	เปลี่ยนจากคำว่า จึงโดน เป็นคำว่า ถูก	ดาวทำอาหารไม่อร่อยเลยถูกลูกค้าตำหนิ จึงตัดสินใจลาออกจากงาน
	เค้าได้รับรางวัล	เปลี่ยนจากคำว่า เค้า เป็น เขา	เขาได้รับรางวัล
41 คำศัพท์น่ารู้	โพรง คำอ่านคือ โพรง	ให้แก้ไขคำอ่านเป็น โพ့รง	โพรง คำอ่านคือ โพ့รง

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 5 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
43 หนังสืออ้างอิง	ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.	ให้อ้างอิงพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานปีที่อัพเดทล่าสุด	ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.
60 หนังสืออ้างอิง	ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.	ให้อ้างอิงพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานปีที่อัพเดทล่าสุด	ราชบัณฑิตยสถาน. (2556).พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.
73 บทอ่าน	การทานน้ำผึ้งมากเกินไป	ให้เปลี่ยนจากคำว่า “ทาน” เป็นคำว่า “ดื่ม” หรือคำว่า “กิน” ก็ได้	การกินน้ำผึ้งมากเกินไป
77 หนังสืออ้างอิง	ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.	ให้อ้างอิงพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานปีที่อัพเดทล่าสุด	ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 5 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
79 กิจกรรมประกอบบทเรียน	ทานข้าวได้หลายจาน	ให้เปลี่ยนจากคำว่า ทาน เป็นคำว่า “รับประทาน” หรือคำว่า “กิน” ก็ได้	กินข้าวได้หลายจาน
81 แบบทดสอบระหว่างเรียน	สมใจทานน้ำผึ้ง	ให้เปลี่ยนจากคำว่า “ทาน” เป็นคำว่า “ดื่ม” หรือคำว่า “กิน” ก็ได้	สมใจกินน้ำผึ้ง
89 บทอ่าน	ผึ้งจะมาทำรังเยอะ	ให้เปลี่ยนจากคำว่า เยอะ เป็น มาก	ผึ้งจะมาทำรังมาก
92 คำศัพท์น่ารู้	ถือเคล็ด คำอ่านคือ ถือ-เคล็ด	ให้แก้ไขคำอ่านเป็น ถือ-เคฺล็ด	ถือเคล็ด คำอ่านคือ ถือ-เคฺล็ด
93 หนังสืออ้างอิง	ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.	ให้อ้างอิงพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปีที่อัพเดทล่าสุด	ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.
104 บทอ่าน	เวลาทานต้องหั่นเป็นชิ้น	ให้เปลี่ยนจากคำว่า “ทาน” เป็นคำว่า “รับประทาน” หรือคำว่า “กิน” ก็ได้	เวลากินต้องหั่นเป็นชิ้น

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 5 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
124 หนังสืออ้างอิง	ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.	ให้อ้างอิงพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานปีที่อัพเดทล่าสุด	ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.

ตาราง 6 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรม สวนสมุทร

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
14 แบบทดสอบระหว่างเรียน	2.หากนักศึกษาต้องการทำลิปสติก นักศึกษาจะใช้ผลิตภัณฑ์ใดจากผึ้งมาเป็นส่วนประกอบ (การนำไปใช้)	ให้เปลี่ยนจากการนำไปใช้เป็น ความเข้าใจ	2.หากนักศึกษาต้องการทำลิปสติก นักศึกษาจะใช้ผลิตภัณฑ์ใดจากผึ้งมาเป็นส่วนประกอบ (ความเข้าใจ)
15 แบบทดสอบระหว่างเรียน	6. ข้อใดอธิบายคำจำกัดความของคำว่า “ผึ้ง” ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)	คำถามคลุมเครือ ให้เปลี่ยน	6. ข้อใดอธิบายความหมายของคำว่า “ผึ้ง” ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)แ
	9. ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผึ้งในข้อใดแตกต่างไปจากพวก (ความเข้าใจ)	ให้เปลี่ยนจากความเข้าใจ เป็นวิเคราะห์	9. ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผึ้งในข้อใดแตกต่างไปจากพวก (วิเคราะห์)
	10. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการใช้น้ำผึ้งในประเทศจีน (วิเคราะห์)	ให้เปลี่ยนจากวิเคราะห์ เป็นความจำ	10. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการใช้น้ำผึ้งในประเทศจีน (ความจำ)

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
22 บทอ่าน	ยกตัวอย่าง ผมอยากจะเป็นแมลงผึ้งเพื่อที่จะบินไปตอมดอกไม้สวยๆ อย่างคุณ	ตัดคำว่า แมลงออก	ยกตัวอย่าง ผมอยากจะเป็นผึ้งเพื่อที่จะบินไปตอมดอกไม้สวยๆ อย่างคุณ
	ยกตัวอย่าง พนักงานขายใช้คำพูดหว่านล้อมเพียงไม่กี่คำ แม่บ้านก็ใจอ่อนเหมือนขี้ผึ้งลนไฟ ยอมตกลงซื้อสินค้าทันที	ตัวอย่างไม่ชัดเจน ให้เปลี่ยน	ยกตัวอย่าง พนักงานขายใช้คำพูดหว่านล้อมเพียงไม่กี่คำ แม่บ้านก็ยอมเหมือนขี้ผึ้งลนไฟ ตกลงซื้อสินค้าทันที
29 กิจกรรมประกอบบทเรียน	อำนวยเป็นคนพูดจาไพเราะจึงทำให้เค้าได้รับรางวัลพนักงานขายดีเด่น	ประโยคไม่ชัดเจน ให้เปลี่ยน	อำนวยเป็นคนผิวสีน้ำผึ้งจึงทำให้มีบุคลิกคมเข้ม
30 แบบทดสอบระหว่างเรียน	1.ข้อใดไม่ใช่ความหมายของสำนวน (ความจำ) ค. เป็นถ้อยคำที่ถูกไวยากรณ์เสมอ	ตัดคำว่า “เสมอ” ออก เพราะเป็นคำฟุ่มเฟือย	1.ข้อใดไม่ใช่ความหมายของสำนวน (ความจำ) ค. เป็นถ้อยคำที่ถูกไวยากรณ์
	2. ในทางวรรณคดีไทย มีการเปรียบสิ่งใดแทนผู้หญิง (ความจำ) ก. ผึ้ง ข. แมลงวัน ค. ดอกไม้ ง. น้ำผึ้ง	ตัวเลือกสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ให้เปลี่ยน	2. ในทางวรรณคดีไทย มีการเปรียบสิ่งใดแทนผู้หญิง (ความจำ) ก. ผึ้ง ข. แมลงวันป ค. ดอกไม้ ง. ใบไม้
	6. นักศึกษามีวิธีใดที่จะทำให้ “น้ำผึ้งพระจันทร์” ไม่กลายเป็น “น้ำผึ้งขม” (วิเคราะห์)	ให้เปลี่ยนจากวิเคราะห์ เป็นความเข้าใจ	6. นักศึกษามีวิธีใดที่จะทำให้ “น้ำผึ้งพระจพระจันทร์” ไม่กลายเป็น “น้ำผึ้งขม” (ความเข้าใจ)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
31 แบบทดสอบ ระหว่างเรียน	8. นิทานเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว ให้ข้อคิดในเรื่องใด (วิเคราะห์)	ให้เปลี่ยนจาก วิเคราะห์ เป็น ความจำ	8. นิทานเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว ให้ข้อคิดในเรื่องใด (ความจำ)
	9. ข้อใดใช้คำศัพท์ถูกต้องตามบริบท (วิเคราะห์) ก. แม่เอามือลูบหัวลูกชายด้วยความดุเดือด ข. นกตัวใหญ่บินมาตอมดอกไม้ในสวนของฉันป ค. พ่อใช้นิ้วตตะครุบผงที่ลูกตาของลูกสาวเบาๆ ง. ฉันเห็นกลุ่มแมลงตัวเล็กๆบินว่อนในทุ่งดอกไม้	ให้ขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ต้องการให้วิเคราะห์ด้วย	9. ข้อใดใช้คำศัพท์ถูกต้องตามบริบท ก. แม่เอามือลูบหัวลูกชายด้วยความดุเดือด ข. นกตัวใหญ่บินมาตอม ดอกไม้ในสวนของฉันป ค. พ่อใช้นิ้วตะครุบผงที่ลูกตาของลูกสาวเบาๆ ง. ฉันเห็นกลุ่มแมลงตัวเล็กๆ บินว่อนในทุ่งดอกไม้
38 บทอ่าน	รูปรังผึ้งมิ้ม 	รูปไม่ชัด ให้เปลี่ยนใหม่	รูปรังผึ้งมิ้ม
45 กิจกรรม ประกอบ บทเรียน	ซึ่งโครงการนี้ได้มีการรับน้ำผึ้งมาจากผู้เลี้ยงผึ้งทางภาคเหนือและ ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใช้คำฟุ่มเฟือย ให้เปลี่ยน	ซึ่งโครงการนี้ได้รับน้ำผึ้งมาจากผู้เลี้ยงผึ้งทางภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
47 แบบทดสอบระหว่างเรียน	2. เอกชัยไม่ชอบทานอาหารติดมัน จึง ____ อาหารออกมาจากปาก (ความเข้าใจ)	เปลี่ยนจากความเข้าใจเป็นความจำ	2. เอกชัยไม่ชอบทานอาหารติดมัน จึง ____ อาหารออกมาจากปาก (ความจำ)
	4. เพราะเหตุใดน้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งหลวง จึงเป็นน้ำผึ้งที่มีคุณค่าทางสารอาหารมากที่สุด (วิเคราะห์) ก. เพราะผึ้งหลวงมีรังขนาดใหญ่ ข. เพราะในป่ามีดอกไม้หลากหลายชนิด ค. เพราะผึ้งหลวงมีขนาดลำตัวใหญ่ที่สุด ง. เพราะในป่าไม่มีการใช้ยาฆ่าแมลงในดอกไม้	คำถามไม่คลอบคลุมกับเนื้อหาในบทเรียน ให้เปลี่ยน	4. น้ำผึ้งจากผึ้งชนิดเป็นน้ำผึ้งที่มีคุณค่าทางสารอาหารมากที่สุด (ความจำ) ก. ผึ้งโพรง ข. ผึ้งหลวงป ค. ผึ้งมิ้ม ง. ผึ้งพันธุ์
48 แบบทดสอบระหว่างเรียน	6. เป็นน้ำผึ้งที่สะอาด ไม่มีสิ่งเจือปน	เติมคำว่า “มัก” ก่อนคำว่าไม่มีสิ่งเจือปน	เป็นน้ำผึ้งที่สะอาด มักไม่มีสิ่งเจือปน
	7. ถ้าต้องการน้ำผึ้งที่มีคุณภาพเข้มข้น มีรสหวานปนฝาด ควรซื้อน้ำผึ้งชนิดใด (การนำไปใช้)	เปลี่ยนจากการนำไปใช้เป็นความเข้าใจ	7. ถ้าต้องการน้ำผึ้งที่มีคุณภาพเข้มข้น มีรสหวานปนฝาด ควรซื้อน้ำผึ้งชนิดใด (ความเข้าใจ)

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
48 แบบทดสอบระหว่างเรียน	8. ข้อใดไม่ใช่วิธีการสังเกตน้ำผึ้งแท้ (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากวิเคราะห์เป็นความเข้าใจ	8. ข้อใดไม่ใช่วิธีการสังเกตน้ำผึ้งแท้ (เข้าใจ)
	9. ใครเก็บน้ำผึ้งในวิธีที่ถูกต้อง (วิเคราะห์) ก.แป๋วเก็บน้ำผึ้งไว้ต่ำกว่า 2 ปี ข.ป๊อปเก็บน้ำผึ้งในตู้เย็นเสมอ ค.ปิงเก็บน้ำผึ้งให้พ้นมือเด็ก	เปลี่ยนการเขียนคำถาม คำตอบข้อ ก และ ค ถูกทั้งสองข้อ	9. วิธีเก็บน้ำผึ้งที่ถูกต้องคือข้อใด (วิเคราะห์) ก.แป๋วเก็บน้ำผึ้งไว้นานกว่า 2 ปี ข.ป๊อปเก็บน้ำผึ้งในตู้เย็นเสมอ ค.ปิงเก็บน้ำผึ้งให้พ้นมือเด็ก
49 เฉลยกิจกรรมประกอบบทเรียนที่ 2	ในเนื้อเรื่องกล่าวถึงผึ้ง 3 ชนิดคือ ผึ้งหลวง ผึ้งโพรง ผึ้งมิ้ม และผึ้งพันธุ์	มีผึ้งทั้งหมด 4 ชนิด	ในเนื้อเรื่องกล่าวถึงผึ้ง 4 ชนิดคือ ผึ้งหลวง ผึ้งโพรง ผึ้งมิ้ม และผึ้งพันธุ์
64 แบบทดสอบระหว่างเรียน	1. คำอ่านในข้อใดมีจำนวนพยางค์เท่ากัน (ความจำ) ก. บริสุทธิ์ มลพิษ ข. อุตรดิตถ์ อุณหภูมิ ค. เอกลักษณ์ ผลิตภัณฑ์ ง. พฤศจิกายน ทรัพยากร	คำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ให้เปลี่ยน (บทเรียนไม่ได้สอนเรื่องพยางค์)	1. ข้อใดอ่านถูกต้อง (ความจำ) ก. มลพิษ อ่านว่า มน - ละ-พิด ข. อุตรดิตถ์ อ่านว่า อุ - ตอน-ดิด ค. เอกลักษณ์ อ่านว่า เอก-ลัก ง. ทรัพยากร อ่านว่า ทับ - พะ-ยา-กอน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
64 แบบทดสอบระหว่างเรียน	2. ง. ประเทศไทยเป็นสถานที่ที่ไม่ควรมีการเลี้ยงผึ้งเพราะมีการตัดไม้ทำลายป่าสูง	ข้อความไม่กระชับ ให้เปลี่ยน	ง.ประเทศไทยไม่ควรมีการเลี้ยงผึ้งเพราะมีการตัดไม้ทำลายป่าสูง
	5. บุคคลในข้อใดเลือกซื้อน้ำผึ้งป่าได้อย่างถูกต้อง (การนำไปใช้) ก. พัทซื้อน้ำผึ้งเดือนห้ามากินเพื่อบำรุงร่างกาย ข. แพรวซื้อน้ำผึ้งดอกสาบเสือมาจากเชียงใหม่ ค. พราวจะซื้อน้ำผึ้งที่ผลิตจากผึ้งพันธุ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ง. พิมพ์เลือกซื้อน้ำผึ้งจากฟาร์มผึ้งใกล้บ้านเพราะเดินทางสะดวก	คำถามทำให้ผู้เรียนคาดเดาคำตอบยาก ให้เปลี่ยน	5. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับน้ำผึ้งป่า (ความจำ) ก. เป็นนำผึ้งที่ได้จากผึ้งโพรง ข. เป็นน้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งพันธุ์ ค. เป็นน้ำผึ้งที่ได้มาจากฟาร์มเลี้ยงผึ้ง ง. เป็นน้ำผึ้งที่สะอาดปราศจากสิ่งเจอปน
79 กิจกรรมประกอบบทเรียนที่ 2	การเรียนหนังสือถือว่าเป็นการสร้างสมประสบการณ์อย่างหนึ่ง	ให้เปลี่ยนคำ ให้เป็นคำที่เกี่ยวกับการการแพทย์	สมุนไพรไทยหลายชนิดสามารถบรรเทาอาการป่วยได้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
80 แบบทดสอบระหว่างเรียน	2. ข้อใดอธิบายความหมายของคำว่า “วิวัฒนาการ”ได้ถูกต้อง (วิเคราะห์) ก. เมืองนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมานานแล้วถึง 20 ปี ข. เด็กทารกค่อยๆ คืบ นั่ง คลาน ยืน เดิน และวิ่งไปตามช่วงอายุ ค. การแพทย์ของไทยดีขึ้นจนทำให้มียารักษาโรคที่หายยากได้แล้ว ง. การกระทำของเขาเปลี่ยนไปจากหน้ามือเป็นหลังมือภายในวันเดียว	ตัวเลือกข้อ ข. ไม่ชัดเจน ถ้าเทียบกับข้ออื่นๆ ให้เปลี่ยน	2.ข้อใดอธิบายความหมายของคำว่า “วิวัฒนาการ”ได้ถูกต้อง (วิเคราะห์) ก. เมืองนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมานานแล้วถึง 20 ปี ข. เด็กทารกบางคนพูดช้าแต่เดินไวกว่าเด็กรุ่นเดียวกัน ค. การแพทย์ของไทยดีขึ้นจนทำให้มียารักษาโรคที่หายยากได้แล้ว ง. การกระทำของเขาเปลี่ยนไปจากหน้ามือเป็นหลังมือภายในวันเดียว

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
	3. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย (ความเข้าใจ) ก. ได้รับอิทธิพลมาจากต่างชาติ ข. น้ำกระสายยาเป็นสิ่งอันตราย ค. เริ่มมีมาในสมัยการเปลี่ยนการปกครอง ง. เกิดจากความรู้และภูมิปัญญาของคนไทยที่เกิดจากการปฏิบัติจริง	ตัวเลือกไม่ชัดเจน ให้เปลี่ยนใหม่	3. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย (ความเข้าใจ) ก. ได้รับอิทธิพลมาจากต่างชาติ ข. ไม่มีการใช้น้ำกระสายยาในการปรุงยา ค. เริ่มมีมาในสมัยการเปลี่ยนรัชกาลที่ 9 ง. เกิดจากความรู้และภูมิปัญญาของคนไทยที่เกิดจากการปฏิบัติจริง
95 กิจกรรมประกอบบทเรียนที่ 2	ข้าวเหนียวขึ้น	อธิบายความหมายหรือเปลี่ยนคำ	เปลี่ยนเป็นคำว่า นำข้าวเหนียวแช่น้ำไว้ 12 ชั่วโมง
96 แบบทดสอบระหว่างเรียน	3.ข้อใดคือส่วนประกอบหลักที่ใช้ทำขนมกินงา ค.เหล่าป่า	ข้อ ค.เขียนผิด	3.ข้อใดคือส่วนประกอบหลักที่ใช้ทำขนมกินงา ค.เหล้าป่า

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
96 แบบทดสอบระหว่างเรียน	4. ข้อใดใช้คำลักษณนามผิด (ความเข้าใจ) ก. ธูป 3 ดอก ข. เทียน 1 เล่ม ค. บายศรี 1 ใบ ง. หมากพลู 3 คำ	คำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ให้เปลี่ยน (บทเรียนไม่ได้สอนเรื่องคำลักษณนาม)	4. ใครใช้เครื่องเซ่นในพิธีทำขวัญผึ้งได้ถูกต้อง (ความเข้าใจ) ก. อิงค์จุดธูป 4 ดอกในการไหว้เทวดา ข. อ้อมไม่ใช้เทียน เพราะกลัวว่าจะไฟไหม้ ค. เอกใช้บายศรี 1 ปาก ในการไหว้ก่อนทำพิธี ง. แอ๋วกินหมากพลู 3 คำแล้วตามด้วยเหล้าป่า
112 แบบทดสอบระหว่างเรียน	2. ใครมีพฤติกรรมการใส่บาตรที่เหมาะสม (วิเคราะห์) ก. โจ้ใส่บาตรด้วยข้าวสุกทุกๆเช้า ข. จอยไปรอพระตั้งแต่ยามวิกาลเพราะอยากใส่บาตรเป็นคนแรก ค. แจ็คใส่บาตรด้วยสัตว์ที่ยังไม่ตายเพราะต้องการให้อาหารสดใหม่ ง. จุ๋มขโมยเงินแม่เป็นประจำ เพื่อไปซื้ออาหารราคาแพงมาใส่บาตร	คำถามทำให้ผู้เรียนคาดเดาคำตอบยาก ให้เปลี่ยน	2. เราควรใส่บาตรในเวลาใด (วิเคราะห์) ก. เช้า ข. สาย ค. บ่าย ง. เย็น

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
113 แบบทดสอบระหว่างเรียน	7. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง (ความเข้าใจ)	เปลี่ยนจากความเข้าใจเป็นความจำ	7. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง (ความจำ)
	8. เพราะเหตุใดจึงต้องใช้น้ำผึ้งแท้ในการตักบาตรน้ำผึ้ง (ความเข้าใจ)	เปลี่ยนจากความเข้าใจเป็นความจำ	8. เพราะเหตุใดจึงต้องใช้น้ำผึ้งแท้ในการตักบาตรน้ำผึ้ง (ความจำ)
	10. เพราะเหตุใดชาวจีนจึงใช้น้ำผึ้งในการบูชาเทพเจ้าเตา (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากวิเคราะห์เป็นความจำ	10. เพราะเหตุใดชาวจีนจึงใช้น้ำผึ้งในการบูชาเทพเจ้าเตา (ความจำ)
128 แบบทดสอบระหว่างเรียน	2. ข้อใดอธิบายความหมายเกี่ยวกับคำว่า “ตำนาน” ได้อย่างถูกต้อง (ความเข้าใจ)	เปลี่ยนจากความเข้าใจเป็นความจำ	2.ข้อใดอธิบายความหมายเกี่ยวกับคำว่า “ตำนาน” ได้อย่างถูกต้อง (ความจำ)
128 แบบทดสอบระหว่างเรียน	7. ข้อใดคือที่มาของพระนาม “พระเจ้าสายน้ำผึ้ง” (ความเข้าใจ)	เปลี่ยนจากความเข้าใจเป็นความจำ	7. ข้อใดคือที่มาของพระนาม “พระเจ้าสายน้ำผึ้ง” (ความจำ)
	8. ทำไมพระนางสร้อยดอกหมากจึงถึงแก่ความตาย (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากวิเคราะห์เป็นความจำ	8. ทำไมพระนางสร้อยดอกหมากจึงถึงแก่ความตาย (ความจำ)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
128 แบบทดสอบระหว่างเรียน	9. จากประโยค “เมื่อครั้งกลับถึงเมืองอโยธยา พระเจ้าสายน้ำผึ้งมีรับสั่งให้พระนางสร้อยดอกหมากคอยพระองค์อยู่ในเรือ เพราะพระองค์ต้องการเสด็จเข้าราชวังเพื่อจัดเตรียมขบวนออกมาต้อนรับ” คำว่า พระองค์ ใช้แทนสิ่งใด (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจาก “วิเคราะห์” เป็น “ความเข้าใจ”	9. จากประโยค “เมื่อครั้งกลับถึงเมืองอโยธยา พระเจ้าสายน้ำผึ้งมีรับสั่งให้พระนางสร้อยดอกหมากคอยพระองค์อยู่ในเรือ เพราะพระองค์ต้องการเสด็จเข้าราชวังเพื่อจัดเตรียมขบวนออกมาต้อนรับ” คำว่า พระองค์ ใช้แทนสิ่งใด (ความเข้าใจ)
132 แบบทดสอบหลังเรียน	2. ฉัน_____เข้าใจว่า_____ในประเทศไทยมีทั้งหมด 3 ชนิด (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจาก วิเคราะห์ เป็น นำไปใช้	2.ฉัน_____เข้าใจว่า_____ในประเทศไทยมีทั้งหมด 3 ชนิด (นำไปใช้)
	3. เมื่อวานนี้ฉันเห็นผึ้ง_____ใหญ่รุมต่อยคนเดินป่า (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจาก วิเคราะห์ เป็น นำไปใช้	3. เมื่อวานนี้ฉันเห็นผึ้ง_____ใหญ่รุมต่อยคนเดินป่า (นำไปใช้)
	4. ข้อใดอธิบายคำจำกัดความของคำว่าผึ้งได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)	เปลี่ยนจาก ความเข้าใจ เป็น ความจำ	4. ข้อใดอธิบายคำจำกัดความของคำว่าผึ้งได้ถูกต้องที่สุด (ความจำ)
	8.หากนักศึกษาต้องการทำเทียน นักศึกษาจะใช้สิ่งใดเป็นส่วนผสม (การนำไปใช้)	เปลี่ยนจากการนำไปใช้ เป็น ความเข้าใจ	6.หากนักศึกษาต้องการทำเทียน นักศึกษาจะใช้สิ่งใดเป็นส่วนผสม (ความเข้าใจ)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
133 แบบทดสอบหลังเรียน	10. พ่อค้า _____ ให้ลูกค้าซื้อสินค้าของตนอย่างจริงจัง (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความเข้าใจ	10. พ่อค้า _____ ให้ลูกค้าซื้อสินค้าของตนอย่างจริงจัง (ความเข้าใจ)
	13.นักร้องที่ชื่อตูน ร้องเพลงได้ไพเราะมาก ตรงกับสำนวนใด (ความเข้าใจ) ก.ขี้ผึ้งลนไฟ ข.หมีกินผึ้ง ค.น้ำผึ้งเดือนห้า ง.น้ำผึ้งหยดเดียว	คำตอบข้อนี้คือ น้ำผึ้งเดือนห้า ซึ่งเหมาะกับนักร้องผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ควรเปลี่ยนชื่อตัวละครในโจทย์ที่เป็นชื่อผู้หญิง	13.นักร้องที่ชื่อจินตรา ร้องเพลงได้ไพเราะมาก ตรงกับสำนวนใด (ความเข้าใจ) ก.ขี้ผึ้งลนไฟ ข.หมีกินผึ้ง ค.น้ำผึ้งเดือนห้า ง.น้ำผึ้งหยดเดียว
	15.สุภาษิตจีน ปากเป็นน้ำผึ้งใจเป็นดาบ ตรงกับสำนวนไทยสำนวนใด (ความจำ)	เปลี่ยนจากการความจำ เป็นวิเคราะห์	15.สุภาษิตจีน ปากเป็นน้ำผึ้งใจเป็นดาบ ตรงกับสำนวนไทยสำนวนใด (วิเคราะห์)
134 แบบทดสอบหลังเรียน	19. เพราะเหตุใดน้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งหลวง จึงเป็นน้ำผึ้งที่มีคุณค่าทางสารอาหารมากที่สุด (วิเคราะห์) ค.เพราะผึ้งหลวงมีขนาดลำตัวใหญ่ที่สุด	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความเข้าใจ ข้อ ค ผึ้งหลวงเขียนผิด	19. เพราะเหตุใดน้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งหลวง จึงเป็นน้ำผึ้งที่มีคุณค่าทางสารอาหารมากที่สุด (ความเข้าใจ) ค.เพราะผึ้งหลวงมีขนาดลำตัวใหญ่ที่สุด

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
134 แบบทดสอบหลังเรียน	20. “นายบุญเข้าป่าไปเจอรังผึ้งที่อยู่ในโพรงไม้” นายบุญพบรังผึ้งชนิดใด (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความเข้าใจ	20. “นายบุญเข้าป่าไปเจอรังผึ้งที่อยู่ในโพรงไม้” นายบุญพบรังผึ้งชนิดใด (ความเข้าใจ)
	21.หากนักเรียนต้องการถ่ายรูปผึ้งมิ้ม นักเรียนจะหาผึ้งมิ้มได้จากที่ใด (การนำไปใช้)	เปลี่ยนจากการนำไปใช้ เป็นความเข้าใจ	21.หากนักเรียนต้องการถ่ายรูปผึ้งมิ้ม นักเรียนจะหาผึ้งมิ้มได้จากที่ใด (ความเข้าใจ)
	25. หากนักศึกษาต้องการซื้อน้ำผึ้งจากจังหวัดภาคเหนือตอนบน ควรไปที่จังหวัดใด (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความจำ	25. หากนักศึกษาต้องการซื้อน้ำผึ้งจากจังหวัดภาคเหนือตอนบน ควรไปที่จังหวัดใด (ความจำ)
	26. ข้อใดกล่าวผิดเกี่ยวกับน้ำผึ้งเดือนห้า (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความเข้าใจ	26. ข้อใดกล่าวผิดเกี่ยวกับน้ำผึ้งเดือนห้า (ความเข้าใจ)
	29. ข้อใดกล่าวผิดเกี่ยวกับน้ำผึ้งสาบเสือ (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความจำ	29. ข้อใดกล่าวผิดเกี่ยวกับน้ำผึ้งสาบเสือ (ความจำ)
137 แบบทดสอบหลังเรียน	42. หากนักศึกษาต้องการไปร่วมประเพณีทำขวัญผึ้ง ควรเดินทางไปที่อำเภอใด (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความจำ	42. หากนักศึกษาต้องการไปร่วมประเพณีทำขวัญผึ้ง ควรเดินทางไปที่อำเภอใด (ความจำ)
	43. เพราะเหตุใดประเพณีการทำขวัญผึ้งจึงต้องจัดขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความจำ	43. เพราะเหตุใดประเพณีการทำขวัญผึ้งจึงต้องจัดขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ (ความจำ)

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 6 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
138 แบบทดสอบหลังเรียน	49. ข้อใดกล่าวผิดเกี่ยวกับการตักบาตร (ความเข้าใจ) ก. นิยมทำกันในเวลาเช้า ข. จะนำสิ่งใดมาใส่บาตรก็ได้ ค. เป็นประเพณีที่เพิ่งมีมาไม่นานนัก ง. เป็นการรักษาประเพณีไทยอย่างหนึ่ง	ตัวเลือกไม่ชัดเจน ให้เปลี่ยนใหม่	49. เราควรใส่บาตรในเวลาใด (วิเคราะห์) ก. เช้า ข. สาย ค. บ่าย ง. เย็น
	51. ข้อใดอธิบายลักษณะของข้าวต้มคลุกได้ถูกต้องที่สุด (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความเข้าใจ	51. ข้อใดอธิบายลักษณะของข้าวต้มคลุกได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
139 แบบทดสอบหลังเรียน	53. หากนักเรียนต้องการไปร่วมประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง นักเรียนควรไปที่จังหวัดใด (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความจำ	53.หากนักเรียนต้องการไปร่วมประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง นักเรียนควรไปที่จังหวัดใด (ความจำ)
	55. พระราชา_____วิธีการทำนาด้วยความตั้งใจ (วิเคราะห์)	เปลี่ยนจากการวิเคราะห์ เป็นความจำ เปลี่ยนจากคำว่า ความตั้งใจ เป็นคำว่า ตั้งพระราชหฤทัย	55. พระราชา_____วิธีการทำนาด้วยความตั้งพระราชหฤทัย (ความจำ)

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 7 แสดงการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	สิ่งที่แก้ไข
9 คำศัพท์น่ารู้	ฐานกรณ์ 牙槽	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 发音器官	เปลี่ยนเป็น 发音器官
	ปล้อง 节状的	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 节状	เปลี่ยนเป็น 节状
	ปกคลุม 盖住	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 覆盖	เปลี่ยนเป็น 覆盖
	เรียว 苗条的	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 细长	เปลี่ยนเป็น 覆盖
25 คำศัพท์น่ารู้	ไพเราะ 好听的	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 好听	เปลี่ยนเป็น 覆盖
26 คำศัพท์น่ารู้	ดุเดือด 激烈的	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 激烈	เปลี่ยนเป็น 激烈
41 คำศัพท์น่ารู้	โพรง 腔	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 孔穴	เปลี่ยนเป็น 孔穴
42 คำศัพท์น่ารู้	สวนจิตรลดา 农村发展计划	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 吉拉达皇家开发项目	เปลี่ยนเป็น 吉拉达皇家开发项目
58 อ่านเพิ่ม-เติม ความรู้	เขตต้าซิ่งอานหลิ่ง	ให้ใช้คำว่า เทือกเขาต้าซิงอานหลิ่ง	เทือกเขาต้าซิงอานหลิ่ง
	ฉางไป๋ซาน	ให้เพิ่มคำว่า ภูเขาหน้าคำว่าฉางไป๋ซาน	ภูเขาฉางไป๋ซาน
59 คำศัพท์น่ารู้	อำนวย 提供	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 适合	เปลี่ยนเป็น 适合
	ทึบ 稠密	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 从密	เปลี่ยนเป็น 从密
	สลับ 交换	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 交替	เปลี่ยนเป็น 交替

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ตาราง 7 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังแก้ไข
74 อ่านเพิ่ม-เติม ความรู้	ตำราแพทย์เปิ่นเฉากังมู่	ให้ใช้คำว่าตำราสมุนไพรจีนเปิ่นเฉากังมู่	ตำราสมุนไพรจีนเปิ่นเฉากังมู่
	ตำรา 教材	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 书籍	เปลี่ยนเป็น 书籍
75 คำศัพท์น่ารู้	วรโยคสาร 泰国传统医学**教材**名字	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า **泰国传统医学书籍的名称**	เปลี่ยนเป็น **泰国传统医学书籍的名称**
	ธาตุวิกรณ์ 泰国传统医学**教材**名字	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า **泰国传统医学书籍的名称**	เปลี่ยนเป็น **泰国传统医学书籍的名称**
76 คำศัพท์น่ารู้	โอสถพระนารายณ์ 泰国传统医学**教材**名字	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า **泰国传统医学书籍的名称**	เปลี่ยนเป็น **泰国传统医学书籍的名称**
	กระชุ่มกระชวย **活力**	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 有活力	เปลี่ยนเป็น 有活力
91 คำศัพท์น่ารู้	วันขึ้น 3 ค่ำ 计算农历的方法	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 初三（泰国阴历）	เปลี่ยนเป็น 初三（泰国阴历）
	บายศรี **芭蕉叶制作，用于祭拜**	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า **由芭蕉叶、鲜花、槟榔等装饰而成的礼篮**	เปลี่ยนเป็น **由芭蕉叶、鲜花、槟榔等装饰而成的礼篮**
	เขาหลวง 山的名字	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า **一座山的名称**	เปลี่ยนเป็น **一座山的名称**

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 7 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังแก้ไข
91 คำศัพท์น่ารู้	ต้นว่าน 树的名字	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 一种树的名称	เปลี่ยนเป็น 一种树的名称
92 คำศัพท์น่ารู้	ถือเคล็ด 消灾解难	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 趋吉避凶	เปลี่ยนเป็น 趋吉避凶
102 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	การตักบาตร (齋僧)	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 斋僧	เปลี่ยนเป็น 斋僧
107 คำศัพท์น่ารู้	เลื่อมไส	แก้เป็น เลื่อมใส	เลื่อมใส
	บาตร 布施品	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 钵	เปลี่ยนเป็น 钵
	บำเพ็ญทุกรกิริยา 使身体痛苦	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 修苦行	เปลี่ยนเป็น 修苦行
	ถวาย 给	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 献给	เปลี่ยนเป็น 献给
	ตรัสรู้ 知道	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 觉悟	เปลี่ยนเป็น 觉悟
	ยามวิกาล 晚	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 晚上	เปลี่ยนเป็น 晚上
	ภิกษุสงฆ์ 僧	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 僧人	เปลี่ยนเป็น 僧人

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ตาราง 7 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะ	หลังแก้ไข
108 คำศัพท์น่ารู้	สามเณร **沙弥**	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า **小和尚**	เปลี่ยนเป็น **小和尚**
121 อ่านเพิ่ม-เติม ความรู้	จูแซเนี้ย **註生娘娘**	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 注**生娘娘**	เปลี่ยนเป็น 注**生娘娘**
122 อ่านเพิ่ม-เติม ความรู้	สยองขวัญ 可怕	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 恐怖	เปลี่ยนเป็น 恐怖
	วิหาร **僧舍**	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 寺	เปลี่ยนเป็น 寺
	ประดิษฐาน **放置**	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 供奉	เปลี่ยนเป็น 供奉
	ตำหนัก 宫殿	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 殿	เปลี่ยนเป็น 殿
123 อ่านเพิ่ม-เติม ความรู้	เสด็จ 走	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 去	เปลี่ยนเป็น 去
	ถวาย 给	ให้ใช้ภาษาจีนคำว่า 献给	เปลี่ยนเป็น 献给

3.2.4 หลังจากผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการทดลองนั้นจะทำ 1 ครั้งกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 3 คน ซึ่งกลุ่มเป้าหมายในการทดลองครั้งนี้คือ ผู้เรียนชาวจีนที่มาเรียนเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยการดำเนินการทดลองนั้น มีรายละเอียดดังนี้

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

3.2.4.1 ผู้ทดลอง

นักศึกษาชาวจีน จากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ที่มาแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 3 คน สถานที่เก็บข้อมูลคือ ห้องประชุมของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ภาพประกอบ 1 **บรรยากาศการทดลอง**[1]

3.2.4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนจำนวน 8 บท รวมทั้งแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ชุด ไปทดลองกับกลุ่มผู้ทดลอง รวม 9 ครั้ง ในเวลา 5 วัน คือ ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2563 ถึงวันที่ 23 ธันวาคม 2563 ซึ่งการใช้เวลาอ่านและทำแบบทดสอบของแต่ละบท ดังตารางข้างล่างนี้

[1] ถ่ายภาพโดย นางสาว ชมพูนุช ประชาญสิทธิ์ ณ ห้องประชุมประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 8 แสดงระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลอง

วันเดือนปีที่ทดลอง	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลาที่ใช้			เวลาเฉลี่ย
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
17 ธันวาคม 2563	ครั้งที่ 1	บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง	62	65	69	65
	ครั้งที่ 2	บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย	71	75	80	75
18 ธันวาคม 2563	ครั้งที่ 3	บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง	61	64	68	64
	ครั้งที่ 4	บทที่ 4 แกะรอยน้ำผึ้งในประเทศไทย	55	59	65	60
21 ธันวาคม 2563	ครั้งที่ 5	บทที่ 5 น้ำกระสายยา	53	56	63	57
	ครั้งที่ 6	บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น	60	63	70	64
22 ธันวาคม 2563	ครั้งที่ 7	บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	75	78	82	78
	ครั้งที่ 8	บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน	68	65	75	70
23 ธันวาคม 2563	ครั้งที่ 9	แบบทดสอบหลังเรียน	54	55	60	56

จากตารางแสดงระยะเวลาในการทดลองจะเห็นได้ว่าบทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง เป็นบทที่ผู้ทดลองใช้เวลาอ่านและทำกิจกรรมนานที่สุด โดยเนื้อหาของบทที่ 7 นี้จะเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ซึ่งเป็นประเพณีทางศาสนาพุทธ ผู้ทดลองใช้เวลาอ่านเฉลี่ย 78 นาที จากการสังเกตพฤติกรรมการอ่านและการทำกิจกรรมของผู้ทดลอง พบว่า สาเหตุที่ผู้ทดลองใช้เวลาทำกิจกรรมนานกว่าบทอื่นๆ เพราะว่าผู้ทดลองไม่มีความรู้ด้านศาสนาพุทธมาก่อน อีกทั้งการสัมภาษณ์ผู้ทดลองทั้ง 3 คนก็สามารถสรุปตรงกันได้ว่า ผู้ทดลองมีความสงสัยในคำศัพท์ที่ใช้กับพระสงฆ์ และบทอ่านค่อนข้างยาก จึงต้องใช้เวลาค้นหาและแปลความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในทางศาสนา ผู้วิจัยจึงได้จดคำศัพท์ยากที่ผู้ทดลองไม่รู้ความหมายเพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีการอธิบายความหมายของคำศัพท์ให้มากขึ้น

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทเรียนที่ใช้เวลามากในการอ่านและทำกิจกรรมรองลงมาคือ บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย ผู้ทดลองใช้เวลาในการทำกิจกรรมเฉลี่ย 75 นาที ซึ่งเนื้อหาในบทนี้จะเกี่ยวกับการใช้คำว่า “น้ำผึ้ง” ในสำนวนไทยและการเปรียบเทียบถึงสิ่งต่างๆ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ทดลองถึงสาเหตุที่อ่านบทอ่านและทำกิจกรรมใช้เวลามาก จึงได้รับคำตอบว่า การแปลความหมายของสำนวนไทยและการเปรียบเปรย เป็นการแปลความหมายที่ไม่ตรงตัว จึงต้องใช้เวลาทำความเข้าใจมากกว่าปกติ ผู้วิจัยจึงจดสิ่งที่ผู้ทดลองไม่เข้าใจเพื่อเพิ่มคำอธิบายแทรกไว้ในเนื้อหาเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น

บทเรียนที่ใช้เวลาน้อยที่สุดคือ บทที่ 5 น้ำกระสายยา ผู้ทดลองใช้เวลาในการอ่านและทำกิจกรรมเฉลี่ย 60 นาที ซึ่งเนื้อหาในบทที่ 5 มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการใช้น้ำผึ้งในการแพทย์แผนไทย บทนี้เนื้อหาค่อนข้างสั้น มีคำศัพท์ง่าย เป็นคำศัพท์พื้นฐาน จึงทำให้ผู้ทดลองใช้เวลาในการอ่านและทำกิจกรรมไม่นาน ผู้ทดลองให้สัมภาษณ์ว่า “บทที่ 5 คำศัพท์ง่าย บทอ่านน้อย มีภาพประกอบเยอะ จึงใช้เวลาทำที่ไม่มากนัก” จึงสรุปได้ว่า ผู้ทดลองใช้เวลาในการอ่านและทำกิจกรรมในบทเรียนนี้น้อยที่สุด

จากตารางแสดงระยะเวลาในการทดลอง ของทุกบทเรียนจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน พบว่า ทุกบทใช้เวลาในการอ่านและทำกิจกรรมเฉลี่ยแล้วไม่เกิน 90 นาทีตามที่ตั้งไว้ หมายความว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้เป็นเครื่องมือที่มีความยากและความยาวเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

3.2.4.3 ผลการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการเก็บคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียน 8 บท และแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 50 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.2.4.3.1 แบบทดสอบระหว่างเรียนของแต่ละบทมี 10 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ข้อละ 10 คะแนน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 9 แสดงคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนในการทดลองของกลุ่มทดลอง

ชุดที่	ชื่อบทเรียน	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คะแนนเฉลี่ย
1	ผ ผึ้งทำรัง	80	80	80	80
2	น้ำผึ้งในสำนวนไทย	80	90	100	90
3	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง	90	80	90	87
4	แกะรอยน้ำผึ้งในประเทศไทย	70	70	70	70
5	น้ำกระสายยา	80	70	80	77
6	น้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น	80	90	100	90
7	ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	70	60	80	70
8	น้ำผึ้งในตำนาน	90	90	100	93
คะแนนเฉลี่ย		**80**	**79**	**88**	**83**

จากตารางที่ 6 แสดงคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนในการทดลอง เห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างเรียนอยู่ในช่วง 80-100 คะแนน หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก บทเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน คือ เฉลี่ย 93 คะแนน ซึ่งบทที่ 8 นั้นจะกล่าวถึงน้ำผึ้งในตำนานของพระเจ้าสายน้ำผึ้งกับพระนางสร้อยดอกหมากซึ่งเป็นตำนานรักระหว่างไทยและจีน จากการสัมภาษณ์ผู้ทดลองทั้ง 3 คนก็ให้คำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ชอบบทอ่านนี้เพราะเนื้อเรื่องสนุก มีการดำเนินเรื่องคล้ายนิทาน ทำให้รู้สึกเพลิดเพลินและเข้าใจง่าย อีกทั้งตัวละครในเรื่องยังเป็นชาวจีนเหมือนกับตนด้วย

บทเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บทที่ 4 แกะรอยน้ำผึ้งในประเทศไทย ผู้ทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 70 คะแนน ซึ่งในบทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งผลิตน้ำผึ้งในประเทศไทย น้ำผึ้งชนิดต่างๆ ซึ่งเนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงชื่อจังหวัดต่างๆ ในประเทศไทยที่ผู้ทดลองไม่รู้จักมาก่อน และชื่อของน้ำผึ้งชนิดต่างๆ เป็นชื่อดอกไม้ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่แปลกใหม่ ไม่คุ้นเคย ผู้ทดลองจึงเกิดความสับสนในชื่อของจังหวัด และชื่อของดอกไม้ในขณะที่ทำกิจกรรมและทำแบบทดสอบระหว่างเรียน ผลคะแนนเฉลี่ยจึงออกมาน้อยกว่าชุดการเรียนชุดอื่น

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

3.2.4.3.2 แบบทดสอบหลังเรียนมีทั้งหมด 50 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ข้อละ 2 คะแนน

ตาราง 10 ตารางแสดงผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

กลุ่มเป้าหมายคนที่	แบบทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)
1	82
2	78
3	88
คะแนนรวม	248
คะแนนเฉลี่ย	82

คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนคือ 82 คะแนน แสดงว่าผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก และมีผู้ทดลอง 2 คนได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแบบทดสอบหลังเรียนว่า อยากให้มีข้อสอบแนวความรู้ความจำมากกว่าแนวอื่นๆ เพราะค่อนข้างง่าย (สาธิตา,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 ธันวาคม 2563)

และจากการสอบถามผู้ทดลองทั้ง 3 คน พบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่องน้ำผึ้งสำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประโยชน์ในด้านการอ่าน เพราะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่าน ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ อีกทั้งยังได้รับความรู้ในด้านวัฒนธรรมอีกด้วย ผู้วิจัยสังเกตในระหว่างทดลองว่า ในระหว่างที่อ่านผู้ทดลองจะขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ไม่เข้าใจและเปิดไปดูหน้าที่มีการอธิบายคำศัพท์และมีการจดคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจเอาไว้ ซึ่งผู้ทดลองคนหนึ่งกล่าวว่า “ในแต่ละบทมีคำศัพท์แปลกๆ ที่ไม่เคยรู้มาก่อนมากมาย แต่ยังดีที่มีหน้าอธิบายคำศัพท์เป็นภาษาไทยและภาษาจีน ซึ่งสามารถทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น” (ลูกตาล,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 ธันวาคม 2563) และในหนังสืออ่านเพิ่มเติมยังมีกิจกรรมประกอบบทเรียนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการเลือกคำตอบที่ถูกต้อง กิจกรรมการอ่านเติมคำ กิจกรรมการเรียงคำเพื่อให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ปริศนาอักษรไขว้ เป็นต้น โดยมีผู้ทดลองคนหนึ่งได้กล่าวถึงกิจกรรมประกอบบทเรียนว่า “ผมชอบกิจกรรมประกอบบทเรียนมากครับ เพราะมีหลายรูปแบบ รู้สึกสนุก ไม่ง่วงนอน และยังได้ฝึกฝนภาษาไทยไปในตัวด้วย” (ใบไม้,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 ธันวาคม 2563)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

นอกจากนี้ผู้ทดลองยังมีความเห็นว่าน้ำผึ้งมีความสัมพันธ์กับหลายสิ่งในชีวิตประจำวันในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านประเพณี ด้านตำนาน ด้านภาษา ด้านอาชีพการงาน เป็นต้น ซึ่งผู้ทดลองคนหนึ่งกล่าวว่า “หนังสือน้ำผึ้งเรื่องนี้อ่านแล้วได้ประโยชน์มากๆ เพราะได้ความรู้ในหลายๆ เรื่องพร้อมกัน เช่น รู้จักประเพณีเกี่ยวกับน้ำผึ้ง รู้ตำนานเรื่องเล่าสนุกๆ รู้จักสำนวนไทย รู้จักชื่อจังหวัดต่างๆของไทยมากขึ้น” (สาธิตา นามสมมติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 ธันวาคม 2563)

หลังจากที่ผู้ทดลองได้อ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนแล้ว ผู้วิจัยพบว่าผู้ทดลองมีความรู้เรื่องน้ำผึ้งจากคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียน คือ 83 คะแนน หมายถึง ผลการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก จึงสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนชาวจีนให้มีการพัฒนาด้านภาษาได้ดี

หลังจากการทดลองเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำของกลุ่มผู้ทดลอง แล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาหลังจากทดลอง ดังต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาหลังทดลอง

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะของผู้ทดลอง	สิ่งที่แก้ไข
4	ภมรี	ควรมีการอธิบายคำอ่าน	อธิบายคำอ่าน ภมรี อ่านว่า พะ-มะ-รี
	มธุกรี	ควรมีการอธิบายคำอ่าน	อธิบายคำอ่าน มธุกรี อ่านว่า มะ-ธุ-กะ-รี
23	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า ยับยั้งชั่งใจ	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	ยับยั้งชั่งใจ หมายถึง การคิดถึงผลดีผลเสียอย่างรอบคอบก่อนจะทำ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 11 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะของผู้ทดลอง	สิ่งที่แก้ไข
69	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า ยาแผนโบราณ	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	ยาแผนโบราณ หมายถึง ยาที่ใช้มากันตั้งแต่ในอดีต
71	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า ยาระบาย	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	ยาระบาย หมายถึง ยาที่ใช้รักษาอาการท้องผูก
	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า แผลเปื่อย	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	แผลเปื่อย หมายถึง แผลที่มีลักษณะที่ทำให้ผิวหนังขาดตอน และทำให้เนื้อเยื่อเสียทั้งหมด
71	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า แผลกดทับ	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	แผลกดทับ หมายถึง แผลที่เกิดจากการกดทับไปเป็นเวลานาน ทำให้ผิวหนังถูกทำลาย
89	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า ผ้าสามสี	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	ผ้าสามสี หมายถึง ผ้าสามผืนที่มีสีสันแตกต่างกัน โดยคนจะนำผ้าดังกล่าวมาผูกกับต้นไม้ หรือสถานที่ที่ความศักดิ์สิทธิ์เพื่อความเป็นสิริมงคล
95	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า โขลก	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	โขลก หมายถึง ตำให้แหลกหรือเพื่อให้ส่วนผสมเข้ากัน
105	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า ซับ	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	ซับ หมายถึง การเอาผ้าหรือกระดาษวางทาบลงกับสิ่งที่มีน้ำเพื่อให้แห้ง

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 11 (ต่อ)

หน้า	ก่อนแก้ไข	ข้อเสนอแนะของผู้ทดลอง	สิ่งที่แก้ไข
118	ยังไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่า สถาปนา	ควรมีการอธิบายคำศัพท์	สถาปนา หมายถึง การยกย่องโดยการแต่งตั้งให้สูงขึ้น
	พระนเรศวร	ควรมีการอธิบายคำอ่าน	อธิบายคำอ่าน พระนเรศวร อ่านว่า พฺระ-นะ-เร-สวน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

หลังจากทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนแล้ว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผู้ทดลองมีความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมและมีความสามารถในการอ่านมากขึ้น ผู้วิจัยจึงนำข้อเสนอแนะของผู้ทดลองไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ หลังจากนั้นก็ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ เนื่องจากในการประเมินเครื่องมือของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน มีผลการประเมินเป็นคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 ซึ่งหมายความว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อนำไปทดลองครั้งที่ 1 กับผู้ทดลอง 3 คน ปรากฏว่าผู้ทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างเรียนคือ 83 คะแนนซึ่งหมายถึงผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก อีกทั้งคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนของผู้ทดลอง คือ 82 คะแนน หมายความว่าผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก จึงสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพสามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างดี

4. วิธีดำเนินการวิจัย

หลังจากผู้วิจัยทดลองครั้งที่ 1 และนำเครื่องมือไปแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน และศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลซึ่งเป็นความก้าวหน้าของเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เรียนชาวจีนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก จำนวน 12 คน ที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี (Guangxi University For Nationalities)

4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองจะทำทั้งหมด 9 ครั้ง ครั้งละ 1.30 ชั่วโมง โดยจะแบ่งเป็นการอ่านบทอ่านและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน 8 ครั้ง และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังจากเรียน 1 ครั้ง ไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย 9 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม 2564 ถึงวันที่ 21 มกราคม 2564 ซึ่งการใช้เวลาอ่านและทำแบบทดสอบในแต่ละบท สรุปได้ดังนี้

ตาราง 12 แสดงระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มเป้าหมาย

วันเดือนปีที่ไปทดลอง	จำนวนครั้ง	เนื้อหา	เวลาเฉลี่ย
5 มกราคม 2564	ครั้งที่ 1	บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง	65
	ครั้งที่ 2	บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย	77
7 มกราคม 2564	ครั้งที่ 3	บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง	64
	ครั้งที่ 4	บทที่ 4 แกะรอยน้ำผึ้งในประเทศไทย	65
19 มกราคม 2564	ครั้งที่ 5	บทที่ 5 น้ำกระสายยา	60
	ครั้งที่ 6	บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น	64
21 มกราคม 2564	ครั้งที่ 7	บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	70
	ครั้งที่ 8	บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน	68
	ครั้งที่ 9	แบบทดสอบหลังเรียน	65

จากตารางแสดงระยะเวลาในการทดลองจะเห็นได้ว่าบทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย กลุ่มเป้าหมายใช้เวลาในการทำกิจกรรมนานที่สุด คือเฉลี่ย 77 นาที ซึ่งเนื้อหาในบทนี้จะเกี่ยวกับสำนวนและความเปรียบเกี่ยวน้ำผึ้ง ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายถึงสาเหตุที่ใช้เวลาในการอ่านและทำกิจกรรมนานมากกว่าบทอื่นๆ จึงได้รับคำตอบว่า บทนี้ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจการแปลความหมายของสำนวนไทยซึ่งเป็นการแปลความหมายที่ไม่ตรงตัว

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทเรียนที่ใช้เวลาน้อยที่สุดคือ บทที่ 5 น้ำกระสายยา เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้น้ำผึ้งในการแพทย์แผนไทย กลุ่มเป้าหมายใช้เวลาในการอ่านและทำกิจกรรมเฉลี่ย 60 นาที ซึ่งเนื้อหาในบทนี้ค่อนข้างสั้น คำศัพท์ที่ใช้เป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างง่าย กลุ่มเป้าหมายให้สัมภาษณ์ว่า “บทที่ 5 บทอ่านน้อย และเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้น้ำผึ้งการแพทย์ซึ่งคนจีนก็มีวัฒนธรรมนี้เหมือนกันจึงทำให้เข้าใจง่าย อีกทั้งคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องไม่ยากนัก จึงใช้เวลาทำที่ไม่มากนัก”

จากตารางแสดงระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มเป้าหมายในบทเรียนจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน พบว่า กลุ่มเป้าหมายใช้เวลาในการอ่านและทำกิจกรรมเฉลี่ยแล้วไม่เกินตามที่กำหนดไว้ คือ 90 นาที

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

5. การใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ศึกษาสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สูตรในการหาประสิทธิภาพของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2520 น.495-496) ซึ่งมีสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีดังนี้

E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบท้ายบทเรียนคิดเป็นร้อยละ

E2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 8 บทคิดเป็นร้อยละ

ΣX แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท

ΣF แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 8 บท

N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย

A แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 8 บท

และสูตรที่ใช้ในการหาค่าประสิทธิภาพ มีดังนี้

สูตรที่ 1

$$E1 = \frac{(\sum X/N) \times 100}{A}$$

เมื่อ E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

ΣX แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

สูตรที่ 2

$$E2 = \frac{(\sum F/N) \times 100}{B}$$

เมื่อ E2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ΣF แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

5.2 **กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม**

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง สิ่งที่แสดงถึงประสิทธิภาพของหนังสือว่าสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ เกณฑ์ประสิทธิภาพประกอบด้วยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เกณฑ์ประสิทธิภาพเป็นการกำหนดอัตราส่วนร้อยละระหว่าง E1/E2 โดยอาจจะกำหนดเป็น 75/75 หรือ 80/80 หรือ 90/90 ก็ได้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพนั้นขึ้น อยู่กับเนื้อหาของวิชาว่าอยู่ในรูปแบบใด ถ้าเนื้อหาวิชาเป็นประเภทความรู้ ความจำ ควรกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 หรือ 90/90 แต่ถ้าเนื้อหาประเภททักษะควรกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, น.98-99)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเอาไว้ที่ E1/E2= 75/75 เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน เพราะผู้วิจัยสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้โดยมีจุดประสงค์หลักคือเพื่อฝึกทักษะการอ่าน จึงควรใช้เกณฑ์ E1/E2= 75/75

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น

เมื่อได้ข้อมูลจากการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 12 คนแล้ว ผู้วิจัยจึงศึกษาหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน โดยวิเคราะห์ข้อมูล E1 จากคะแนนที่กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน จำนวน 8 บท และวิเคราะห์ข้อมูล E2 จากคะแนนที่กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน และนำผลทั้งหมดที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ถ้าค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หมายความว่า เครื่องมือที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้เป็นหนังสือเรียนในอนาคตได้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทที่ 4
ผลการวิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนไปทดลอง 1ครั้ง กับผู้ทดลอง 3 คนเพื่อหาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนแล้ว ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปพัฒนาให้เหมาะสมตามคำชี้แนะของผู้ทดลอง จากนั้นจึงนำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนชาวจีน จากมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี (Guangxi University For Nationalities) ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย จำนวน 12 คน

ภาพประกอบ 2 บรรยากาศการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย[1]

ผู้วิจัยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนที่สร้างขึ้นจำนวน 8 บท และแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ชุด มี 50 ข้อไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองคือ ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม 2564 ถึงวันที่ 26 มกราคม 2564 ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในหัวข้อดังนี้

[1] ถ่ายโดย Yinfei เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี

1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ก่อนที่จะวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาสัญลักษณ์ที่ปรากฏขึ้นในงานวิจัยเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน รายละเอียดดังนี้

E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นแบบทดสอบท้ายบทเรียนคิดเป็นร้อยละ

E2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 10 บทคิดเป็นร้อยละ

ΣX แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท

ΣF แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 8 บท

N แทน จำนวนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย

A แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนครบทั้ง 8 บท

1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1) คือ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบระหว่างเรียนจำนวน 8 บท

2. วิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพตัวที่สอง (E2) คือ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนจำนวน 50 ข้อ

1.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยในขั้นตอนนี้จะมีการใช้ค่าสถิติที่นำมาจากผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนจำนวน 8 บท ทั้งหมด 80 ข้อรวมถึงแบบทดสอบหลังเรียนทั้งหมด 50 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยนี้จะใช้สำหรับการวิเคราะห์คะแนนที่ต้องการคำนวณในการพิจารณาภาพรวมของความสามารถของกลุ่มเป้าหมาย โดยมีสูตรคือ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ = คะแนนรวม

N = จำนวนผู้เรียน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ค่าประสิทธิภาพ ผู้วิจัยต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเพื่อหาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในการทดลองและเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์ประสิทธิภาพ คือ ระดับของประสิทธิภาพของหนังสือว่าสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ซึ่งเกณฑ์ประสิทธิภาพนั้นประกอบด้วยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเป็นการกำหนดอัตราส่วนร้อยละระหว่าง E1/E2 โดยอาจจะกำหนดเป็น 90/90 80/80 หรือ 75/75 ก็ได้ ในการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพจะนั้นขึ้นอยู่กับเนื้อหาของวิชาว่าอยู่ในรูปแบบใด เช่น เนื้อหาประเภทความรู้ ความจำ ควรกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพอยู่ที่ 90/90 หรือ 80/80 แต่ถ้าเนื้อหาเป็นประเภททักษะควรกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพอยู่ที่ 75/75 (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, น.98-99)

ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์เอาไว้ที่ E1/E2= 75/75 เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน เพราะผู้วิจัยสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้โดยมีจุดประสงค์หลักคือเพื่อฝึกทักษะการอ่าน จึงควรใช้เกณฑ์ E1/E2= 75/75 โดยมีสูตรการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

สูตรที่ 1

$$E1 = \frac{(\sum X/N) \times 100}{A}$$

เมื่อ E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

ΣX แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

สูตรที่ 2

$$E2 = \frac{(\sum F/N) \times 100}{B}$$

เมื่อ E2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

หากผลคะแนนค่าสถิติที่คำนวณตามสูตรถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หมายความว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถนำเอาไปใช้ในการเรียนการสอนได้ แต่หากไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หมายความว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 **วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้ง 8 บทเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพ** E1 **ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน**

ค่าประสิทธิภาพ E1 คือ ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนในหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน ที่มีแบบทดสอบระหว่างเรียนจำนวน 8 บท ซึ่งในแต่ละบทเป็นข้อสอบประเภทปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวมเป็น 100 คะแนน

ตาราง 13 ตารางแสดงการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 12 คน

คนที่	**คะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน**							
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8
1	90	70	70	60	70	100	70	90
2	90	60	70	70	70	90	70	90
3	90	100	70	70	90	70	80	80
4	90	100	60	70	90	70	70	80
5	80	90	70	90	90	90	80	90
6	80	90	70	80	70	100	60	90

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	คะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน							
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8
7	70	80	70	60	70	100	70	90
8	90	70	70	60	70	100	70	80
9	80	70	70	70	70	50	60	90
10	90	70	70	50	80	60	70	70
11	80	90	70	60	70	70	80	90
12	90	60	80	80	90	70	80	80
ΣX	1,020	950	840	820	830	970	860	1,020
$\bar{X}$	85	79	70	68	69	80	71	85
E1	76							

จากตารางที่ 13 ตารางแสดงคะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 12 คน เห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 71 – 86 มีค่าประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกตามที่กำหนดไว้ (E1 = 75) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

บทที่ 1	ผ ผึ้งทำรัง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 85
บทที่ 2	น้ำผึ้งในสำนวนไทย	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 79
บทที่ 3	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 70
บทที่ 4	แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 68
บทที่ 5	น้ำกระสายยา	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 69
บทที่ 6	น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 80
บทที่ 7	ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 71
บทที่ 8	น้ำผึ้งในตำนาน	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 86

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง”สำหรับผู้เรียนชาวจีน คือ 76 (E1 = 76) ซึ่งหมายความว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนด (E1 = 75) จึงแสดงให้เห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ มีประสิทธิภาพและยังช่วยฝึกทักษะการอ่านให้ผู้เรียนชาวจีนอีกทั้งยังให้ความรู้เพิ่มเติมในเรื่องภาษาและวัฒนธรรมอีกด้วย

สำหรับบทเรียนที่กลุ่มเป้าหมายทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงสุด คือ บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งในบทนี้มีผู้เรียนได้คะแนน 90 คะแนนจำนวน 7 คน ได้ 80 คะแนนจำนวน 4 คน และได้ 70 คะแนน จำนวน 1 คน ซึ่งบทเรียนนี้มีคะแนนเต็ม 100 คะแนน รายละเอียดของบทนี้จะเป็นเรื่อง น้ำผึ้งในตำนานรักของไทยและจีนที่มีความเกี่ยวข้องกับวัดพนัญเชิง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ทดลองชอบวิธีการนำเสนอเนื้อหาในบทเรียนนี้ เพราะบทเรียนนี้เป็นเรื่องเล่า มีการเล่าเรื่องแบบนิทาน ทำให้รู้สึกน่าติดตามว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไร อีกทั้งมีการอธิบายคำศัพท์ทั่วไป และอธิบายคำศัพท์ที่เป็นคำราชาศัพท์ มีรูปภาพประกอบ และตัวเอกของเรื่องยังเป็นสาวชาวจีน ซึ่งเป็นคนในประเทศของตนอีกด้วย ผู้อ่านจึงมีความรู้สึกร่วมไปกับการอ่านเรื่องราว จึงสามารถทำคะแนนได้ดี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างการเล่าเรื่องตำนานรักไทยจีนของพระนางสร้อยดอกหมากและเจ้าชายสายน้ำผึ้งในลักษณะของเรื่องเล่าแบบนิทาน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

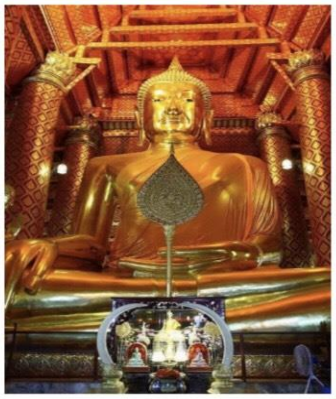

ภาพประกอบที่ 3
พระพุทธไตรรัตนนายก หรือ หลวงพ่อโต

ภาพประกอบที่ 4
ตำหนักเจ้าแม่สร้อยดอกหมาก

ตำนานของเจ้าชายสายน้ำผึ้งและพระนางสร้อยดอกหมาก

ตามตำนาน**พระราชพงศาวดาร**เหนือ กล่าวถึงพระนางสร้อยดอกหมากไว้ว่า พระเจ้ากรุงจีนทรงมีบุตรบุญธรรมที่เกิดจาก**จั่นหมาก** จึงตั้งชื่อว่า สร้อยดอกหมาก โหรหลวงได้ทำนายว่านางจะได้กษัตริย์กรุงอโยธยาเป็นพระสวามี พระเจ้ากรุงจีนจึงมี**พระราชสาส์น**มายังกรุงอโยธยา เมื่อพระเจ้ากรุงไทยแห่งเมืองอโยธยาได้รับราชสาสน์จึง**เสด็จ**ไปกรุงจีนด้วยเรือพระที่นั่ง

ภาพประกอบที่ 5
จั่นหมาก

ขณะที่พระเจ้ากรุงไทยได้เสด็จไปถึงวัดปากคลอง ในช่วงเวลานั้นเป็นเวลาน้ำขึ้น พระเจ้ากรุงไทยได้**ทอดพระเนตร**เห็นผึ้งทำรังอยู่ที่ใต้**ช่อฟ้า** จึงได้**อธิษฐาน**ว่าถ้าตัวพระองค์จะได้เป็น

119

ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างการเล่าเรื่องแบบนิทานในหนังสืออ่านเพิ่มเติมบทที่ 8

ตัวอย่างการอธิบายคำศัพท์ทั่วไปและคำราชาศัพท์ ซึ่งจะมีการอธิบายทั้งคำศัพท์ คำอ่าน ความหมายในภาษาไทย และมีการบอกคำศัพท์ที่เป็นภาษาจีนอีกด้วย

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

คำศัพท์น่ารู้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย	คำศัพท์ภาษาจีน
ตำนาน	ตำ-นาน	น.เรื่องเล่าที่มีมาตั้งแต่อดีต	传说
สยองขวัญ	สะ-หฺยอง-ขวัน	ว.น่ากลัว	恐怖
ภูมิศาสตร์	พู-มิ-สาด	น.วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับพื้นผิวโลก	地理
อมตะ	อะ-มะ-ตะ	ว.ไม่ตาย	永恒
เหนือธรรมชาติ	เหฺนือ-ทำ-มะ-ชาด	ว.สิ่งประหลาดเกินธรรมดา	超自然
ราชธานี	ราด-ชะ-ทา-นี	น.เมืองหลวง	首都
อาณาจักร	อา-นา-จัก	น.เขตที่อยู่ในอำนาจการปกครองของประเทศๆหนึ่ง	王国
วิหาร	วิ-หาน	น.วัด ที่อยู่ของพระสงฆ์	寺
ประดิษฐาน	ปฺระ-ดิด-สะ-ถาน	ก.ตั้งไว้ในตำแหน่งที่สูง	供奉
สิ่งศักดิ์สิทธิ์	สิ่ง-สัก-สิด	น.สิ่งที่เชื่อว่ามีอำนาจเหนือธรรมชาติที่สามารถบันดาลสิ่งที่ต้องการให้เป็นไป	神圣之物

คำศัพท์น่ารู้ (คำราชาศัพท์)

** คำราชาศัพท์ หมายถึง คำที่ใช้กับมหากษัตริย์

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย	คำศัพท์ภาษาจีน
พระราชสาส์น	พฺระ-ราด-ชะ-สาน	น.จดหมายของพระมหากษัตริย์ที่ใช้ในการเจริญสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ	国王的信件
เสด็จ	สะ-เด็ด	ก.ไป	去
ทอดพระเนตร	ทอด-พฺระ-เนด	ก.ดู,มอง	看
ถวาย	ถะ-หฺวาย	ก.ให้	献给
สวามี	สะ-หฺวา-มี	น.สามี	丈夫
พระนาม	พฺระ-นาม	น.ชื่อ	名称
อภิเษก	อะ-พิ-เสก	ก.แต่งงาน	结婚
รับสั่ง	รับ-สั่ง	ก.สั่ง	吩咐
พระทัย	พระ-ไท	น.ใจ	心

ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างการอธิบายคำศัพท์ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 8

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตัวอย่างการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับพระนางสร้อยดอกหมากซึ่งเป็นตัวเอกของเรื่องที่เป็นชาวจีน ในบทอ่านเสริม

อ่านเพิ่ม – เติมความรู้

ศาลเจ้าแม่สร้อยดอกหมาก มีชื่อเรียกภาษาจีนว่า "จูแซเนี้ย" (注生娘娘) ซึ่งหมายถึง ผู้ให้กำเนิด ซึ่งศาลเจ้าแม่สร้อยดอกหมากนี้ คนส่วนใหญ่นิยมมาขอบุตร ขอพรเรื่องความรัก นอกจากนี้แล้วยังมีความเชื่อกันว่า เจ้าแม่สร้อยดอกหมากยังสามารถประทานพรให้การงานรุ่งเรือง สุขภาพดี และลูกหลานอยู่เย็นเป็นสุขได้อีกด้วย

ภาพประกอบที่ 7

รูปปั้นเจ้าแม่สร้อยดอกหมากหรือจูแซเนี้ย" (注生娘娘) ที่วัดพนัญเชิง จ.อยุธยา

ภาพประกอบ 5 ตัวอย่างการอธิบายถึงตัวละครเอกในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 8

บทเรียนที่กลุ่มเป้าหมายทำคะแนนเฉลี่ยได้อันดับสูงสุดอีกบทเรียนหนึ่งคือ คือ บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งในบทนี้มีผู้เรียนได้คะแนน 90 คะแนนจำนวน 7 คน ได้ 80 คะแนนจำนวน 4 คน และได้ 70 คะแนน จำนวน 1 คน ซึ่งบทเรียนนี้มีคะแนนเต็ม 100

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

คะแนน รายละเอียดของบทนี้จะเป็นเรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับตัวอักษร ผ ในด้านต่างๆ เช่น ด้านหลักภาษา และด้านวัฒนธรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากตัวผึ้งในแง่มุมต่างๆ คำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่านจึงเป็นคำศัพท์พื้นฐานที่ง่ายและมีรูปภาพประกอบเพื่อเสริมความเข้าใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับตัวอักษร ผ ในด้านหลักภาษาซึ่งคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่านจะเป็นคำศัพท์พื้นฐานง่ายๆ

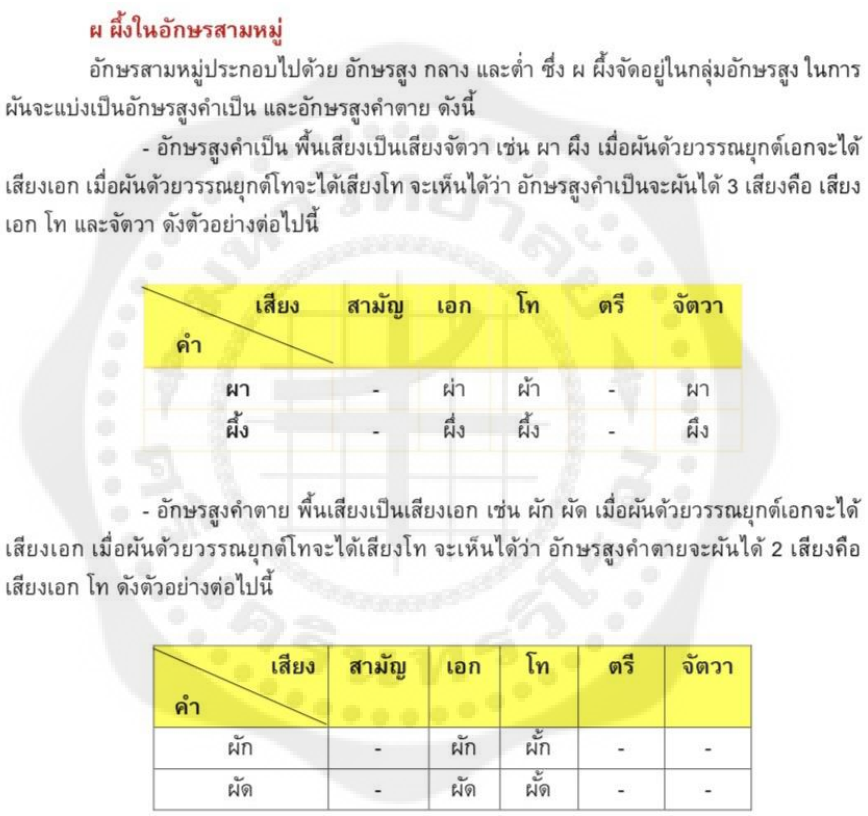

ผ ผึ้งในอักษรสามหมู่

อักษรสามหมู่ประกอบไปด้วย อักษรสูง กลาง และต่ำ ซึ่ง ผ ผึ้งจัดอยู่ในกลุ่มอักษรสูง ในการผันจะแบ่งเป็นอักษรสูงคำเป็น และอักษรสูงคำตาย ดังนี้

- อักษรสูงคำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่น ผา ผึง เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์เอกจะได้เสียงเอก เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์โทจะได้เสียงโท จะเห็นได้ว่า อักษรสูงคำเป็นจะผันได้ 3 เสียงคือ เสียงเอก โท และจัตวา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำ \ เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ผา	-	ผ่า	ผ้า	-	ผา
ผึ้ง	-	ผึ่ง	ผึ้ง	-	ผึง

- อักษรสูงคำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงเอก เช่น ผัก ผัด เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์เอกจะได้เสียงเอก เมื่อผันด้วยวรรณยุกต์โทจะได้เสียงโท จะเห็นได้ว่า อักษรสูงคำตายจะผันได้ 2 เสียงคือเสียงเอก โท ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำ \ เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ผัก	-	ผัก	ผั้ก	-	-
ผัด	-	ผัด	ผั้ด	-	-

ภาพประกอบ 6 ตัวอย่างการอธิบายตัวอักษร ผ ผึ้งในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 1

ตัวอย่างการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัฒนธรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากตัวผึ้งในด้านต่างๆ พร้อมมีรูปภาพประกอบเพื่อทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ภาพประกอบที่ 3
นมผึ้ง

ภาพประกอบที่ 4
ไขผึ้ง

- กาวชันผึ้ง (propolis) มนุษย์ใช้กาวชันผึ้งในการรักษาแผลและรักษาโรคผิวหนังต่าง ๆ และยังนำมาเป็นส่วนผสมของยา สบู่ และยาสีฟันอีกด้วย

- พิษผึ้ง เป็นสิ่งที่ผึ้งปล่อยออกมาจากทางท่อเหล็กใน มนุษย์ใช้พิษผึ้งจากเหล็กในนี้ในการรักษาโรคโดยเฉพาะการแก้ปวด ลดการอักเสบ

ภาพประกอบที่ 5
ตัวผึ้งและเหล็กใน

3. **ผลิตภัณฑ์ที่ผึ้งนำมาจากภายนอกรังแล้วเก็บรวบรวมภายในตัวของผึ้ง** คือ น้ำผึ้ง ซึ่งคนไทยมี**ประวัติ**การใช้น้ำผึ้งมาตั้งแต่สมัยโบราณ โดยจะใช้น้ำผึ้งเป็นยารักษาโรค ยาบำรุงกำลัง และใช้เป็นอาหาร

ภาพประกอบ 7 ตัวอย่างการอธิบายการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผึ้งในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 1

บทเรียนที่กลุ่มเป้าหมายทำคะแนนเฉลี่ยได้อันดับรองลงมาคือ คือ บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งในบทนี้มีผู้เรียนได้คะแนน 100 คะแนนจำนวน 4 คน ได้ 90 คะแนนจำนวน 2 คน ได้ 70 คะแนน จำนวน 4 คน ได้ 60 และ 50 คะแนนอย่างละ 1 คน ซึ่งบทเรียนนี้มีคะแนนเต็ม 100 คะแนน รายละเอียดของบทนี้จะเป็นเรื่อง น้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น คือ ประเพณีการทำขวัญผึ้ง ของอำเภอศรีมาศ จังหวัดสุโขทัย ในบทนี้จะมีการกล่าวถึง

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ความเป็นมาและทำพิธีการทำขวัญผึ้ง ถึงแม้จะมีคำศัพท์ที่ยากขึ้นแต่ในบทเรียนก็ยังมีการอธิบายคำศัพท์ยากพร้อมรูปภาพประกอบเพื่อให้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้นดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประเพณีการทำขวัญผึ้ง ตรงกับวัน**ขึ้น 3 ค่ำ** เดือน 3 (ตรงกับเดือนกุมภาพันธ์) ซึ่งเดือนนี้จะเป็นเดือนที่ดอกไม้ป่าเริ่มบานและผึ้งจะจับกลุ่มกันสร้างรัง และเริ่มเก็บน้ำผึ้งได้ตั้งแต่เดือน 3 - 4 และผึ้งมีการสะสมน้ำผึ้งจนเต็มรังเมื่อเข้าเดือน 5

ก่อนวันทำ**พิธี**การทำขวัญผึ้ง 1 วัน ชาวบ้านจะช่วยกันจัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ อาหารและรังผึ้งปลอมเอาไว้ตั้งแต่กลางคืน โดยรังผึ้งปลอมจะทำขึ้นจาก**ขนมกินงา** เป็นขนมที่ทำจากข้าวเหนียวนำมาปั้นคล้ายรังผึ้งขนาดต่างๆ หุ้มกิ่งไม้เอาไว้เพื่อเตรียมเอาไปแขวนที่ต้นไม้ในป่า

ภาพประกอบที่ 3
รังผึ้งปลอมที่ทำจากขนมกินงา

นอกจากนี้ยังต้องมีการเตรียม**เครื่องเซ่น**ไว้ให้พร้อม เครื่องเซ่นประกอบด้วย **บายศรี** 1 ปาก หัวหมู 1 หัว ตีนหมู 4 ตีน หางหมู 1 หาง ไก่ต้ม 1 ตัว เหล้าป่า (เตรียมไว้ให้มากที่สุด) ข้าวเหนียวแดง ข้าวเหนียวขาว ขนมต้มแดง ขนมต้มขาว ข้าวสุกจากปากหม้อ ผักหญ้า ปลายำ ไข่ต้ม มะพร้าวอ่อน 1 ผล หมากพลู 3 คำ ธูป 3 ดอก เทียน 1 เล่ม

ภาพประกอบที่ 4
บายศรี

ภาพประกอบ 8 ตัวอย่างการอธิบายคำศัพท์โดยการใช้รูปภาพในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 6

สำหรับบทเรียนที่กลุ่มเป้าหมายทำคะแนนเฉลี่ยได้น้อยที่สุด คือ บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึง แหล่งผลิตน้ำผึ้งที่สำคัญและชนิดของน้ำผึ้งที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย ซึ่งผู้เรียนส่วนมากให้สัมภาษณ์ว่าค่อนข้างสับสนกับชื่อจังหวัดในประเทศไทย เพราะชื่อมีความคล้ายคลึงกัน เช่น สมุทรสาคร สมุทรสงคราม นครสวรรค์ นครปฐม ลพบุรี เพชรบุรี จึงทำแบบทดสอบได้คะแนนต่ำกว่าบทอื่นๆ แต่กลุ่มเป้าหมายก็พยายามทำแบบทดสอบและกิจกรรมประกอบบทเรียนเพื่อให้ได้คะแนนมากที่สุด เพราะผู้เรียนมีความสนใจในหนังสืออ่าน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เพิ่มเติมอีกทั้งบทเรียนในหนังสืออ่านเพิ่มเติมดังกล่าวนี้มีรายละเอียดเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย เช่น รูปแผนที่ รูปภาพประกอบ ตารางอธิบายคำศัพท์ บทอ่านเสริม เป็นต้น

ตัวอย่างบทอ่านเสริมที่เกี่ยวกับแหล่งน้ำผึ้งในประเทศจีนเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความเหมือนและความแตกต่างระหว่างน้ำผึ้งในประเทศไทยและน้ำผึ้งในประเทศจีนให้ชัดเจนขึ้น

ภาพประกอบ 9 ตัวอย่างบทอ่านเสริมในบทที่ 4

ตัวอย่างแผนที่ประเทศไทยที่มีการอธิบายชื่อจังหวัดต่างๆ รวมถึงมีการกล่าวถึงแหล่งผลิตน้ำผึ้งหลักที่สำคัญในประเทศไทยอีกด้วย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ภาพประกอบ 10 แผนที่ประเทศไทยที่ระบุแหล่งน้ำผึ้งหลักในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 4

ตัวอย่างกิจกรรมประกอบบทเรียน เพื่อช่วยสรุปความคิดที่ได้จากการอ่านบทอ่านและยังช่วยเพิ่มความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วมากขึ้น

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

กิจกรรมประกอบบทเรียน 2

ตอนที่ 1 : จงอ่านตารางที่กำหนดให้และทำเครื่องหมาย ⁄ หน้าข้อที่ถูก และทำเครื่องหมาย x หน้าข้อที่ผิด

ตารางแสดงแหล่งที่มาและช่วงเวลาเก็บน้ำผึ้งป่า

ชนิดผึ้ง	แหล่งน้ำผึ้ง	พื้นที่ในการเก็บน้ำผึ้ง	ช่วงเวลาเก็บน้ำผึ้ง
ผึ้งหลวง	น้ำหวานจากพืชหลายชนิด	เชียงใหม่ ลำปาง ตาก แม่ฮ่องสอน เพชรบุรี	กุมภาพันธ์ ถึง เมษายน
ผึ้งโพรง	น้ำหวานจากพืชหลายชนิด	สมุทรสงคราม นครสวรรค์ ลพบุรี นครปฐม ศรีสะเกษ	กุมภาพันธ์ ถึง เมษายน
ผึ้งมิ้ม	น้ำหวานจากพืชหลายชนิด	พบได้ทุกแหล่ง	ตลอดปี

0 ___X___ ตารางในข้างต้นเป็นตารางแสดงแหล่งที่มาของน้ำผึ้งเลี้ยง
1 _____ ผึ้งป่า มี 3 ชนิดคือ ผึ้งหลวง ผึ้งโพรง และผึ้งมิ้ม
2 _____ เกษตรสามารถเก็บน้ำผึ้งจากผึ้งหลวงได้ตลอดปี
3 _____ พื้นที่ในการเก็บน้ำผึ้งผึ้งโพรงส่วนใหญ่อยู่ที่จังหวัดตาก
4 _____ ช่วงเวลาของการเก็บน้ำผึ้งหลวงและน้ำผึ้งโพรงเป็นช่วงเวลาที่แตกต่างกัน
5 _____ เราสามารถเก็บน้ำผึ้งจากผึ้งมิ้มได้ง่ายที่สุด

ภาพประกอบ 11 กิจกรรมประกอบทเรียนในหนังสืออ่านเพิ่มเติมในบทที่ 4

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพ (E2) ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน

ค่าประสิทธิภาพ E2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ที่ได้มาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียนจากแบบทดสอบหลังเรียนที่เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวมคะแนนเต็มคือ 100 คะแนน ซึ่งผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน อธิบายได้ดังนี้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 14 ตารางแสดงผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคนที่	แบบทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 100 คะแนน
1	80
2	76
3	88
4	82
5	84
6	82
7	80
8	78
9	76
10	72
11	78
12	82
ΣF	958
$\bar{X}$	79
E2	79

จากตารางที่ 14 เป็นการแสดงผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน คือ ร้อยละ 79 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ (E2 = 75) จากผลการวิเคราะห์และผลการสัมภาษณ์ผู้เรียน พบว่า คะแนนสูงสุดของกลุ่มเป้าหมายคือ 88 คะแนนซึ่งมีผู้เรียนทำได้ 1 คน และรองลงมาคือ 84 คะแนนจำนวน 1 คน หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมได้อยู่ในระดับดีมาก ส่วนผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ต่ำที่สุดของกลุ่มเป้าหมายคือ 72 คะแนน จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนที่ได้คะแนนที่น้อยที่สุดพบว่า ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาไทยน้อย จึงทำให้อ่านช้า และจำคำศัพท์ค่อนข้างนาน อีกทั้งเมื่อไป

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ศึกษาบทใหม่ ก็จะลืมคำศัพท์เก่าๆ อีกทั้งผู้เรียนมีภาระส่วนตัวค่อนข้างมาก จึงไม่มีเวลาทบทวนคำศัพท์และเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ผลคะแนนออกมาไม่ค่อยดีนัก

กล่าวโดยสรุปคือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 75 / 75 ซึ่งประสิทธิภาพของคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียนคือ E1 = 76 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยแบบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคือ E2 = 79 กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียนน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยแบบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เพราะหลังจากที่ผู้เรียนได้อ่าน ทำกิจกรรมระหว่างเรียน รวมทั้งทำแบบทดสอบระหว่างเรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในเรื่องต่างๆของเรื่องราวในแต่ละบทเรียนนั้นๆ ถึงแม้แบบทดสอบหลังเรียนที่มีจำนวน 50 ข้อ ที่ครอบคลุมเนื้อหาบทเรียนทั้งหมดก็ไม่เป็นปัญหาใดๆ สำหรับผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียน ด้วยเหตุที่กล่าวมาจึงทำให้ คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียน

2.3 **วิเคราะห์เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน**

งานวิจัยเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีความสำคัญของงานวิจัยคือ เพื่อให้ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เพราะหนังสือที่มีประสิทธิภาพนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย ช่วยเพิ่มพูนทักษะ ช่วยส่งเสริมความคิด และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาของหนังสือออกเป็น 3 หมวดหมู่ตามประเด็นการแบ่งสาขาของวัฒนธรรมตามที่ยูเนสโก้กำหนด คือ ด้านวัฒนธรรมสาขาศิลปะ ด้านวัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ และด้านวัฒนธรรมสาขามนุษย์ศาสตร์ ผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายหลังจากได้ศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ และกลุ่มเป้าหมายก็ให้ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

2.3.1 **ด้านวัฒนธรรมสาขาศิลปะ** ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ภาษา มีทั้งหมด 2 บท คือ บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง และบทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย

บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึง การใช้พยัญชนะ ผ ผึ้งในหลักภาษาไทยในเรื่องอักษรสามหมู่ คำลักษณนาม คำไวพจน์ คำพ้อง เป็นต้น และยังกล่าวถึงประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ได้จากผึ้ง อีกทั้งยังมีการอธิบายถึงการใช้น้ำผึ้งในวัฒนธรรมจีนในตอนท้ายด้วย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่ากลุ่มเป้าหมายชอบบทเรียนนี้ เพราะคำศัพท์ง่ายและยังได้รู้เรื่องหลักภาษาไทยใหม่ๆ ที่ตนยังไม่เคยเรียนมาก่อน และมีรูปอธิบายชัดเจน *“ผมชอบ*

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทนี้มากครับ คำศัพท์ง่ายดี และยังมีรูปบอกรายละเอียดด้วย เพราะผมไม่เคยรู้มาก่อนว่านมผึ้ง ไขผึ้งมันเป็นยังไง แล้วก็ได้รู้ว่าเราสามารถนำน้ำผึ้งไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง เพราะส่วนมากผมรู้จักแค่น้ำผึ้งอย่างเดียว" (กังหัน,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2564) นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายอีกหนึ่งคนก็ให้สัมภาษณ์ว่า *"บทนี้ทำให้รู้จักผึ้งขึ้นเยอะเลยค่ะ ได้รู้ว่ามีปลาชื่อปลาผึ้งด้วย แล้วก็ได้รู้ว่าผึ้งมีชื่อเรียกหลายชนิด แล้วก็เพิ่งรู้ว่าคนไทยก็เอาเหล็กในของผึ้งมารักษาโรคเหมือนกันกับที่จีนเลย"* (น่านฟ้า,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2564)

ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้เรื่องผึ้งมากขึ้นทั้งในด้านหลักภาษาไทย เช่น เรื่องอักษรสามหมู่ คำพ้อง คำไวพจน์ คำลักษณนาม เป็นต้น และในด้านวัฒนธรรมเรื่องการใช้ประโยชน์จากผึ้ง และได้เห็นความเหมือนในวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมจีนอีกด้วย

บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงเรื่อง การใช้คำว่า ผึ้ง และน้ำผึ้งในสำนวน ความเปรียบต่างๆ เช่น น้ำผึ้งพระจันทร์ น้ำผึ้งขม น้ำผึ้งหยดเดียว ขี้ผึ้งลนไฟ เป็นต้น และมีการนำสำนวนมาแต่งเป็นนิทานเพื่อให้เข้าใจเรื่องได้ง่าย ส่วนตอนท้ายของบทอ่านมีการกล่าวถึงน้ำผึ้งในสำนวนจีนเป็นการปิดท้าย

จากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้จักสำนวนไทยมากขึ้น ได้รู้จักฝึกคิดและตีความหมายของคำที่ไม่ตรงกับตัวอักษร และได้ฝึกทำกิจกรรมท้ายบทเกี่ยวกับสำนวนที่สนุกๆ เพื่อทดสอบความรู้ของตัวเองไปด้วย *"หนูรู้จักคำในภาษาไทยคำว่าน้ำผึ้งค่ะ แต่รู้ในความหมายที่ตรงกับภาษาจีนว่า* ***蜂蜜*** *แต่พอเอาคำว่าน้ำผึ้งมาใส่เป็นสำนวน ความหมายก็เปลี่ยนไปเลย ซึ่งจะเปลี่ยนเป็นแนวความรัก ความหวาน"* (สโรชา,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2564)

" บทเรียนนี้สนุกมากครับ ทำให้ผมคิดตามว่ามันจะแปลว่าอะไร เช่นคำว่า น้ำผึ้งขม ผมก็เดาว่ามันต้องเป็นความรักที่ไม่ดีแน่ๆ และพอได้อ่านมันก็หมายความแบบนั้นจริงๆ แต่สิ่งที่ผมไม่รู้ก็คือ ผึ้งหมายถึงผู้ชายได้ด้วย มันแปลกใหม่ดีสำหรับผมครับ" (ต้นไม้,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2564)

" ได้รับความรู้เพิ่มเติมในด้านสำนวนไทยที่ไม่เคยรู้มาก่อนเยอะมากๆ เพราะทางจีนก็มีสำนวนน้ำผึ้งเหมือนกัน แล้วกิจกรรมด้านหลังบทอ่านก็สนุกดีค่ะ เป็นรูปรถไฟ ทำให้ไม่เครียดดี และยังได้ฝึกภาษาไปในตัวด้วย" (ยิ่งยง,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 4 มกราคม 2564)

ผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ด้านสำนวนมากขึ้น และยังได้มีการฝึกการเรียนรู้การตีความหมายของภาษา อีกทั้งยังได้ประโยชน์ในด้านภาษาจากการทำกิจกรรมท้ายบทในรูปแบบต่างๆ อีกด้วย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

2.3.2 ด้านวัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาหาร ยา การประกอบอาชีพต่างๆ มีทั้งหมด 3 บท คือ บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย และบทที่ 5 น้ำกระสายยา

บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงพันธุ์ผึ้งและน้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งประเภทต่างๆ ที่พบในประเทศไทย คือ ผึ้งหลวง ผึ้งโพรง ผึ้งมิ้ม และผึ้งพันธุ์ และยังมีการอธิบายถึงวิธีสังเกตน้ำผึ้งแท้รวมถึงวิธีการเก็บรักษาน้ำผึ้งด้วย

จากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มเป้าหมายได้รู้จักชื่อเรียกของผึ้ง และได้เรียนรู้ถึงที่มาของน้ำผึ้งและได้รับความรู้เรื่องน้ำผึ้งแท้ และรู้จักน้ำผึ้งที่มีชื่อเสียงในประเทศของตนด้วย

" หนูรู้จักน้ำผึ้งไทยค่ะ เพราะมีชื่อเสียงและก็เคยกินด้วย แต่ไม่รู้ที่มาว่าน้ำผึ้งไทยที่กินนั้นมาจากผึ้งชนิดไหน แต่พอได้อ่านก็ได้รู้ว่า น้ำผึ้งไทยที่เคยกินมาจากผึ้งพันธุ์ค่ะ" (น้ำตาล, นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 มกราคม 2564)

" บทนี้เป็นบทอ่านที่ดีมากค่ะ เพราะสามารถเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เรื่องการสังเกตน้ำผึ้งแท้ เพราะที่นี่ (ประเทศจีน) มีน้ำผึ้งปลอมเยอะมาก พอเราได้อ่าน เราก็จะได้รู้ และนำไปใช้ทดสอบน้ำผึ้งที่ซื้อมาได้เลย ว่าเป็นของปลอมรึเปล่า" (สตางค์,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 มกราคม 2564)

ผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง และยังสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งบทเรียนนี้ยังทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความสนใจในน้ำผึ้งของประเทศไทยมากขึ้นด้วย

บทที่ 4 แกะรอยน้ำผึ้งในประเทศไทย เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงแหล่งผลิตน้ำผึ้งที่สำคัญในประเทศไทยซึ่งส่วนมากจะอยู่ทางภาคเหนือตอนบน และอธิบายถึงช่วงระยะเวลาการเก็บเกี่ยวน้ำผึ้งตามฤดูกาลต่างๆ รวมถึงแหล่งที่มาของน้ำผึ้งตามชนิดของพืชอีกด้วย

จากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มเป้าหมายได้รู้จักชื่อจังหวัด ชื่อดอกไม้ของประเทศไทย และได้รู้จักวิธีการเรียกชื่อน้ำผึ้งของไทย และได้รู้จักข้อดีและข้อเสียน้ำผึ้งแต่ละประเภทด้วย

" หนูรู้จักชื่อจังหวัดในประเทศไทยค่ะ เพราะเคยมาเที่ยวเชียงใหม่ แต่พอได้อ่านบทนี้ก็รู้ว่าประเทศไทยมีจังหวัดหลายจังหวัด และชื่อจังหวัดก็มีชื่อเรียกคล้ายๆกันด้วย และประเทศไทยก็มีหลายภาค เช่น ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก" (กิ่ง,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 มกราคม 2564)

" ได้รับความรู้เรื่องน้ำผึ้งของไทยได้ดีมากๆค่ะ ได้รู้ชื่อดอกไม้แปลกๆ เช่น ดอกสาบเสือและรู้ว่าน้ำผึ้งแต่ละชนิดที่ได้จากดอกไม้ที่ต่างกัน จะมีรสชาติเป็นอย่างไร แล้วหนูเป็นคน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ชอบกินหวาน ไม่ชอบเปรี้ยว ไม่ชอบขม ถ้ามีโอกาสได้ซื้อน้ำผึ้งของไทย ก็อยากซื้อน้ำผึ้งดอกลำไยมาลองกินค่ะเพราะหวาน แต่ไม่เอาน้ำผึ้งสาบเสือเพราะมีรสขม" (อาโป,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 มกราคม 2564)

" บทนี้ให้ความรู้เรื่องน้ำผึ้งแต่ละจังหวัดของประเทศไทยครับ มีรูปภาพแผนที่ให้ดูด้วย แต่จะงงเพราะเป็นจังหวัดที่ไม่เคยได้รู้จักมาก่อน โชคดีที่มีกิจกรรมประกอบบทเรียนมาช่วยให้จำได้มากขึ้น" (มะลิ,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 มกราคม 2564)

ผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้ชื่อจังหวัด ชื่อดอกไม้ต่างๆ ของประเทศไทย และยังสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ รวมถึงเป็นการสร้างความสนใจให้ชาวจีนสนใจน้ำผึ้งในประเทศไทยมากขึ้นด้วย

บทที่ 5 น้ำกระสายยา เนื้อหาในบทอ่านนี้กล่าวถึง การแพทย์แผนไทยที่มีการนำเอาน้ำผึ้งมาใช้เป็นส่วนผสมของการปรุงยา และยังมีการยกตัวอย่างวิธีปรุงยาโดยการใช้น้ำผึ้งเพื่อการรักษาโรคต่างๆด้วย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายพบว่ากลุ่มเป้าหมายชอบบทเรียนนี้ เพราะมีบทอ่านที่สั้น และเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆเกี่ยวกับโรคต่างๆ ที่ตนไม่เคยได้รู้มาก่อน และรู้วิธีการปรุงยาของการแพทย์แผนไทยอีกด้วย "บทนี้เป็นบทที่น่าสนใจมากค่ะ ได้รู้จักชื่อโรคและอาการต่างๆ เช่น การสะอึก หอบ ตับแข็ง ท้องผูก และก็รู้ว่าน้ำผึ้งสามารถรักษาโรคพวกนี้ได้ด้วย เพราะหนูเคยเอาน้ำผึ้งมาใช้กินแก้ไอแค่นั้น " (มะลิ,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มกราคม 2564)นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายอีกหนึ่งคนก็ให้สัมภาษณ์ว่า "หนูเพิ่งรู้ว่าคนไทยก็ใช้ยาเม็ดที่ทำจากน้ำผึ้งเหมือนกับที่จีน (ยาลูกกลอน) แล้วสูตรปรุงยาของไทยก็น่าสนใจมากๆค่ะ เพราะที่จีนส่วนมากจะเอาน้ำผึ้งมาผัด แต่ของไทยดูเหมือนจะง่ายกว่า เพราะแค่เอามาผสมน้ำอุ่นก็ดื่มได้แล้ว" (น่านฟ้า,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มกราคม 2564) และผู้เรียนอีกท่านหนึ่งก็พูดเสริมว่า "ผมชอบบทนี้ที่สุด เพราะบทอ่านสั้น แต่อ่านแล้วเข้าใจดี ได้รู้ข้อควรระวังในการใช้น้ำผึ้งด้วยว่าเด็กทารกไม่ควรกินน้ำผึ้ง " (บอล,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มกราคม 2564)

ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้เรื่องผึ้งในการแพทย์แผนไทยมากขึ้น และได้เห็นความเหมือนและความแตกต่างเกี่ยวกับวัฒนธรรมการใช้น้ำผึ้งในการแพทย์ของไทยและของจีนอีกด้วย

บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น เนื้อหาบทอ่านนี้กล่าวถึงน้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น นั่นก็คือ ประเพณีการทำขวัญผึ้ง ซึ่งเป็นพิธีที่เก่าแก่ที่มาความเป็นมาตั้งแต่ในสมัยอยุธยา

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ในบทอ่านนั้นได้อธิบายถึงความเป็นมา ขั้นตอนของพิธี ของที่ใช้ในการเซ่นไหว้ รวมถึงในตอนท้ายมีการกล่าวถึงขนมมงคลของจีนที่ใช้น้ำผึ้งเป็นส่วนประกอบในการทำอีกด้วย

กลุ่มเป้าหมายได้แสดงความคิดเห็นว่าบทอ่านนี้เนื้อหาค่อนข้างยาว เริ่มมีคำศัพท์ที่ยากขึ้น และเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทย จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจ

" บทนี้เนื้อหายาว มีคำศัพท์ยากขึ้นแต่ก็มีคำอธิบายคำศัพท์มาช่วย ทำให้อ่านได้รู้เรื่อง และรู้แปลกใจมากที่คนไทยมีประเพณีแบบนี้ด้วย เป็นประเพณีที่ขอบคุณผึ้งที่มาให้น้ำผึ้งเรา และในประเพณีก็ท่าทางสนุกดี มีการดื่มเหล้าด้วย ผมสนใจอยากไปร่วมประเพณีนี้มาก" (อาโป, นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มกราคม 2564)

" บทนี้อ่านสนุกดีค่ะ ได้รู้จักพิธีแปลกๆของไทย ได้รู้ว่าคนไทยมีความเชื่อเรื่องมีเทวดาและนางไม้อยู่ในต้นไม้ และก็ต้องเอาของหลายอย่างมาไหว้เทวดา ซึ่งของที่จะนำมาไหว้ก็มีเยอะมาก และเตรียมกันเป็นวันๆ เลย" (สโรชา,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มกราคม 2564)

" หนูไม่เคยรู้ว่าไทยมีประเพณีแบบนี้มาก่อน รู้จักแค่วันลอยกระทง กับวันที่เล่นสาดน้ำ (วันสงกรานต์) พอได้มาอ่านก็ได้รู้ประเพณีใหม่ๆ และรู้ถึงความเชื่อของคนไทย และก็ได้รู้ชื่ออาหารและขนมของไทยเพิ่มด้วยนะ เช่น ขนมต้มขาว ซึ่งน่ากินมากๆ" (สตางค์,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มกราคม 2564)

สรุปว่าในบทเรียนนี้มีบทอ่านค่อนข้างยาว มีคำศัพท์ที่ยากขึ้น เนื้อความของบทอ่านเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่นความเชื่อของคนไทย จึงทำให้กลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ด้านประเพณีและความเชื่อต่างๆ ของไทยเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ซึ่งเนื้อหาในบทนี้ได้กล่าวถึงประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งของไทย ซึ่งเป็นประเพณีที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธ โดยจะมีการกล่าวถึงความเป็นมาของประเพณีนี้ สิ่งของที่ใช้ในประเพณี สถานที่จัดงาน และมีบทอ่านเสริมเรื่องประเพณีของจีนที่ใช้น้ำผึ้งด้วยเช่นกัน นั่นก็คือ ประเพณีเสี่ยวเหนียน

จากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มเป้าหมายได้เรียนรู้จักประเพณีที่เกี่ยวกับน้ำผึ้งของไทย ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับของจีน ตรงที่มีการใช้น้ำผึ้งเป็นเครื่องมือในการประกอบพิธีกรรม

" บทอ่านนี้ทำให้ได้รับความรู้ด้านประเพณีของไทยที่แปลกใหม่มากครับ ผมไม่เคยรู้จักมาก่อน ซึ่งที่จีนก็มีเหมือนกัน ตรงที่ใช้น้ำผึ้งประกอบพิธี เพราะน้ำผึ้งเป็นสิ่งที่หวาน จะทำให้เกิดสิ่งดีๆเข้ามาในชีวิต" (ต้นไม้,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 มกราคม 2564)

นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายอีกหนึ่งคนก็ให้สัมภาษณ์ว่าเรื่องคำศัพท์ในบทอ่านว่า "บทอ่านนี้คำศัพท์ค่อนข้างยากค่ะ เพราะเป็นเรื่องศาสนาพุทธที่เป็นเรื่องไกลตัว ต้องใช้เวลาอ่านช้าๆ ค่อยๆ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

จำคำศัพท์ถึงจะอ่านรู้เรื่อง แต่รวมๆแล้วก็ดีค่ะ ได้รู้ถึงประเพณีใหม่ๆในเมืองไทย และได้รู้ชื่อจังหวัดของไทยเพิ่มเติมมาอีกด้วย" (มีนา,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 มกราคม 2564)

กล่าวโดยสรุปคือบทเรียนนี้ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักประเพณีไทย และชื่อจังหวัดของไทยมากขึ้น และยังทำให้ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างประเพณีไทยและประเพณีจีนในเรื่องของการใช้น้ำผึ้งได้

บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน เนื้อหาในบทนี้ได้กล่าวถึงเรื่องตำนานรักของพระนางสร้อยดอกหมากซึ่งเป็นชาวจีนและเจ้าชายสายน้ำผึ้งที่เป็นชาวไทย ซึ่งตำนานดังกล่าวได้เป็นที่มาของชื่อวัดพนัญเชิงในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบันด้วย

กลุ่มเป้าหมายได้รู้จักจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของประเทศไทย และได้รู้ตำนานความรักระหว่างชาวไทยและชาวจีน " ผมเคยได้ยินชื่อจังหวัดอยุธยามาก่อน แต่ไม่รู้ว่าอยู่ตรงไหน พอได้อ่านบทเรียนนี้ก็รู้ว่าจังหวัดนี้เป็นจังหวัดเก่าแก่ของไทยที่มีตำนานเรื่องเล่า และตำนานนี้ก็เป็นตำนานของคนจีนและคนไทยด้วย ถึงแม้ตอนจบมันจะเศร้าไปหน่อยแต่ก็ไม่เป็นไร ถ้ามีโอกาสผมจะมาเที่ยวจังหวัดอยุธยาครับ และจะไปที่วัดนั้นด้วย (วัดพนัญเชิง) ผมอยากเห็นศาลเจ้าแม่สร้อยดอกหมากครับ" (บอล,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 มกราคม 2564)

" บทเรียนนี้มีบทอ่านที่สนุกกว่าบทอื่นๆค่ะ เพราะมีการเรียบเรียงเรื่องเป็นแบบการเล่าเรื่อง ทำให้ชวนติดตาม และยังมีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ที่หนูไม่เคยรู้มาก่อน นับว่าเป็นอะไรที่แปลกใหม่มากค่ะ" (มีนา,นามสมมุติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 21 มกราคม 2564)

สรุปได้ว่าบทเรียนนี้ ให้ประโยชน์เรื่องคำศัพท์ใหม่ๆ เช่น คำราชาศัพท์ และยังให้ความรู้เรื่องจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในประเทศไทย ความรู้เรื่องเกี่ยวกับน้ำผึ้งในตำนานความรัก อีกทั้งบทเรียนนี้ยังทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความสนใจที่จะมาท่องเที่ยวในประเทศไทยด้วย

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน ก่อเกิดให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านต่างๆ โดยสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ตาราง 15 ตารางแสดงประโยชน์ที่ได้รับจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน

ชื่อบทเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติม	ประโยชน์ที่ได้รับ
บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง	1.ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ เช่น ปลาผึ้ง 2.ได้ความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาไทย เช่น คำไวพจน์ของผึ้ง คำลักษณนามที่เกี่ยวกับผึ้ง เป็นต้น 3.ได้รู้ถึงประโยชน์ที่ได้จากผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผึ้ง เช่น นมผึ้ง ไขผึ้ง 4.ได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทย เช่น การนำเอาเหล็กในผึ้งมารักษาโรค
บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย	1.ได้เรียนรู้สำนวนไทย เช่น น้ำผึ้งเดือนห้า น้ำผึ้งหยดเดียว 2.ได้รู้จักความเปรียบที่เกี่ยวกับผึ้ง เช่น ผึ้ง หมายถึง ผู้ชาย 3.ได้รู้จักฝึกคิดและตีความหมายของคำที่ไม่ตรงตามตัวอักษร เช่น น้ำผึ้งขม หมายถึง ความรักที่ไม่หวานชื่น
บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง	1.ได้รู้จักสายพันธุ์ของผึ้งที่พบในประเทศไทย คือ ผึ้งหลวง ผึ้งโพรง ผึ้งมิ้ม และผึ้งพันธุ์ 2.สามารถแยกแยะชนิดของน้ำผึ้งได้ว่าน้ำผึ้งนั้นมาจากผึ้งสายพันธุ์ใด 3.ได้รู้จักวิธีสังเกตน้ำผึ้งปลอม
บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย	1.ได้รู้จักชื่อจังหวัดของประเทศไทย เช่น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย 2.ทราบว่าประเทศไทยมีหลายภาค เช่น ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก 3.ได้รู้จักชื่อดอกไม้ของเมืองไทย เช่น ดอกสาบเสือ 4.ได้เรียนรู้ความแตกต่างของรสชาติของน้ำผึ้งว่ามาจากเกสรดอกไม้ชนิดใด เช่น น้ำผึ้งที่ได้จากดอกลำไยจะมีรสหวาน

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ตาราง 15 (ต่อ)

ชื่อบทเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติม	ประโยชน์ที่ได้รับ
บทที่ 5 น้ำกระสายยา	1.ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับโรค เช่น สะอึก หอบ ตับแข็ง ท้องผูก เป็นต้น 2.ได้รู้ถึงประสิทธิภาพของน้ำผึ้งในการนำมารักษาโรค 3.ได้รู้ถึงข้อห้ามในการใช้น้ำผึ้ง เช่น เด็กทารกไม่ควรกินน้ำผึ้ง 4.ได้เรียนรู้ความเหมือนของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมจีนในเรื่องการนำน้ำผึ้งมาเป็นส่วนผสมในการทำยาลูกกลอน
บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน	1.ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ เช่น ทำขวัญ เครื่องเซ่น นางไม้ เป็นต้น 2.ได้รู้จักประเพณีการทำขวัญผึ้ง 3.ได้เรียนรู้ถึงรายละเอียดของประเพณีทำขวัญผึ้ง เช่น จุดประสงค์ของประเพณี การจัดเตรียมเครื่องเซ่น การละเล่นในประเพณี 4.ได้รู้จักความเชื่อของคนไทยในเรื่องรุกขเทวดา 5.ได้รู้จักขนมไทย เช่น ขนมต้มขาว ขนมต้มแดง เป็นต้น
บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	1.ได้เรียนรู้คำศัพท์ทางพระพุทธศาสนา เช่น บำเพ็ญทุกรกิริยา อาพาธ เป็นต้น 2.ได้รู้จักประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง 3.ได้รู้จักชื่อจังหวัดของประเทศไทย เช่น จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นต้น 4.ได้เรียนรู้ความเหมือนของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมจีนในเรื่องการนำน้ำผึ้งมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในประเพณี

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ตาราง 15 (ต่อ)

ชื่อบทเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติม	ประโยชน์ที่ได้รับ
บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน	1.ได้เรียนรู้คำราชาศัพท์ เช่น ทอดพระเนตร พระราชหฤทัย เป็นต้น 2.ได้รู้จักจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3.ได้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ วัดพนัญเชิง 4. ได้รู้จักตำนานรักระหว่างพระเจ้าสายน้ำผึ้งและพระนางสร้อยดอกหมากซึ่งตำนานดังกล่าวเป็นตำนานที่มีความเกี่ยวข้องกับประเทศไทยและประเทศจีน

สรุปได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนไม่เพียงแต่จะเป็นหนังสือที่เอาไว้ฝึกทักษะการอ่านแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังเป็นหนังสือที่ให้ความรู้ในด้านภาษาและด้านวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวจีนอีกด้วย

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ปริญญานิพนธ์เรื่อง “การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน” มีจุดประสงค์คือ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ซึ่งผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ชุดนี้โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 = 75/75 เพื่อวัดผลของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มดังกล่าว ผู้วิจัยจะขอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่กล่าวถึงเรื่องภาษาและวัฒนธรรมกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเรื่อง “น้ำผึ้ง” และเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้ว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำเครื่องมือสำหรับใช้เพื่อทดลอง โดยสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง”สำหรับผู้เรียนชาวจีน และเมื่อนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนมาทดลองตามกระบวนการในการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียน และนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองนั้นมาวิเคราะห์ ได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน จำนวน 8 บท ดังนี้

บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง เนื้อหากล่าวถึง การใช้ตัวอักษร ผ ในหลักภาษาไทย และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ได้จากผึ้ง เช่น ไขผึ้ง เหล็กในผึ้ง น้ำผึ้ง เป็นต้น

บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย เนื้อหากล่าวถึง การใช้คำว่าผึ้ง และคำว่าน้ำผึ้งในความเปรียบและสำนวนไทย

บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้งเนื้อหากล่าวถึงพันธุ์ผึ้งชนิดต่างๆ และชนิดของน้ำผึ้งในประเทศไทย วิธีการสังเกตน้ำผึ้งแท้ และวิธีการเก็บรักษาน้ำผึ้ง

บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทยเนื้อหากล่าวถึงแหล่งผลิตน้ำผึ้งที่สำคัญตามจังหวัดต่างๆในประเทศไทย รวมถึงฤดูกาลในการเก็บน้ำผึ้งอีกด้วย

บทที่ 5 น้ำกระสายยา เนื้อหากล่าวถึงการใช้น้ำผึ้งในการแพทย์แผนไทย ตัวอย่างสูตรยารักษาโรคที่ใช้น้ำผึ้งเป็นส่วนประกอบ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน เนื้อหากล่าวถึงประวัติความเป็นมา ตลอดจนรายละเอียดของประเพณีการทำขวัญผึ้ง ของชาวบ้านตำบลคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย

บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง เนื้อหากล่าวถึง ประวัติและความเป็นมาและรายละเอียดของประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งที่นิยมจัดทำขึ้นกันที่จังหวัดในภาคกลางของประเทศไทย

บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน เนื้อหากล่าวถึง ตำนานรักที่เป็นโศกนาฏกรรมระหว่างเจ้าชายสายน้ำผึ้งและพระนางสร้อยดอกหมากที่เป็นที่มาของการตั้งชื่อ วัดพนัญเชิง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบระหว่างเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 80 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 50 ข้อ จากนั้นก็ได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องในด้านต่างๆ เช่น ด้านภาษา ด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา แล้วจึงนำข้อพกพร่องที่ได้รับการแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง เช่น แก้ไขเนื้อหาบทอ่านให้รัดกุมขึ้น แก้ไขภาษาให้ถูกต้อง แก้ไขประเภทข้อสอบในแบบทดสอบให้ถูกต้อง แก้ไขการอ้างอิงให้ทันสมัย เป็นต้น เมื่อแก้ไขข้อมูลแล้วจึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจความถูกต้อง แล้วจึงนำไปทดลองกับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยจำนวน 3 คนเพื่อปรับปรุงให้เครื่องมือมีคุณภาพมากขึ้น

การทดลองครั้งที่ 1 ผู้ทดลองเป็นนักศึกษาชาวจีนจากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ที่มาแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 3 คน ผลการทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างเรียนของผู้ทดลองคือ ร้อยละ 83 และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน คือ ร้อยละ 82 จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ผู้ทดลองพบว่า ผู้ทดลองมีความรู้ด้านภาษาไทยอยู่ในระดับดี เพราะมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาไทยมาตั้งแต่อยู่ประเทศจีน อีกทั้งผู้ทดลองสนใจภาษาและวัฒนธรรมไทย และต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านของตนเอง ผู้ทดลองจึงยินดีให้ความร่วมมือในการทดลอง จากการสังเกตระหว่างทดลองพบว่า ผู้ทดลองตั้งใจอ่านบทเรียนจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมมาก อีกทั้งมีการเปิดอ่านคำศัพท์ คำแปล มีการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้วิจัย จึงทำให้ผู้ทดลองได้คะแนนอยู่ในระดับที่ดี

ต่อมาผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนชาวจีน จากมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี (Guangxi University For Nationalities) ที่ศึกษาเอกภาษาไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 จำนวน 12 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

2. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพ 76/79 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 โดยประสิทธิภาพแบบทดสอบ

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ระหว่างเรียน หรือ E1 ทั้ง 8 บทเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอยู่ระหว่าง 75-79 ซึ่งมีประสิทธิภาพตัวแรก หรือ E1 เป็น 76 และประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตัวหลัง หรือ E2 เป็น 79 ในการทดลองพบว่ากลุ่มเป้าหมายได้คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนมากกว่าแบบทดสอบระหว่างเรียน ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนมีการพัฒนาการทางทักษะการอ่านได้ดีขึ้น ซึ่งหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน มีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 = 76/79 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ E1/E2 = 75/75 หมายถึง หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้มีคุณภาพช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้น

นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมเพิ่มอีก 3 ด้าน ได้แก่ วัฒนธรรมด้านภาษา วัฒนธรรมด้านอาหาร ยา การประกอบอาชีพ วัฒนธรรมด้านประเพณีและประวัติศาสตร์

วัฒนธรรมด้านภาษา มีเนื้อหาทั้งหมด 2 บท ได้แก่ บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย กลุ่มเป้าหมายทำคะแนนระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 80 คะแนน หมายถึงคะแนนอยู่ในระดับดีมาก เนื้อหาของบทอ่านดังกล่าวทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ทางด้านภาษาไม่ว่าจะเป็น หลักภาษาไทยในเรื่องต่างๆ เช่น อักษรสามหมู่ คำลักษณนาม คำไวพจน์ คำพ้องรูป คำพ้องเสียง เป็นต้น รวมทั้งได้ความรู้ในด้านสำนวน คำเปรียบในภาษาไทย นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการเปรียบเทียบสำนวนเกี่ยวกับน้ำผึ้งในภาษาของตนกับสำนวนไทยอีกด้วย

วัฒนธรรมด้านอาหาร ยา การประกอบอาชีพ มีเนื้อหาทั้งหมด 3 บท ได้แก่ บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย บทที่ 5 น้ำกระสายยา กลุ่มเป้าหมายทำคะแนนระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 70 คะแนน หมายถึงคะแนนอยู่ในระดับดี ซึ่งเนื้อหาในบทดังกล่าว ทำให้ผู้อ่านมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ ประเภทของพันธุ์ผึ้งและน้ำผึ้งว่าผึ้งแต่ละชนิดจะให้น้ำหวานที่แตกต่างกันอย่างไร รวมทั้งแหล่งผลิตน้ำผึ้งที่สำคัญของประเทศไทยว่าอยู่จังหวัดใด และเวลาเก็บรังผึ้งที่เหมาะสมควรเก็บเมื่อไหร่ และยังมีความรู้เรื่องการใช้น้ำผึ้งในการกระสายยาซึ่งเป็นศาสตร์ที่สำคัญอีกแขนงหนึ่งในวงการแพทย์แผนไทย

วัฒนธรรมด้านประเพณี มีเนื้อหาทั้งหมด 2 บท ได้แก่ บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีพื้นบ้าน บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง และบทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน กลุ่มเป้าหมายทำคะแนนระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 80 คะแนน หมายถึงคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเนื้อหาของบทดังกล่าวทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความเข้าใจด้านประเพณีและตำนาน ไม่ว่าจะเป็นประเพณีการทำขวัญผึ้งซึ่งเป็นประเพณีที่มีจุดประสงค์เพื่อการตอบแทนคุณของสัตว์ที่ช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ด้วยดี และยังมีประเพณีตักบาตรน้ำผึ้งซึ่งเป็นประเพณีทางศาสนาที่มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล อีกทั้งกลุ่มเป้าหมายยังจะได้รับความรู้เกี่ยวกับตำนานของประวัติศาสตร์ระหว่างไทยจีน นั่นคือตำนานของเจ้าชายสายน้ำผึ้งและพระนางสร้อยดอกหมาก

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายทั้ง 12 คนพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนนั้นมีประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายในเรื่องการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้ฝึกทำกิจกรรมต่างๆในหนังสืออ่านเพิ่มเติม และยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณสมบัติและประโยชน์ที่ได้จากน้ำผึ้ง และได้เห็นความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยและจีนที่เกี่ยวกับน้ำผึ้ง และนำความรู้ความเข้าใจจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หมายความว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนและยังช่วยเพิ่มความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมให้ผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายของงานวิจัยได้

การอภิปรายผล

1. ผลของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76/79 เป็นไปตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ 75/75 และกลุ่มเป้าหมายมีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบระหว่างเรียน ซึ่งหมายความว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับความสำคัญของการวิจัย คือเพื่อให้ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบและสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามรูปแบบวิธีการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอย่างเป็นลำดับ โดยผู้วิจัยเริ่มจากขั้นตอนการศึกษาข้อมูลที่จะนำมาสร้างหนังสือ เขียนรายละเอียดเป็นโครงเรื่อง ทำบทสคริปต์ทำดัมมี่ และจัดทำเล่มโดยมีการวางตัวอักษร รูปภาพ มีการจัดวางหน้าและขนาดรูปเล่มในขณะที่พอเหมาะ และในส่วนของเนื้อหาบทอ่านของหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งหมวดหมู่เนื้อหาตามสาขาของวัฒนธรรมประเภทต่างๆ ตามที่ยูเนสโก้กำหนดไว้คือวัฒนธรรมสาขาศิลป วัฒนธรรมสาขาคหกรรมศิลป์ และวัฒนธรรมสาขามนุษย์ศาสตร์ รวมถึงในส่วนของกิจกรรมและแบบทดสอบต่างๆ ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น ผู้วิจัยก็ได้สร้างกิจกรรมประกอบบทเรียนหลากหลายรูปแบบเพื่อเอาไว้ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติอย่างสนุกสนานและไม่น่าเบื่อ ทั้งนี้ในด้านของแบบทดสอบ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

วัดผลสัมฤทธิ์ผู้วิจัยก็ได้สร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมายในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมในด้านพุทธิพิสัย (Bloom et al 1956) หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่องนี้มีจุดเด่นคือ ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านและยังสามารถใช้ศึกษาเรื่องภาษาและวัฒนธรรมได้ไปพร้อมเพียงกัน ส่งผลให้ผู้ที่ศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมดังนี้มีความรู้ความสามารถในการอ่านที่เพิ่มขึ้นและยังได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรมควบคู่ไปด้วยกัน

2. การสอนการอ่านภาษาไทยให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ต้องเน้นในเรื่องทักษะเพราะถ้าผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่กว้างขวางก็จะสามารถขยายประสบการณ์ความรู้ด้านใหม่ๆ เพิ่มขึ้นได้อีก เพราะการอ่านจัดเป็นทักษะที่สำคัญในการยกระดับสติปัญญา พัฒนาความคิด ช่วยให้มีความก้าวหน้าในชีวิตหลายด้าน ทั้งนี้ การสอนการอ่านให้กับผู้เรียนชาวจีนนั้น ต้องสอนให้ผู้เรียนมีความเข้าใจครอบคลุมในทุกๆ ด้าน เช่น ด้านภาษา ด้านประวัติศาสตร์ ด้านประเพณี ด้านวัฒนธรรม เป็นต้น โดยเฉพาะเนื้อหาในด้านวัฒนธรรมล้วนมีประโยชน์กับผู้เรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทย ดังนั้น การเรียนภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นต้องเรียนวัฒนธรรมควบคู่ไปด้วย เพราะเมื่อผู้เรียนชาวจีนได้เรียนภาษาควบคู่ไปกับวัฒนธรรมก็จะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการสื่อสารมากขึ้น สามารถยอมรับสิ่งที่แปลกไปจากตน (พนิดา สุนทรวิภาค,2544, น.161) และการนำเรื่องที่ผู้เรียนคุ้นเคยมาสร้างเป็นสื่อการสอน ก็จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจซึ่งจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนได้

3. น้ำผึ้งเป็นสิ่งที่ผูกพันกับวิถีชีวิตคนไทยมาตั้งแต่อดีต ทั้งในทางวรรณคดี ทางประวัติในพระพุทธศาสนา อีกทั้งคนไทยยังบริโภคน้ำผึ้งเป็นยาบำรุงกำลังและใช้เพื่อรักษาโรค ใช้น้ำผึ้งในประเพณีต่างๆ น้ำผึ้งจึงเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคนไทย รวมทั้งในภาษาและวัฒนธรรมจีน น้ำผึ้งก็ได้เข้าไปมีบทบาทด้วยเช่นกัน ดังนั้น การนำเรื่องราวเกี่ยวกับน้ำผึ้งมาใช้เป็นเนื้อหาในการสร้างเครื่องมือวิจัย จะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวจีนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะผู้เรียนจะได้เข้าใจด้านภาษาและด้านวัฒนธรรมที่ตนเองมีความคุ้นเคยไปพร้อมๆกัน และยังสามารถนำเนื้อหาที่ได้อ่านไปเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างในวัฒนธรรมของตนได้อีกด้วย

4. ผู้เรียนที่ศึกษาภาษาในบริบทที่ต่างวัฒนธรรมที่นั้น ย่อมได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ผู้ที่เข้ามาศึกษาภาษาในบริบทสังคมที่ใช้ภาษานั้นๆ ย่อมมีพัฒนาการด้านภาษาที่ดีกว่า เพราะผู้ที่ทำการสื่อสารกับบุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรมกัน ก็

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

จะมีโอกาสได้เรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและได้รับรู้ถึงวัฒนธรรมของผู้ที่เราสื่อสารด้วย จึงทำให้การเรียนภาษาเกิดประสิทธิผลที่ดีกว่าผู้ที่เรียนภาษาอยู่ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ดังจะเห็นได้จากกลุ่มทดลองที่เรียนภาษาไทยอยู่ที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวในประเทศไทยนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่ากลุ่มเป้าหมายที่เรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีที่ประเทศจีน กล่าวคือ กลุ่มทดลองที่เรียนภาษาไทยอยู่ในประเทศไทย ได้คะแนนเฉลี่ย 83/82 ซึ่งมากกว่ากลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาภาษาไทยในประเทศจีนที่ได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 76/79

สรุปว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนนั้นเป็นหนังสือที่มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะทางการอ่าน และยังเสริมสร้างความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมไทยไปในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ครูผู้สอนภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติยังสามารถนำแนวทางการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนไปสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในด้านอื่นๆได้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้จึงมีประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอน

ข้อเสนอแนะ

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนสามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมการเรียนภาษาและวัฒนธรรมอื่นๆได้

2. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนเพื่อประกอบการสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องได้ เช่น วิชาที่เกี่ยวกับหลักภาษาไทย วิชาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยด้านอื่นๆ เป็นต้น

3. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีนสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียนเสริมวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อฝึกทักษะการพูดและการเขียนสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศได้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2526). *โครงการห้องสมุดระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2543). *สำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ.

กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2533). *พจนานุกรมสุภาษิต คำพังเพย สำนวนโวหาร*. กรุงเทพฯ: อักษรวัฒนา.

กองบรรณาธิการเกษตรกรรมธรรมชาติ. (2547, ธันวาคม). ผลพวงจากรวงผึ้ง. *เกษตรกรรมธรรมชาติ,* 8(9), 39-41.

กองบรรณาธิการหมอชาวบ้าน. (2546, มิถุนายน). น้ำผึ้ง ความหวานที่มากคุณค่า. *หมอชาวบ้าน,* 25(290), 17-24.

กิตติยา กิตติมงคล. (2551). *การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย เรื่อง ประเพณีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนานาชาติฮาร์โรว์ กรุงเทพมหานคร*. (ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,กรุงเทพฯ.

แก้วขวัญ วัชโรทัย. (2542). *โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ม.ป.ท.

คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2551). *วัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2555). *พระบรมราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 4 บทละครเรื่องรามเกียรติ์*. นนทบุรี: ต้นฉบับ.

จำนงค์ ทองประเสริฐ. (2547). *วัฒนธรรมไทย-ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จิงหง ซูว. (2558). การเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านละครโทรทัศน์ไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษานักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง. ใน *เอกสารการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 6 "ก้าวสู่ระดับวิจัยโลก"* (น. 25). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

จินตนา ใบกาซูยี. (2542). *การเขียนสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

_____. (2542). *เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

จุฬาพิช มณีวงค์. (2550, พฤษภาคม - มิถุนายน,). โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา. *วารสารวิทยาศาสตร์,* 61(3), 20.

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เจียง ยู. (2560). *หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง "มารยาททางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวไทย" สำหรับนักศึกษาชาวจีน* (ปริญญานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

เจริญ ตันมหาพราน. (2538). *ประเพณีท้องถิ่น.* กรุงเทพฯ: แสงแดด.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

_____ . การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 5-20.

ชัยวัฒน์ สีแก้ว. (2537). *ไขถ้อยคำไทย "การสร้างคำในภาษาไทย"*. กรุงเทพฯ: รุ่งแสงการพิมพ์.

ชาง ซอง แช. (2544). ความสำเร็จในการสอนภาษาไทยในเกาหลีและทิศทางการพัฒนาความเป็นเลิศในการสอนภาษาสำหรับชาวต่างประเทศในประเทศไทย. *ใน การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา.* (น.155). กรุงเทพฯ: กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

ชุติมา สัจจานันท์. (2529). *บรรณานุกรมการอ่าน.* กรุงเทพฯ: สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.

ซาจิโกะ ซาไก. (2542). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่นที่เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4,5, และ 6 โดยใช้วัฒนธรรมเป็นสื่อการสอน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ณรงค์ ทองปาน. (2526). *การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก.* กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2538). *เทคนิคและตัวอย่างการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม.* กรุงเทพฯ: มิติใหม่.

ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. (2542). *รู้ที่มา อาหารอร่อย.* กรุงเทพฯ: แสงแดด.

ธรรมนิตย์ ชำนาญ. (2552). *คัมภีร์ยาสมุนไพรตำรับหมอพร กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์.* กรุงเทพฯ: ไทยควิลิตี้บุ๊คส์.

ธีระชัย ปูรณโชติ. (2532). *การสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธวัชชัย ปทุมล่องทอง. (2542). *เกร็ดน่ารู้ประเทศไทย 76 จังหวัด.* กรุงเทพฯ: น้ำฝน.

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

นวลฉวี ไตรยะวงศ์. (2547). *การพัฒนาสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง เรื่องท้องถิ่นโคราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต).* มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2552). *การสอนทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ.* กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี้ (ประเทศไทย) จำกัด.

นารีรัตน์ อยู่กิจติชัย. (2520). *การวิเคราะห์หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมวดวิชาสังคมศึกษาชั้นประถมตอนปลาย* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

บรรเทิง พาพิจิตร. (2549). *ประเพณี วัฒนธรรมไทย และคติความเชื่อ.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

บุญยงค์ เกศเทศ. (2547). *วิถีคิด วิธีเขียน.* กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.

บุเรศรบำรุงการ, หลวง. (2524). *น้ำผึ้งและประโยชน์ของแมลงผึ้งกับชีวิตและงานของแมลงผึ้ง.* กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.

ปัญญานันทภิกขุ. (2536). *พุทธประวัติ.* กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.

ปรมานุชิตชิโนรส,สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมสมเด็จพระ. (2533). *วรรณคดีมหาเวสสันดรชาดก : ฉบับเทศน์มหาชาติ 13 กัณฑ์.* กรุงเทพฯ: โครงการมูลนิธิหอไตร.

ประกอบ มีโคตรกอง. (2551). *วัฒนธรรมไทย.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

ประจักษ์ ประภาพิทยากร. (2539). *ภาษากับวัฒนธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ประจักษ์ สายแสง. (2530). *วัฒนธรรมพื้นบ้าน:คติความเชื่อ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2529). *สำนวนไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุทธิสารการพิมพ์.

ประเสริฐ พรหมมณี. (2531). *ตำราเภสัชกรรมไทยแผนโบราณ.* กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พงไพร. (2553). *เที่ยวกรุงเก่า เล่าเรื่องวัด.* กรุงเทพฯ: ปราชญ์.

พนิดา สุนทรวิภาต. (2533). *การศึกษาความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและความเข้าใจในวัฒนธรรม* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

พรทิพย์ ไวแสง. (2535). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในคำทำนายของใบเซียมซี.* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ:

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

พระราชธรรมนิเทศ (พยอม กัลยาโณ). (2552). *ธรรมะกับชีวิตประจำวัน.* กรุงเทพฯ: ธรรมสภา สถาบันบันลือธรรม.

พวงผกา คุโรวาท. (2539). *ศิลปะและวัฒนธรรมไทย.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

พิชิต ฤทธิจรูญ. (2559). *เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิรพัฒน์ แก้วเสน. (2550). *มหัศจรรย์พยัญชนะไทย.* กรุงเทพฯ: ธนชัชการพิมพ์.

พิสณุ ฟองศรี. (2552). *การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย.* กรุงเทพฯ: บริษัทด่านสุทธา การพิมพ์จำกัด.

ไพบูลย์ ช่างเรียน. (2532). *วัฒนธรรมการบริหาร.* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์. *แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์.* (2495). *แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์.* ม.ป.พ.

ยศวดี สุทธหลวง. (2556). *ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ* (ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.

เย็นจิตร เตชะดำรงศิลป์. (2551). *คู่มือการใช้สมุนไพรไทย-จีน.* กรุงเทพฯ: องค์การทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมป์.

เยาวลักษณ์ เกษประทุม. (2555). *การพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาด้านสิ่งแวดล้อมและชีวิต เพื่อความเข้าใจและตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมและการอยู่ร่วมกันในสังคม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

ราตรี ธันวารชร. (2541). *การศึกษาคำในศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหง.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วนันต์ทา เลิศวิไลนริศ. (2550). *ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษเรื่องเทศกาลน่ารู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชินี* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

วราคม ทีสุกะ. (2534). *มนุษย์กับสังคม.* กรุงเทพฯ: หจก.ไอเดีย สแควร์.

วลัยลักษณ์ ทรงศิริ. (2544). *ตำนานและพิธีกรรมคุณปู่ศรีราชา: ภาพสะท้อนบูรณาการทางสังคมวัฒนธรรมที่บ้านยี่* (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

วิทวัท วัณณาวิบูล. (2552, เมษายน). น้ำผึ้ง ตามศาสตร์แพทย์แผนจีน. *หมอชาวบ้าน,* 31(360), 23 - 24.

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ศิรินันท์ ตรีมงคลทิพย์ และ อรทัย สารกุล. (2547). การศึกษาภูมิปัญญาไทยการใช้น้ำผึ้งเพื่อสุขภาพ. ใน *เอกสารรวมบทคัดย่องานวิจัย ประจำปี 2547* (น 3-4). ปทุมธานี: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ศิริลักษณ์ เจริญรัมย์. (2558). *หนังสืออ่านประกอบการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติเรื่องมงคลนามกับความเชื่อของคนไทย* (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ส พลายน้อย. (2556). *เรื่องเล่าชาวกรุงเก่า*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.

สนิท สัตโยภาส. (2545). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น*. กรุงเทพฯ : บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.

สมจิตร วรรณวิไลย. (2527). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการสอนเสริมและไม่สอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธ์. (2544). การสอนภาษาไทยเบื้องต้นให้ชาวต่างชาติ. ใน *เอกสารประกอบการสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา* (น.161). กรุงเทพฯ: กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

สมพร จารุนัฏ. (2540). *คู่มือการเขียนบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็กหนังสือชุดความรู้ภาษาไทยอันดับ 4 กรมวิชาการ*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สัมฤทธิ์ ทองสิมา. (2556). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษเรื่องชุมชนศาลาตึกสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. ใน *เอกสารงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 18-19 กรกฎาคม 2556* (น. 46-53). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

สมาคมประวัติศาสตร์. (2521). *ศิลาจารึกสุโขทัยหลักที่2 จารึกวัดศรีชุม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัท บี.เอฟ.ไอ จำกัด.

สรัลนันท์ ภูมิชิษสานันท์. (2559). *การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนชาวไทยและผู้สอนชาวสเปนในชั้นเรียนภาษาสเปนในประเทศ*ไทย (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

สวัสดิ์ ประทุมราช. (ม.ป.ป.). *สำนวนโวหารไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2560). *สถิติอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา .

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

สิริพัฒน์ ชลคีรี. (2559). *แบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรมเรื่องน้ำ: วิถีคนวิถีไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ* (ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ:.

สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ. (2528). *หลักการเลี้ยงและขยายพันธุ์ผึ้งในประเทศไทย.* กรุงเทพฯ: ฟันนี่พับบลิชชิ่ง

_____. (2530). *หนังสือชุดความรู้ไทยขององค์การการค้าของคุรุสภา : ผึ้งและน้ำผึ้ง.* กรุงเทพฯ: องค์การค้าของคุรุสภา.

_____. และ ทรรศนีย์ ไชยวงศ์. (2547, สิงหาคม). น้ำผึ้งในโครงการพระราชดำริในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ. *วารสารราชบัณฑิตยสถาน,* 29 (ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถในโอกาสเจริญพระชนมพรรษา 72 พรรษา), 171.

สุภาภรณ์ ปิติพร. (2552, เมษายน). น้ำผึ้ง เพื่อสุขภาพและความงาม. *หมอชาวบ้าน,* 30(360), 18 - 24.

หทัย ตันหยง. (2529*). การสร้างสรรค์วรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก.* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

อัจฉริยา วสุนันต์. (2560). *หนังสืออ่านเพิ่มเติมวรรณคดีไทยเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง รามเกียรติ์ สำหรับชาวต่างประเทศ* (ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

อัญชลี สวาสดิ์ธรรม. (2549). *รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การพัฒนาเทคโนโลยีการทำน้ำผึ้งครีมจากน้ำผึ้งจากดอกไม้บางชนิด.* ปทุมธานี: คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

อนุมานราชธน, พระยา. (2539). *วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ ของไทย.* กรุงเทพฯ: คลังวิทยา.

อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก. (2556). *รายงานการวิจัย เรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาวจีน : กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการท่องเที่ยวและการอาชีพมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน.* นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

เอกรัตน์ อุดมพร. (2547). *2000 อุปมาอุปไมย.* กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

SMEleader. (2561). *30 สินค้าคนจีนชอบซื้อ นักท่องเที่ยวจีนนิยมซื้อกลับประเทศ.* สืบค้นจาก https://www.smeleader.com/30-สินค้าคนจีนชอบ/

Finocchiaro, M. and Brumfit, C. (1983). *The Functional-National Approach*. New York: Oxford University Press.

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

นางสาวสาธิตา,นามสมมติ. (2563,ธันวาคม 22). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

นาย ใบไม้,นามสมมติ. (2563,ธันวาคม 22). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

นางสาวลูกตาล,นามสมมติ. (2563,ธันวาคม 22). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

นายกังหัน, นามสมมติ. (2564, มกราคม 4). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวน่านฟ้า, นามสมมติ. (2564, มกราคม 4) สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวสโรชา ,นามสมมติ. (2564, มกราคม 4). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นายต้นไม้, นามสมมติ. (2564, มกราคม 4). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นายยิ่งยง, นามสมมติ. (2564, มกราคม 4). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวน้ำตาล, นามสมมติ. (2564, มกราคม 7). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวสตางค์, นามสมมติ. (2564, มกราคม 7). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวกิ่ง, นามสมมติ. (2564, มกราคม 7). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นายอาโป, นามสมมติ. (2564, มกราคม 7). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวมะลิ, นามสมมติ. (2564, มกราคม 7). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวน่านฟ้า, นามสมมติ. (2564, มกราคม 19). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวมะลิ, นามสมมติ. (2564, มกราคม 19). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นายบอล, นามสมมติ. (2564, มกราคม 19). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นายอาโป, นามสมมติ. (2564, มกราคม 19). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวสโรชา, นามสมมติ. (2564, มกราคม 19). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวสตางค์, นามสมมติ. (2564, มกราคม 19). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

นายต้นไม้, นามสมมติ. (2564, มกราคม 21). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวน้ำตาล, นามสมมติ. (2564, มกราคม 21). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นายบอล, นามสมมติ. (2564, มกราคม 21). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

นางสาวมีนา, นามสมมติ. (2564, มกราคม 21). สัมภาษณ์โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์ ทางโทรศัพท์

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ภาคผนวก

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง น้ำผึ้ง สำหรับผู้เรียนชาวจีนมี 3 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษบา บัวสมบูรณ์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรม สวนสมุทร สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ที่ อว 8718/2174

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

29 ตุลาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เนื่องด้วย นางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน" โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบูรณ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)
รักษาการแทนรองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081 453 6362

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ที่ อว 8718/2174

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

29 ตุลาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน" โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรม สวนสมุทร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)
รักษาการแทนรองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081 453 6362

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/2173 **วันที่** 29 ตุลาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน" โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป และสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร.081 453 6362

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)
รักษาการแทนรองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ภาคผนวก ข
แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน

แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม

เรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีการกำหนดรายการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 4 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับดี
คะแนน 3 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 2 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับควรปรับปรุง
คะแนน 1 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.ด้านเนื้อหา						
1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓					
1.2 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	✓					
1.3 เนื้อหามีความยาวเหมาะสมกับการเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม	✓					
1.4 มีการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา	✓					
1.5 เนื้อหาช่วยส่งเสริมความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย	✓					
2. ด้านภาษา						
2.1 การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน	✓					
2.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	✓					
2.3 ภาษาที่ใช้สามารถอ่านเข้าใจง่าย	✓					
3. ด้านการนำเสนอ						
3.1 รูปเล่มมีขนาดเหมาะสม	✓					
3.2 หน้าปกดึงดูดความสนใจ และสื่อความหมายสอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือ	✓					

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

3.3 การจัดวางหน้าหนังสือเป็นระเบียบ	✓					
3.4 ตัวอักษรมีขนาดที่เหมาะสม ชัดเจน	✓					
3.5 ภาพประกอบถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา	✓					
4. ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
4.1 แบบทดสอบมีจำนวนเหมาะสม ไม่มากหรือไม่น้อยจนเกินไป	✓					
4.2 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓					
4.3 แบบทดสอบมีความหลากหลาย	✓					
4.3 แบบทดสอบเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน	✓					
4.5 แบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหา	✓					
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ						
5.1 ช่วยพัฒนาด้านการอ่านภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน	✓					
5.2 ให้ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย	✓					
5.3 ผู้เรียนสามารถนำความรู้และความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน	✓					
รวม						

ข้อเสนอแนะ – แก้ไขคำผิดตามที่เสนอ

– ปรับเปลี่ยนรูปแบบ เพิ่มเติมภาพ

– ตรวจสอบความเป็นปัจจุบัน

ลงชื่อ _____ ผู้เชี่ยวชาญ

(ดร.ศ.ยุบล บวรพัฒน์)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม

เรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีการกำหนดรายการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 4 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับดี
คะแนน 3 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 2 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับควรปรับปรุง
คะแนน 1 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.ด้านเนื้อหา						
1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้		✓				
1.2 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน		✓				
1.3 เนื้อหามีความยาวเหมาะสมกับการเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม		✓				
1.4 มีการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา		✓				
1.5 เนื้อหาช่วยส่งเสริมความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย		✓				
2. ด้านภาษา						
2.1 การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน		✓				
2.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับผู้เรียน		✓				
2.3 ภาษาที่ใช้สามารถอ่านเข้าใจง่าย	✓					
3. ด้านการนำเสนอ						
3.1 รูปเล่มมีขนาดเหมาะสม		✓				
3.2 หน้าปกดึงดูดความสนใจ และสื่อความหมายสอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือ		✓				

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

3.3 การจัดวางหน้าหนังสือเป็นระเบียบ	/					
3.4 ตัวอักษรมีขนาดที่เหมาะสม ชัดเจน	/					
3.5 ภาพประกอบถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา		/				
4. ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
4.1 แบบทดสอบมีจำนวนเหมาะสม ไม่มากหรือไม่น้อยจนเกินไป		/				
4.2 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	/					
4.3 แบบทดสอบมีความหลากหลาย	/					
4.3 แบบทดสอบเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน	/					
4.5 แบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหา	/					
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ						
5.1 ช่วยพัฒนาด้านการอ่านภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน	/					
5.2 ให้ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย		/				
5.3 ผู้เรียนสามารถนำความรู้และความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน	/					
รวม						

ข้อเสนอแนะ การจัดเรียงลำดับข้อคำถามควรเรียงจากง่ายไปหายาก

ลงชื่อ _____ ผู้เชี่ยวชาญ

(_____)

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม

เรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีการกำหนดรายการประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 4 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับดี
คะแนน 3 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 2 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับควรปรับปรุง
คะแนน 1 หมายถึง หนังสือมีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

รายการ	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1.ด้านเนื้อหา						
1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓					
1.2 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน		✓				
1.3 เนื้อหามีความยาวเหมาะสมกับการเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม		✓				
1.4 มีการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหา		✓				
1.5 เนื้อหาช่วยส่งเสริมความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย	✓					
2. ด้านภาษา						
2.1 การใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน		✓				
2.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับผู้เรียน		✓				
2.3 ภาษาที่ใช้สามารถอ่านเข้าใจง่าย		✓				
3. ด้านการนำเสนอ						
3.1 รูปเล่มมีขนาดเหมาะสม		✓				
3.2 หน้าปกดึงดูดความสนใจ และสื่อความหมายสอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือ		✓				

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

3.4 ตัวอักษรมีขนาดที่เหมาะสม ชัดเจน	✓	.				
3.5 ภาพประกอบถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา	✓					
4. ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
4.1 แบบทดสอบมีจำนวนเหมาะสม ไม่มากหรือไม่น้อยจนเกินไป		✓				
4.2 แบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	✓					
4.3 แบบทดสอบมีความหลากหลาย	✓					
4.3 แบบทดสอบเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน		✓				
4.5 แบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหา	✓					
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ						
5.1 ช่วยพัฒนาด้านการอ่านภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน	✓					
5.2 ให้ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย	✓					
5.3 ผู้เรียนสามารถนำความรู้และความเข้าใจที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน	✓					
รวม						

ข้อเสนอแนะ _____

_____

_____

_____

ลงชื่อ _____ ผู้เชี่ยวชาญ

(นวการ นิธิปัญญา)

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว 8718/2473

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

8 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

เนื่องด้วย นางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน" โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน กับนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 3 คน สาขาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนธันวาคม 2563 ถึงเดือน มกราคม 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081 453 6362

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ที่ อว 8718/2535

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

16 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี Shool of Southeast Asian Studies มหาวิทยาลัยกว่างซี

เนื่องด้วย นางสาวพลอยปภัส อุปพรพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน" โดยมี รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีน กับนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนธันวาคม 2563 ถึงเดือน มกราคม 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081 453 6362

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบหลังเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน

แบบทดสอบหลังเรียน

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

แบบทดสอบหลังเรียน

คำสั่ง **จงกากบาท (x) ทับคำตอบที่ถูกต้อง**

1. **ฐานกรณ์ของพยัญชนะ ผ ผึ้ง คืออวัยวะส่วนใด (ความจำ)**

ก. ลิ้น ข. ริมฝีปาก

ค. ฟัน ง. ลำคอ

2. **ฉัน _____ เข้าใจว่า _____ ในประเทศมีทั้งหมด 3 สายพันธุ์ (การนำไปใช้)**

ก. ผึ้ง พึ่ง ข. พึ่ง ผึ้ง

ค. ผึ้ง ผึ้ง ง. พึ่ง พึ่ง

3. **“เมื่อวานนี้ฉันเห็นผึ้ง ____ ใหญ่รุมต่อยคนเดินป่า” (การนำไปใช้)**

ก. ฝูง ข. ตัว

ค. กลุ่ม ง. โขลง

4. propolis **เป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถนำมารักษาโรคผิวหนังได้ คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงสิ่งใด (ความจำ)**

ก. ไขผึ้ง ข. พิษผึ้ง

ค. น้ำผึ้ง ง. กาวชันผึ้ง

5. **ข้อใดอธิบายคำจำกัดความของคำว่า “ผึ้ง” ได้ถูกต้องที่สุด (ความจำ)**

ก. เป็นชื่อแมลงและเป็นชื่อปลา

ข. เป็นสัตว์ที่นิยมอยู่อย่างโดดเดี่ยว

ค. เมื่ออยู่รวมกันเป็นกลุ่มจะใช้ลักษณนาม “โขลง”

ง. มีความหมายว่าสัตว์ปีกที่เก็บเกสรมาทำน้ำหวานอย่างเดียวเท่านั้น

6. **คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดเป็นคำกริยา (วิเคราะห์)**

ก. ต้นไม้ใหญ่ในสวนมีผึ้งมาทำรังมากมาย

ข. ป้าใจอ่อนทุกครั้งเมื่อน้ามาขอพึ่งพิงอาศัยด้วย

ค. ปลาผึ้งจะอาศัยอยู่ได้ในที่ที่น้ำนิ่งและน้ำไหลเชี่ยว

ง. ฉันพึ่งกลับมาจากการประชุมที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

7. **พ่อค้า _____ ให้ลูกค้าซื้อสินค้าของตนอย่างจริงจัง (ความเข้าใจ)**

ก. ตะครุบ ข. เชือดเฉือน

ค. ชักจูง ง. เกี้ยวพาราสี

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

8. **ในทางวรรณคดีไทย มีการเปรียบสิ่งใดแทนผู้หญิง (ความจำ)**

ก. ผึ้ง ข. หมี

ค. ดอกไม้ ง. แมลงวัน

9. **สามีภรรยาคู่นั้นเพิ่งแต่งงานแต่ทะเลาะกันทุกวัน ตรงกับสำนวนข้อใด (ความเข้าใจ)**

ก. น้ำผึ้งขม ข. หมีกินผึ้ง

ค. ขี้ผึ้งลนไฟ ง. น้ำผึ้งหยดเดียว

10. **"นักร้องที่ชื่อการ์ตูน ร้องเพลงได้ไพเราะมาก" ตรงกับสำนวนใด (ความเข้าใจ)**

ก. ขี้ผึ้งลนไฟ ข. หมีกินผึ้ง

ค. น้ำผึ้งเดือนห้า ง. น้ำผึ้งหยดเดียว

11. **แม่บ่นไม่หยุด เพราะลูกชายของตนทำบ้านสกปรกและไม่ยอมทำความสะอาด ตรงกับสำนวนข้อใด (การนำไปใช้)**

ก. ขี้ผึ้งลนไฟ ข. หมีกินผึ้ง

ค. น้ำผึ้งเดือนห้า ง. น้ำผึ้งหยดเดียว

12. **สุภาษิต "口蜜腹剑" ปากเป็นน้ำผึ้งใจเป็นดาบของจีน ตรงกับสำนวนไทยสำนวนใด (วิเคราะห์)**

ก. ปากว่าตาขยิบ ข. ปากร้ายใจดี

ค. ปากเปียกปากแฉะ ง. ปากหวานก้นเปรี้ยว

13. **ข้อใดเป็นคำอ่านที่ถูกต้องของคำว่า "อุตสาหกรรม" (ความจำ)**

ก. อุด - สา - กำ ข. อุ - ตะ -สา - กำ

ค. อุด - สา - หะ - กำ ง. อุด - ตะ- สา - หะ -กำ

14. **ผึ้ง ____ น้ำหวานมาจากเกสรดอกไม้ (ความเข้าใจ)**

ก. ดูด ข. ย่อย ค. คาย ง. ปล่อย

15. **ข้อใดเรียงลำดับกระบวนการเกิดน้ำผึ้งได้ถูกต้อง (ความจำ)**

ก. เปิดหลอดรวงผึ้ง – ย่อยน้ำผึ้ง – คายน้ำหวาน – ปิดหลอดรวงผึ้ง

ข. ดูดน้ำผึ้งจากดอกไม้ – ย่อยน้ำผึ้ง – คายน้ำหวาน – ปิดหลอดรวงผึ้ง

ค. ดูดน้ำผึ้งจากดอกไม้ – คายน้ำหวาน – ย่อยน้ำผึ้ง – ปิดหลอดรวงผึ้ง

ง. เปิดหลอดรวงผึ้ง – ดูดน้ำผึ้งจากดอกไม้ – คายน้ำหวาน – ย่อยน้ำผึ้ง

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

16. **เพราะเหตุใดน้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งหลวง จึงเป็นน้ำผึ้งที่มีคุณค่าทางสารอาหารมากที่สุด (ความเข้าใจ)**

ก. เพราะผึ้งหลวงมีรังขนาดใหญ่

ข. เพราะในป่ามีดอกไม้หลากหลายชนิด

ค. เพราะผึ้งหลวงมีขนาดลำตัวใหญ่ที่สุด

ง. เพราะในป่าไม่มีการใช้ยาฆ่าแมลงในดอกไม้

17. **" นายบุญเข้าป่าไปเจอรังผึ้งที่อยู่ในโพรงไม้ " นายบุญพบรังผึ้งชนิดใด (ความเข้าใจ)**

ก. ผึ้งโพรง ข. ผึ้งหลวง ค. ผึ้งมิ้ม ง. ผึ้งพันธุ์

18. **หากนักเรียนต้องการถ่ายรูปผึ้งมิ้ม นักเรียนจะหาผึ้งมิ้มได้จากที่ใด (ความเข้าใจ)**

ก. ริมน้ำ ข. ตามขนมหวาน

ค. ในที่มิดชิด ง. ในป่าใหญ่ที่มีภูเขา

19. **ข้อใดเป็นวิธีการสังเกตน้ำผึ้งแท้ (ความเข้าใจ)**

ก. ดมเพื่อหากลิ่นขี้ผึ้ง

ข. วางไว้กลางแดดเพื่อดูเศษซากผึ้ง

ค. ชิมดูรสชาติว่าน้ำผึ้งหวานมากหรือไม่

ง. เอานิ้วแตะน้ำผึ้งเพื่อดูความเหนียวข้น

20. **หากนักศึกษาต้องการซื้อน้ำผึ้งจากจังหวัดภาคเหนือ ควรไปที่จังหวัดใด (ความจำ)**

ก. ลำพูน ข. ภูเก็ต

ค. อยุธยา ง. ชลบุรี

21. **ข้อใด<u>กล่าวผิด</u>เกี่ยวกับน้ำผึ้งเดือนห้า (ความเข้าใจ)**

ก. เป็นน้ำผึ้งที่ได้จากผึ้งป่า

ข. เป็นน้ำผึ้งที่มีความเข้มข้นสูง

ค. เป็นน้ำผึ้งที่มีความชื้นในอากาศต่ำ

ง. เป็นน้ำผึ้งที่เกษตรกรนิยมหาในช่วงปลายปี

22. **ข้อใดเป็นชื่อของผึ้งพื้นเมือง (ความจำ)**

ก. ผึ้งพล่าน ข. ผึ้งโพรง

ค. ผึ้งพันธุ์ ง. ผึ้งพูน

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

23. **บุคคลในข้อใดเลือกซื้อน้ำผึ้งป่าได้อย่างถูกต้อง (การนำไปใช้)**

ก. เอยซื้อน้ำผึ้งเดือนห้ามากินเพื่อบำรุงร่างกาย

ข. ออยซื้อน้ำผึ้งดอกสาบเสือมาจากจังหวัดเชียงใหม่

ค. อ้อมจะซื้อน้ำผึ้งที่ผลิตจากผึ้งพันธุ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ง. อ่องเลือกซื้อน้ำผึ้งจากฟาร์มผึ้งใกล้บ้านเพราะเดินทางสะดวก

24. **ข้อใด<u>กล่าวผิด</u>เกี่ยวกับน้ำผึ้งสาบเสือ (ความจำ)**

ก. สีอ่อนกว่าน้ำผึ้งดอกลำไย

ข. มีรสชาติหวานและตามด้วยขม

ค. ประเทศคู่ค้านิยมซื้อไปบริโภค

ง. พื้นที่ในการผลิตอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่

25. **เดือนใดเป็นระยะเวลาในการเก็บน้ำผึ้งลิ้นจี่ (ความจำ)**

ก. มกราคม ถึง มีนาคม

ข. มีนาคม ถึง พฤษภาคม

ค. พฤศจิกายน ถึง ธันวาคม

ง. กุมภาพันธ์ ถึง เมษายน

26. **ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับเครื่องแทรกยา (ความเข้าใจ)**

ก. การแทรกยาจะช่วยให้สามารถกินยาได้ง่ายขึ้น

ข. เหล้าเป็นสิ่งอันตรายไม่สามารถนำมาแทรกยาได้

ค. ไม่ควรแทรกยาเพราะจะทำให้ยาหมดประสิทธิภาพ

ง. ควรใช้มะม่วงน้ำดอกไม้ในการแทรกยาเพื่อเพิ่มความหวาน

27. **ข้อใด<u>ไม่ใช่</u>ชื่อของตำราแพทย์แผนไทย (ความจำ)**

ก. ธาตุวิกรณ์ ข. วรโยคสาร

ค. โอสถพระนารายณ์ ง. พิชัยสงคราม

28. **ในตำราโอสถพระนารายณ์ไม่ได้กล่าวถึงแผลชนิดใด (ความจำ)**

ก. แผลเปื่อย ข. แผลเรื้อรัง

ค. แผลกดทับ ง. แผลที่เกิดจากความร้อน

29. **ข้อใดกล่าวถูกต้องถึงสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการใช้น้ำผึ้งในการแพทย์แผนไทย (เข้าใจ)**

ก. ควรใช้น้ำผึ้งแท้และสะอาด ข. ต้องใช้น้ำผึ้งค้างปีเท่านั้น

ค. น้ำผึ้งต้องมีความชื้นสูงอยู่เสมอ ง. น้ำผึ้งที่ดีควรเป็นน้ำผึ้งจากเมืองนอกเท่านั้น

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

30. **ผู้ป่วยที่เป็นโรคเบาหวาน ควรกินน้ำผึ้งผสมกับอะไร (วิเคราะห์)**

ก. พริกไทย ข. น้ำมะนาว

ค. บอระเพ็ด ง. น้ำส้มสายชู

31. **ใครคือบิดาแห่งการแพทย์แผนจีน (ความจำ)**

ก. ขงเบ้ง

ข. หลี่สือเจิน

ค. เหมาเจ๋อตุง

ง. ดร.ซุนยัดเซ็น

32. **ชาวบ้านนำ _____ มาถวาย _____ ที่อาศัยอยู่ในต้นไม้ (ความจำ)**

ก. ส่วย , เทวดา

ข. ส่วย , นางไม้

ค. เครื่องเซ่น ,นางไม้

ง. เครื่องเซ่น , เทวดา

33. **ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของการทำขวัญสัตว์ (ความเข้าใจ)**

ก. เพื่อเป็นการขอโทษสัตว์ที่เราฆ่าเอาชีวิต

ข. เพื่อเป็นการขอบคุณที่ช่วยทำงานอาชีพ

ค. เพื่อเป็นการเรียกกำลังใจสัตว์จากการทำงานเหน็ดเหนื่อย

ง. เพื่อเป็นการตอบแทนคุณสัตว์ที่ช่วยคนทำงานให้สำเร็จลุล่วง

34. **ข้อใดคือจุดประสงค์หลักของประเพณีการทำขวัญผึ้ง (ความเข้าใจ)**

ก. เพื่อเป็นการต่ออายุของคนในท้องถิ่น

ข. เพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด

ค. เพื่อเป็นการขอบคุณและแสดงความกตัญญูต่อผึ้งป่า

ง. เพื่อความรักใคร่ สามัคคี และเป็นหนึ่งเดียวของคนในชุมชน

35. **หากนักศึกษาต้องการไปร่วมประเพณีทำขวัญผึ้ง ควรเดินทางไปที่อำเภอใด (ความจำ)**

ก. คีรีมาศ ข. ศรีนคร

ค. กงไกรลาส ง. สวรรคโลก

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

36. เพราะเหตุใดประเพณีการทำขวัญผึ้งจึงต้องจัดขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ (ความจำ)

ก. เพราะอากาศดี

ข. เพราะหาซื้อเหล้าป่าได้ง่าย

ค. เพราะชาวบ้านว่างจากการทำนา

ง. เพราะเป็นช่วงที่ดอกไม้ป่าเริ่มบาน

37. เพราะเหตุใดในพิธีทำขวัญผึ้ง ชาวบ้านต้องเตรียมเหล้าป่าไว้เป็นจำนวนมาก (ความเข้าใจ)

ก. เพราะต้องใช้เหล้าราดรังผึ้ง

ข. เพราะชาวบ้านชอบการดื่มเหล้า

ค. เพราะมีการแข่งดื่มเหล้าในระหว่างพิธีทำขวัญผึ้ง

ง. เพราะต้องใช้เหล้าเป็นเครื่องเซ่นและใช้เพื่อการละเล่นตอนท้ายพิธี

38. " 年糕 " ตรงกับชื่อขนมใดในภาษาไทย (ความจำ)

ก. ขนมถาด ข. ขนมเข่ง

ค. ขนมต้ม ง. ขนมกินงา

39. โรงพยาบาลสงฆ์ เป็นสถานที่สำหรับพระสงฆ์ที่ _____ (ความจำ)

ก. บิณฑบาตร ข. ตรัสรู้

ค. อาพาธ ง. บำเพ็ญทุกขกิริยา

40. ประเพณีทางศาสนา นิยมจัดขึ้นที่ใด (ความจำ)

ก. วัด ข. ที่กลางแจ้ง

ค. ในป่า ง. ที่ใกล้แม่น้ำ

41. ใครเป็นคนถวายข้าวมธุปยาสแก่พระพุทธเจ้า (ความจำ)

ก. นางวิสาขา ข. นางสุชาดา

ค. นางพิมพา ง. นางสิริมหามายา

42. ข้อใดอธิบายลักษณะของข้าวต้มคลุกได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)

ก. เป็นขนมไทยที่ทำด้วยข้าวเหนียว จะใช้คลุกมะพร้าวก่อนใส่บาตร

ข. เป็นขนมไทยเมื่อจะทานต้องคลุกน้ำตาลทราย เกลือและมะพร้าวขูด

ค. เป็นขนมไทยที่ห่อด้วยใบมะพร้าว ผสมถั่วดำ ก่อนกินต้องโรยน้ำตาล

ง. เป็นขนมไทยที่ทำจากข้าวเหนียวดำผสมน้ำผึ้ง ห่อด้วยใบจาก มีลูกใหญ่

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

43. **เพราะเหตุใดจึงต้องใช้น้ำผึ้งแท้ในการตักบาตรน้ำผึ้ง (ความเข้าใจ)**

ก. เพราะน้ำผึ้งผสมไม่สามารถรักษาโรคได้

ข. เพราะพระพุทธเจ้าออกกฎสั่งห้ามถวายน้ำผึ้งปลอม

ค. เพราะน้ำผึ้งแท้มีราคาสูงจึงเป็นการแสดงฐานะของผู้ถวาย

ง. เพราะน้ำผึ้งผสมนั้นไม่มีคุณภาพ และยังเสื่อมสภาพได้ไว

44. **หากนักเรียนต้องการไปร่วมประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง นักเรียนควรไปที่จังหวัดใด (ความจำ)**

ก. ชลบุรี ข. ปราจีนบุรี

ค. สมุทรสาคร ง. สมุทรปราการ

45. **ข้อใดอ่านผิด (ความจำ)**

ก. อุโบสถ อ่านว่า อุ - โบ – สด

ข. ภูมิศาสตร์ อ่านว่า พูม - สาด

ค. อมตะ อ่านว่า อะ - มะ - ตะ

ง. ประดิษฐาน อ่านว่า ประ - ดิด – สะ - ถาน

46. **พระราชา _____ วิธีการทำนาด้วยความตั้งพระราชหฤทัย (ความจำ)**

ก. เสด็จ ข. สวามี

ค. อภิเษก ง. ทอดพระเนตร

47. **ข้อใดอธิบายความหมายเกี่ยวกับคำว่า “ตำนาน” ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)**

ก. เรื่องเล่าในตำนานต้องเป็นเรื่องที่พิสูจน์ได้

ข. ตำนานจะถ่ายทอดโดยผ่านลายลักษณ์อักษร

ค. เนื้อเรื่องในตำนานสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

ง. การถ่ายทอดตำนานจะมุ่งเน้นไปในทางสนุกสนาน

48. **ถ้านายเอกเดินทางไปเที่ยวจังหวัดอยุธยา นายเอกจะ<u>ไม่พบ</u>สถานที่ใด (ความเข้าใจ)**

ก. ภูเขาทอง ข. วัดพนัญเชิง

ค. ซำปอกง ง. ศาลแม่สร้อยดอกหมาก

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

49. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ตำนานของเจ้าชายสายน้ำผึ้งกับพระนางสร้อยดอกหมากให้ถูกต้อง (ความเข้าใจ)

1. สร้างวัดพนัญเชิง
2. พระเจ้ากรุงไทยเดินทางโดยทางเรือ
3. พระเจ้ากรุงจีนมีพระราชสาสน์มากรุงอโยธยา
4. พระเจ้าสายน้ำผึ้งอภิเษกกับพระนางสร้อยดอกหมาก

ก. 1-2-3-4 ข. 3-2-4-1

ค. 4-2-1-3 ง. 3-1-4-2

50. 註生娘娘 มีชื่อตรงกับภาษาไทยว่าอะไร (ความจำ)

ก. พระเจ้าสายน้ำผึ้ง ข. พระเจ้ากรุงจีน

ค. เจ้าแม่สร้อยดอกหมาก ง. พระเจ้ากรุงไทย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1	ข	11	ข	21	ง	31	ข	41	ข
2	ข	12	ง	22	ข	32	ค	42	ข
3	ก	13	ค	23	ก	33	ง	43	ง
4	ง	14	ก	24	ค	34	ค	44	ค
5	ก	15	ข	25	ค	35	ก	45	ข
6	ข	16	ข	26	ก	36	ง	46	ง
7	ค	17	ก	27	ง	37	ง	47	ค
8	ค	18	ข	28	ข	38	ข	48	ก
9	ก	19	ง	29	ก	39	ค	49	ข
10	ค	20	ก	30	ง	40	ก	50	ค

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ภาคผนวก จ
หนังสืออ่านเพิ่มเติม
ภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน

หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทย

เรื่อง

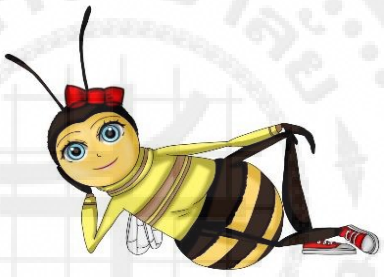

น้ำผึ้ง

สำหรับผู้เรียนชาวจีน

โดย พลอยปภัส อุปพรพงศ์

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

คำนำ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย เรื่อง “น้ำผึ้ง” สำหรับผู้เรียนชาวจีน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการทำปริญญานิพนธ์ ตามหลักสูตรศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย (ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เนื่องจากน้ำผึ้งเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทยและจีน และชาวจีนก็ให้ความสนใจในน้ำผึ้งไทย ดังนั้น หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมเรื่องน้ำผึ้งสำหรับผู้เรียนชาวจีนเล่มนี้จะมีเนื้อหาจะเกี่ยวกับน้ำผึ้งในวัฒนธรรมไทย โดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนชาวจีน และยังช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยให้กับชาวจีนอีกด้วย

ผู้วิจัยหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนชาวจีน หากมีข้อผิดพลาดประการใดก็ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

พลอยปภัส อุปพรพงศ์

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

คำแนะนำในการใช้หนังสือ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีนนี้เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นสำหรับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชาวจีน ระดับชั้นปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ในการใช้หนังสือเล่มนี้ผู้เรียนควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาความนำบทเรียนให้เข้าใจในหัวข้อและสาระสำคัญ ขอบเขตเนื้อหา และความมุ่งหมายของบทเรียนแต่ละบทโดยละเอียด

2. ศึกษารายละเอียดเนื้อหาของแต่ละบท ศึกษาคำศัพท์ในตารางคำศัพท์ซึ่งจะมีคำอ่าน ชนิดของคำ และคำอธิบายความหมายไว้ในตอนท้ายของแต่ละบท ดังตัวอย่าง

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย	คำศัพท์ภาษาจีน
ราชวงศ์	ราด-ชะ-วง	น.เชื้อสายของพระราชา	王朝
ปกคลุม	ปก-คุลุม	ก.แผ่คลุมด้านบน	盖
น้ำเชี่ยว	น้ำ-เชี่ยว	ว.น้ำไหลแรง	湍流的

หมายเหตุ ชนิดของคำจะมีตัวย่อระบุไว้ก่อนการอธิบายความหมาย คือ

น. คือ คำนาม

ก คือ คำกริยา

ว. คือ คำวิเศษณ์

3. หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง "น้ำผึ้ง" สำหรับผู้เรียนชาวจีนเล่มนี้มีทั้งหมด 8 บท คือ

บทที่ 1 ผ ผึ้งทำรัง

บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย

บทที่ 3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง

บทที่ 4 แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย

บทที่ 5 น้ำกระสายยา

บทที่ 6 น้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น

บทที่ 7 ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง

บทที่ 8 น้ำผึ้งในตำนาน

4. ทำกิจกรรมประกอบบทเรียน ด้วยความละเอียดรอบคอบ ซึ่งในแต่ละบทเรียนจะมีกิจกรรม 2ประเภท และแบบทดสอบระหว่างเรียนของแต่ละบทเพื่อให้นักศึกษาได้ทดสอบความรู้ความเข้าใจของเนื้อหาทั้ง 8 บท ในแต่ละกิจกรรมและแบบทดสอบระหว่างเรียนจะมีเฉลยเพื่อให้นักศึกษาได้ตรวจสอบ

5. เมื่อศึกษาและทำกิจกรรมประกอบบทเรียนตลอดจนแบบทดสอบระหว่างบทครบทั้ง 8 บทแล้ว ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งจะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 60 ข้อ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
บทที่ 1	ผ ผึ้งทำรัง	1
	แบบทดสอบระหว่างเรียน	12
บทที่ 2	น้ำผึ้งในสำนวนไทย	18
	แบบทดสอบระหว่างเรียน	28
บทที่ 3	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำผึ้ง	34
	แบบทดสอบระหว่างเรียน	44
บทที่ 4	แกะรอยแหล่งน้ำผึ้งในประเทศไทย	51
	แบบทดสอบระหว่างเรียน	61
บทที่ 5	น้ำกระสายยา	68
	แบบทดสอบระหว่างเรียน	78
บทที่ 6	น้ำผึ้งในประเพณีท้องถิ่น	84
	แบบทดสอบระหว่างเรียน	94
บทที่ 7	ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง	100
	แบบทดสอบระหว่างเรียน	110
บทที่ 8	น้ำผึ้งในตำนาน	114
	แบบทดสอบระหว่างเรียน	125
แบบทดสอบหลังเรียน		131

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

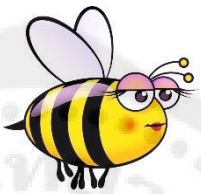

บทที่ 2
น้ำผึ้งในสำนวนไทย

ความนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความ**สละสลวย** เป็นภาษาที่มีความหมายโดยตรงและ**ความหมายโดยนัย** เมื่อคนไทยจะพูดหรือสั่งสอนสิ่งใด ก็มักจะอ้างเอาสำนวนที่ใช้พูดกันมาตั้งแต่โบราณมาใช้เสมอ จึงเรียกได้ว่า สำนวนไทยให้ข้อคิดสอนใจ

สำนวนไทยมีที่มาจากหลายสิ่ง เช่น จาก**ธรรมชาติ** จากพฤติกรรมมนุษย์ จากอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย จากเครื่องใช้สอยในชีวิตประจำวัน หรือจากเรื่องเล่าวรรณคดี เป็นต้น และสำนวนไทยที่เกี่ยวกับผึ้งก็จัดเป็นสำนวนที่มีที่มาจาก**ธรรมชาติ**

จึงกล่าวได้ว่า สำนวนไทยเป็นสิ่งที่มี**เอกลักษณ์**เฉพาะตัว คนไทยจะนำเอาธรรมชาติที่อยู่อยู่รอบตัวมาเป็นสำนวนพูดเปรียบเทียบ และใช้สำนวนต่างๆในการสื่อสารกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ความมุ่งหมายของบทเรียน

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง
2. สามารถตีความจากสำนวนที่เกี่ยวกับน้ำผึ้งได้
3. สามารถนำความรู้เรื่องสำนวนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

น้ำผึ้งในสำนวนไทย

สำนวน (成语) หมายถึง โวหาร ทำนอง ถ้อยคำที่เรียบเรียง อาจไม่ถูกไวยากรณ์แต่ได้การยอมรับว่าเป็นภาษาที่ถูกต้อง ภาษาที่ปรากฏในสำนวนจะเป็นการแสดงถ้อยคำออกมาเป็นข้อความพิเศษเฉพาะภาษาหนึ่งๆ ที่ใช้พูดจาสื่อสารกันโดยมีความหมายที่กว้างและลึกซึ้ง และคำแปลของสำนวนไม่สามารถแปลความหมายของคำตรงตามตัวอักษร แต่แปลความหมายในเชิงอุปมาอุปไมยเปรียบเทียบ ซึ่งคำว่าสำนวนในที่นี้หมายความรวมถึงคำคม สุภาษิต คำพังเพย คำกล่าวและโวหารต่างๆด้วย

คนไทยมีวัฒนธรรมในการใช้น้ำผึ้งมาตั้งแต่สมัยโบราณ ไม่ว่าจะเป็นการนำน้ำผึ้งมาใช้เป็นอาหาร เป็นยาบำรุงกำลัง หรือเป็นยารักษาโรค

เมื่อวิถีชีวิตของคนไทยได้อยู่ใกล้ชิดน้ำผึ้ง คนไทยจึงเรียนรู้และเข้าใจในธรรมชาติของผึ้ง ลักษณะนิสัยของผึ้ง คนไทยจึงมีการใช้คำพูด คำเปรียบเทียบ สำนวน ที่เกี่ยวกับผึ้งและน้ำผึ้งเป็นจำนวนมาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

สำนวนที่เกี่ยวกับน้ำผึ้ง

น้ำผึ้งพระจันทร์ หมายถึง การมีความสุขร่วมกันแบบสามีภรรยา

ยกตัวอย่าง หลังจากพิธีแต่งงาน สามีก็ชวนภรรยาของตน ไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ที่ประเทศอิตาลีเป็นเวลา 1 อาทิตย์

น้ำผึ้งขม หมายถึง ความรักที่หวานชื่นกลับกลายเป็นความเกลียดชัง

ยกตัวอย่าง หลังจากแต่งงานกันไม่กี่เดือน ด้วย**ทัศนคติ**ที่ไม่ตรงกัน จึงทำให้ความรักของสุดาและเอกชัยแทนที่จะหวาน ก็กลับกลายเป็นน้ำผึ้ง**ขม**แทนเสียแล้ว

น้ำผึ้งเดือนห้า ใช้เปรียบเทียบกับ คนที่มีเสียงหวาน**ไพเราะ**

ยกตัวอย่าง นักร้องที่ชื่อจินตรานี้มีแฟนเพลงมากมาย เพราะเสียงร้องเพลงของเธอช่างหวานไพเราะเหมือนน้ำผึ้งเดือนห้า

น้ำผึ้งหยดเดียว หมายถึง สิ่งเล็กน้อยอาจทำให้เกิดเป็นเรื่องใหญ่ได้

ยกตัวอย่าง เพียงแค่หมากัดกับแมวเพียงเท่านั้น แต่กลับเป็นเรื่องใหญ่ที่ทำให้เจ้าของสัตว์ทั้งสองรวมถึงคนทั้งหมู่บ้านต้องมาทะเลาะกันเป็นเหมือนน้ำผึ้งหยดเดียวแท้ๆ เลย

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

คำเปรียบที่เกี่ยวกับผึ้ง

คำเปรียบเทียบ หรือ **อุปมาอุปไมย** จัดเป็นสำนวนจำพวกหนึ่งที่กล่าวทำนอง เปรียบเทียบให้เห็นจริงเพื่อให้เข้าใจชัดเจน เพื่อให้ภาษาสละสลวย ซึ่งในคำเปรียบเทียบ จะมีคำว่า เหมือน เป็น ดั่ง คือ หรือจะไม่มีก็ได้

ผึ้ง เปรียบเทียบกับ ผู้ชาย
ยกตัวอย่าง ผมอยากจะเป็นผึ้งเพื่อที่จะบินไป**ตอม**ดอกไม้สวยๆอย่างคุณ
หมายถึง กิริยาอาการที่ผู้ชายต้องการ**เกี้ยวพาราสี**ผู้หญิง (ในทางวรรณคดีจะมีการเปรียบผึ้งแทนผู้ชาย และดอกไม้แทนผู้หญิง)

ผึ้ง เปรียบเทียบกับ ความขยันขันแข็ง ความ**อุตสาหะ**
ยกตัวอย่าง คุณพ่อสอนลูกว่า จงอย่าขี้เกียจเหมือนแมลงวัน แต่จงขยันเหมือนผึ้ง แล้วชีวิตของลูกจะประสบความสำเร็จ (แมลงวันเป็นสัตว์ที่เกียจคร้าน ไม่มีที่อยู่ที่แน่นอน ไม่รู้จักหาอาหาร ชอบตอมของเน่าเหม็น ซึ่งตรงข้ามกับผึ้ง ผึ้งนั้นเป็นสัตว์ที่มีความอดทน ขยัน (สังเกตได้ที่จากผึ้งพยายามบินไปหา**เกสร**ดอกไม้เพื่อมาทำรัง)

ขี้ผึ้งลนไฟ เปรียบเทียบกับ อาการอ่อนคล้อยไป ยอมตามไปในสิ่งที่**ชักจูง**
ยกตัวอย่าง พนักงานขายใช้คำพูด**หว่านล้อม**เพียงไม่กี่คำ แม่บ้านก็ยอมเหมือนขี้ผึ้ง**ลน**ไฟ ตกลงซื้อสินค้าทันที

บ่นเหมือนหมีกินผึ้ง เปรียบเทียบกับ อาการของคนที่บ่นไปเรื่อย บ่นไม่หยุด
ยกตัวอย่าง คุณแม่บ่นเป็นหมีกินผึ้งเมื่อกลับมาบ้านแล้วพบว่าลูกชายทำบ้านรก

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

วิธีการที่จะทำให้เข้าใจในสำนวนได้มากขึ้น อาจทำได้หลายวิธี เช่น การนำสำนวนมาทำเป็นนิทาน เรื่องเล่า ดังตัวอย่างเรื่องเล่าต่อไปนี้

เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ชาวบ้านในหมู่บ้านทุกคนต่างรักใคร่**สามัคคี**กันด้วยดี มาวันหนึ่งมีพ่อค้า**หาบเร่**นำน้ำผึ้งมาขายในหมู่บ้านแห่งนี้ และทำน้ำผึ้งหยดลงพื้นดินหนึ่งหยด จิ้งจกตัวหนึ่งคลานมาพบก็ตรงเข้าเลียน้ำผึ้งเป็นอาหาร และแมวมาเจอจิ้งจกก็รีบกระโดดเข้า**ตะครุบ**จิ้งจกที่กำลังเลียกินน้ำผึ้งอยู่ในขณะนั้น

ต่อมาสุนัขตัวหนึ่งเห็นแมวก็เข้ามาไล่กัด และเจ้าของแมวก็เห็นสุนัขมากัดแมวของตนเลยเอาไม้ไล่ตีสุนัขจนสุนัขได้รับบาดเจ็บและส่งเสียงร้อง เป็นเหตุให้เจ้าของสุนัขที่ได้ยินเสียงร้องก็วิ่งออกมาดู พอรู้ว่าสุนัขของตนถูกเพื่อนบ้านไล่ตี และด้วยความโมโหจึงเข้าไปชกต่อยเจ้าของแมว

ญาติของเจ้าของแมวได้ยินเสียงการต่อสู้จึงรีบออกมาช่วย และญาติฝ่ายเจ้าของสุนัขเห็นพรรคพวกของตนถูกทำร้ายก็ออกมาช่วยเช่นกัน การต่อสู้ดำเนินไปอย่าง**ดุเดือด** และมีการใช้อาวุธต่างๆ มากมาย กว่าตำรวจจะมาถึง ผู้คนในหมู่บ้านก็ได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก

จากนิทานข้างต้นสรุปได้ว่า การขาดความยับยั้งชั่งใจ และการไม่ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอาจเป็นเหตุให้เกิดปัญหาใหญ่โตตามมาได้

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า เราควรใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากกว่าการใช้อารมณ์

ภาพประกอบที่ 1
คนในหมู่บ้านทะเลาะกันเนื่องจากน้ำผึ้งหยดเดียว

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

อ่านเพิ่ม-เติมความรู้

สำนวนจีนที่ว่า “口蜜腹剑” (ปากเป็นน้ำผึ้งใจเป็นดาบ) นี้เปรียบถึงบุคคลที่มีคำพูดกับใจไม่ไปในทางเดียวกัน คือพูดจาไพเราะ ลักษณะภายนอกดี แต่กลับมีจิตใจโหดร้ายคดโกง หวังปองร้ายผู้อื่น อาจกล่าวได้ว่าปากหวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่ใจ**เชือดเฉือน**เหมือนดาบ สำนวนจีนนี้คล้ายกับสำนวนไทยที่ว่า "ปากหวานก้นเปรี้ยว" หรือ ปากปราศรัย น้ำใจเชือดคอ” ที่มีความหมายว่า พูดจาอ่อนหวานแต่ไม่มีความจริงใจ

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

คำศัพท์น่ารู้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย	คำศัพท์ภาษาจีน
สละสลวย	สะ-หฺละ-สะ-หฺลวย	ว.มีสำนวนไพเราะ	华丽
ความหมายโดยนัย	คฺวาม-หมาย-โดย-ไน	น.ความหมายที่ไม่ตรงตามตัวอักษร	引申含义
ธรรมชาติ	ทำ-มะ-ชาด	น.สิ่งที่มีอยู่อย่างธรรมดา	自然
เอกลักษณ์	เอก-กะ-ลัก	น.ลักษณะเฉพาะ	特点
ทัศนคติ	ทัด-สะ-นะ-คะ-ติ	น.ความคิดเห็น	态度
ขม	ขม	ว.รสชาติอย่างหนึ่ง เช่น รสของมะระ	**苦**
ไพเราะ	ไพ-เราะ	ว.เพราะ น่าฟัง	**好听**
อุปมาอุปไมย	อุบ-ปะ-มา-อุบ-ปะ-ไม	น.การเปรียบเทียบ	比喻
ว่อน	ว่อน	ก.อาการที่เคลื่อนไปในอากาศเป็นฝูงหรือจำนวนมาก	群飞
ตอม	ตอม	ก.อาการที่แมลงตัวเล็กๆ เกาะ จับอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	挤满，爬满
เกี้ยวพาราสี	เกี้ยว-พา-รา-สี	ก.พูดแทะโลมเชิงชู้สาว เข้าไปตีสนิทให้เขารัก	**追**
อุตสาหะ	อุด-สา-หะ	น.ความขยัน	**勤奋**
เกสร	เก-สอน	น.ส่วนใจกลางของดอกไม้ที่มีลักษณะเป็นเกสร	**花蕊**
ขี้ผึ้ง	ขี้-ผึ้ง	น.ส่วนของรังผึ้งที่ไม่มีน้ำผึ้งที่มีสีขาว สามารถเอามาทำเทียนได้	**蜡**

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

ชักจูง	ชัก-จูง	ก.โน้มน้าวเพื่อให้คล้อยตาม	诱导
หว่านล้อม	หว่าน-ล้อม	ก.อาการโน้มน้าวเพื่อให้ได้มาตามที่ต้องการ	说服
ลน	ลน	ก.เอามาให้โดนไฟแบบอ่อนๆ	**烘**
สามัคคี	สา-มัก-คี	น.ความปรองดองกัน	**和**谐
หาบเร่	หาบ-เร่	น.คนที่ขายสินค้าโดยการเดินขายไปเรื่อยๆ	**小**贩
ตะครุบ	ตะ-คฺรุบ	ก.ใช้มือหรือตีนตะปบจับสิ่งของที่กำลังเคลื่อนไหว	抓
ดุเดือด	ดุ-เดือด	ว.รุนแรง	激烈
เชือดเฉือน	เชือด-เฉือน	ว.ทำร้ายจิตใจ	伤害心灵

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

หนังสืออ้างอิง

กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2533). *พจนานุกรมสุภาษิต คำพังเพย สำนวนโวหาร.* กรุงเทพฯ: อักษรวัฒนา.

ชัยวัฒน์ สีแก้ว. (2537). *ไขถ้อยคำไทย "การสร้างคำในภาษาไทย"*. กรุงเทพฯ: รุ่งแสงการพิมพ์.

บุญยงค์ เกศเทศ. (2547). *วิถีคิด วิธีเขียน.* กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.

ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2529). *สำนวนไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุทธิสารการพิมพ์.

พระราชธรรมนิเทศ (พยอม กัลยาโณ). (2552). *ธรรมะกับชีวิตประจำวัน.* กรุงเทพฯ: ธรรมสภา สถาบันบันลือธรรม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.* กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.

เอกรัตน์ อุดมพร. (2547). *2000 อุปมาอุปไมย.* กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

ตารางแสดงที่มาของภาพประกอบ

ลำดับ	ภาพประกอบ	แหล่งที่มา
ภาพประกอบที่ 1	คนในหมู่บ้านทะเลาะกัน เนื่องจากน้ำผึ้งหยดเดียว	จัดทำโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2563

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

กิจกรรมประกอบบทเรียน 1

คำชี้แจง จงนำคำในกรอบสี่เหลี่ยมไปเรียงลำดับในช่องว่างของรูปภาพให้เป็นสำนวนที่ถูกต้อง

ผึ้ง เหมือน หยด ผึ้ง น้ำ จันทร์ ผึ้ง เดือน น้ำ หมี ห้า ผึ้ง อ่อน บ่น ลน พระ ผึ้ง ขี้ น้ำ เดียว ไฟ น้ำ ขม ผึ้ง กิน เป็น

ตัวอย่าง

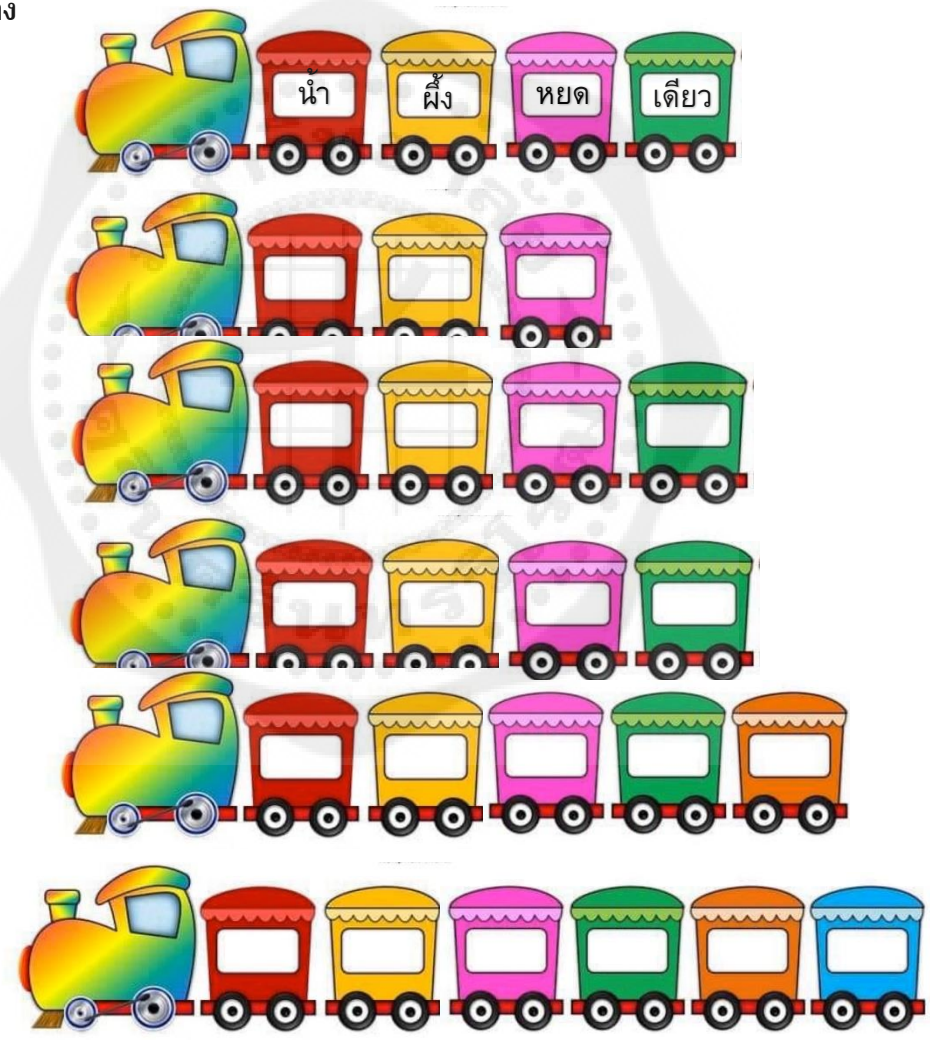

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

กิจกรรมประกอบบทเรียน 2

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย X หน้าประโยคที่เป็นความหมายของคำเปรียบหรือสำนวนที่กำหนดให้

คำ /สำนวน	ประโยค
หมีกินผึ้ง	**___x___ 1. พี่สาวบ่นให้ฉันทั้งวันเพราะฉันทำหนังสือของพี่หาย** **_____ 2. ฉันกินน้ำผึ้งทุกวันจนตัวอ้วนเหมือนหมี**
ผึ้ง	_____ 1. สมศักดิ์ตื่นไปทำงานตั้งแต่เช้าทุกๆวัน _____ 2. สมภพไม่ยอมออกไปทำงานเพราะอ้างว่าแดดร้อน
น้ำผึ้งขม	_____ 1. ดาวทำอาหารไม่อร่อย เลยถูกลูกค้าตำหนิ จึงตัดสินใจลาออกจากงาน _____ 2. เดชทะเลาะกับภรรยาเสมอๆ และกำลังจะหย่ากันหลังจากแต่งงานได้เพียง 3 เดือน
น้ำผึ้งพระจันทร์	_____ 1. วินัยชอบรับประทานอาหารกลางคืนเพราะเชื่อว่าจะทำให้สุขภาพดี _____ 2. วิภากับสามีไปเที่ยวยุโรปด้วยกันหลังแต่งงาน
น้ำผึ้งเดือนห้า	_____ 1. อำพลได้รับรางวัลนักร้องเสียงดีติดกันมาสามปีแล้ว _____ 2. อำนวยเป็นคนผิวสีน้ำผึ้งจึงทำให้มีบุคลิกคมเข้ม
น้ำผึ้งหยดเดียว	_____ 1. แอ๋วกินยารสหวานที่หมอจัดให้เพียงนิดเดียวก็หายป่วย _____ 2. ปัญหาวุ่นวายของคนหมู่บ้านที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้เกิดจากเรื่องเล็กๆ ของครอบครัวอ๋อมเพียงครอบครัวเดียว

SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31
1781128118

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 2 น้ำผึ้งในสำนวนไทย **จำนวน 10 ข้อ**

คำสั่ง จงกากบาท (x) ทับคำตอบที่ถูกต้อง

1. ข้อใด ไม่ใช่ ความหมายของสำนวน (ความจำ)

ก. เป็นถ้อยคำที่ใช้เป็นคติสอนใจ

ข. เป็นโวหารที่มีความหมายลึกซึ้ง

ค. เป็นถ้อยคำที่ต้องถูกไวยากรณ์

ง. เป็นถ้อยคำที่ไม่สามารถแปลความหมายได้ตรงตามตัวอักษร

2. ในทางวรรณคดีไทย มีการเปรียบสิ่งใดแทนผู้หญิง (ความจำ)

ก. ผึ้ง ข. แมลงวัน

ค. ดอกไม้ ง. ใบไม้

3. คนทั้งหมู่บ้านทะเลาะเพราะสาเหตุเกิดมาจากสัตว์เลี้ยง 2 ตัว ตรงกับสำนวนข้อใด (ความเข้าใจ)

ก. หมีกินผึ้ง ข. ขี้ผึ้งลนไฟ

ค. น้ำผึ้งเดือนห้า ง. น้ำผึ้งหยดเดียว

4. คุณสุนารีเป็นนักร้องที่มีเสียงที่ไพเราะเหลือเกิน ตรงกับสำนวนข้อใด (ความเข้าใจ)

ก. หมีกินผึ้ง ข. ขี้ผึ้งลนไฟ

ค. น้ำผึ้งเดือนห้า ง. น้ำผึ้งหยดเดียว

5. กานดาตกลงซื้อเครื่องกรองน้ำ หลังจากที่พนักงานขายพูดชักชวนด้วยเหตุผลต่าง ๆ ได้ไม่นานจนกานดาใจอ่อนและตกลงซื้อเครื่องกรองน้ำนั้น พฤติกรรมของกานดาตรงกับสำนวนข้อใด (การนำไปใช้)

ก. หมีกินผึ้ง ข. ขี้ผึ้งลนไฟ

ค. น้ำผึ้งเดือนห้า ง. น้ำผึ้งหยดเดียว

6. นักศึกษามีวิธีใดที่จะทำให้ “น้ำผึ้งพระจันทร์” ไม่กลายเป็น “น้ำผึ้งขม” (ความเข้าใจ)

ก. ไม่เก็บน้ำผึ้งในเวลากลางวัน ข. เอาใจเขามาใส่ใจเรา

ค. ปล่อยทุกอย่างไปตามเวลา ง. เก็บน้ำผึ้งในอุณหภูมิที่พอเหมาะ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

7. จงเรียงลำดับตัวละครที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ในนิทานน้ำผึ้งหยดเดียวให้ถูกต้อง (ความจำ)

ก. น้ำผึ้ง - คน - สุนัข - แมว – จิ้งจก

ข. น้ำผึ้ง - สุนัข - แมว - จิ้งจก – คน

ค. น้ำผึ้ง - แมว - จิ้งจก - คน - สุนัข

ง. น้ำผึ้ง – จิ้งจก - แมว - สุนัข – คน

8. นิทานเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว ให้ข้อคิดในเรื่องใด (ความจำ)

ก. ไม่ควรใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหา

ข. เมื่อเกิดการทะเลาะวิวาทขึ้น ควรแจ้งตำรวจ

ค. ไม่ควรอนุญาตให้มีการหาบเร่ขายของในหมู่บ้าน

ง. คนเลี้ยงสัตว์ควรควบคุมพฤติกรรมสัตว์เลี้ยงของตน

9. ข้อใดใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามบริบท (วิเคราะห์)

ก. แม่เอามือลูบหัวลูกชายด้วยความดุเดือด

ข. นกตัวใหญ่บินมาตอมดอกไม้ในสวนของฉัน

ค. พ่อใช้นิ้วตะครุบผงที่ลูกตาของลูกสาวเบาๆ

ง. ฉันเห็นกลุ่มแมลงตัวเล็กๆ บินว่อนในทุ่งดอกไม้

10. ข้อใดตรงกับสุภาษิต “口蜜腹剑” (ปากเป็นน้ำผึ้งใจเป็นดาบ) (วิเคราะห์)

ก. เมื่อขาวพูดว่าจะซื้อรถ ขาวก็ซื้อรถทันที

ข. แดงเป็นคนปากร้ายแต่มีน้ำใจกับเพื่อนเสมอ

ค. ส้มพูดจาไพเราะกับลูกค้าแต่ลับหลังก็โกงเงินเสมอๆ

ง. ชมพูมักบ่นเรื่องซ้ำๆเดิมๆ กับลูกของตัวเองเป็นประจำ

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เฉลยกิจกรรมประกอบบทเรียน 1

คำชี้แจง จงนำคำในกรอบสี่เหลี่ยมไปเรียงลำดับในรถไฟคำศัพท์ให้เป็นสำนวนที่ถูกต้อง

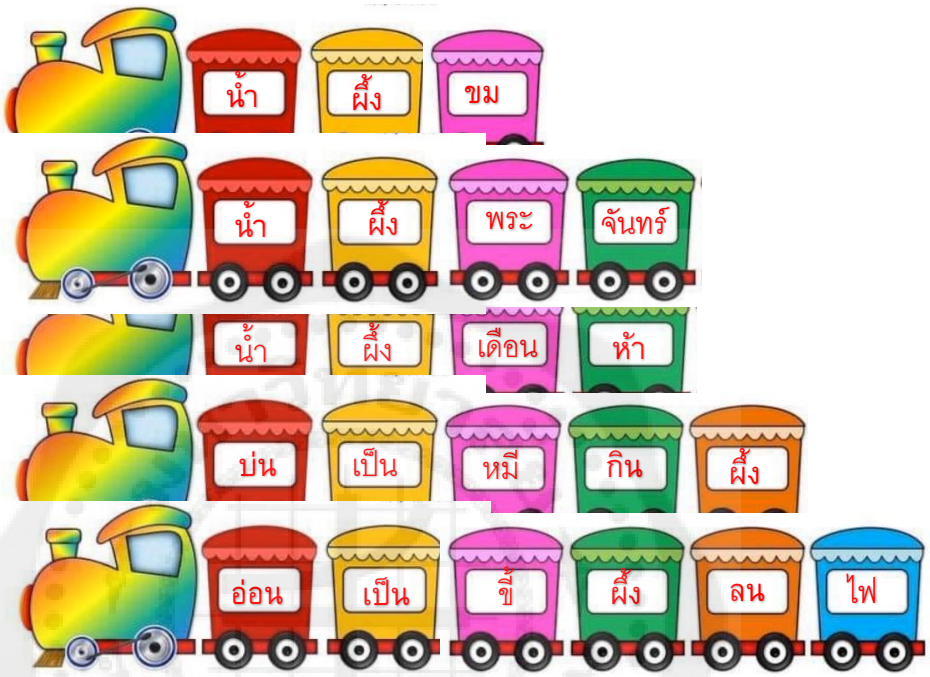

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

เฉลยกิจกรรมประกอบบทเรียน 2

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย X หน้าประโยคที่เป็นความหมายของคำเปรียบหรือสำนวนที่กำหนดให้

คำ /สำนวน	ประโยค
ผึ้ง	___ X___ 1. สมศักดิ์ตื่นไปทำงานตั้งแต่เช้าทุกๆวัน _____ 2. สมภพไม่ยอมออกไปทำงานเพราะอ้างว่าแดดร้อน
น้ำผึ้งขม	_____ 1. ดาวทำอาหารไม่อร่อย เลยโดนลูกค้าตำหนิ จึงตัดสินใจลาออกจากงาน ____x___ 2. เดชทะเลาะกับภรรยาเสมอๆ และกำลังจะหย่ากันหลังจากแต่งงานได้เพียง 3 เดือน
น้ำผึ้งพระจันทร์	_____ 1. วินัยชอบรับประทานอาหารกลางคืนเพราะเชื่อว่าจะทำให้สุขภาพดี ___ x____ 2. วิภากับสามีไปเที่ยวยุโรปด้วยกันหลังแต่งงาน
น้ำผึ้งเดือนห้า	___ x____ 1. อำพลได้รับรางวัลนักร้องเสียงดีติดกันมาสามปีแล้ว _____ 2. อำนวยเป็นคนผิวสีน้ำผึ้งจึงทำให้มีบุคลิกคมเข้ม
น้ำผึ้งหยดเดียว	_____ 1. แอ๋วกินยารสหวานที่หมอจัดให้เพียงนิดเดียวก็หายป่วย ____x____2. ปัญหาวุ่นวายของคนหมู่บ้านที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้เกิดจากเรื่องเล็กๆ ของครอบครัวอ๋อมเพียงครอบครัวเดียว

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียน

1. ค 2.ค 3.ง 4.ค 5.ข 6.ข. 7.ง 8.ก 9.ง 10.ค

1781128118 SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พลอยปภัส อุปพรพงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	23 กรกฎาคม 2527
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขาวิชาภาษาไทย จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต (ศศ.ม) สาขาวิชาภาษาไทย จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1781128118
SWU iThesis gs601130045 thesis / recv: 13062564 09:31:01 / seq: 31